

ਸਿ. ਜ.

੧੭ ਦਿ. ੩ ਅਕਤੂਬਰ

ਹੁਗਤਾਸਿਖਕਹਾਉਲੀਬਾਤਜੀਅਰਦਾਸਦੀਜੀਸੇ ੨੬
ਤਾਗੁਰੂਗੀਸਿਖਾਕੀਓਰਇਹੁਅਰਦਾਸੁਇਪੀਜੇ
ਸਿਖਅਰਦਾਸਿਖਚੁਹਾਵਨਦਾਏਕੋਛਮਹੀਨਕੋਟ
ਕਰਿਰਾਖਣਾਪਰਸੁਖਾਛਾਖਣਾਅਉਪਾਨਹੀਰ
ਖਣਾਤਾਪੁਅਰਦਾਸਿਭੇਗਾਇਆਸਿਖਾਂਗੁਰੂ
ਜੀਕੀਅਰਦਾਸਿਪਤੀਆਕੋਸਿਖਕੋਕੋਟਚਾਇ
ਕੀਤਾਤਾਪੁਖਾਂਕੋਸਿਖਕਹਾਉਲੀਅੀਦਾਤਾ
ਮੇਰੇਖਿਛੁਰੇਨੀਉਨਕੀਓਦਰਖਰਨਤਬਹਾ
ਤੀਜੀਮੇਰੁਖਦੇਸੇਮਾਵਨਾਸੀਸੇਮੇਰੇਖਿਨਓ

135 Mus

ਪੁਸਤਿਕਾ ਸਾਨੀਰੋਤੁ ਸੀਮੇ ਕੋਟ ਨ ਕਰਤੀ। ਤਾਸਿਖ
ਕਰਤਾ ਤਾਸਿਖਾ ਤੇ ਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਲੈ। ਅ
ਇਸਾਹੀ। ਗੁਰੂ ਕਰ ਨ ਕਾਰਾ ਹਿਊ ਲਿਖਿਆ ਮਾਹੇ ਜੀ ਸ
ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਦਿ ਕਰਨਾ। ਤੇ ਤੁਹਿ ਦਿਖਾਇ। ਮੁਏ ਫੇਰੇ
ਦੇਸੇ ਤੁਹਾਣੇ ਸਭਾ ਦਰੇ ਹੀ। ਗੁਰੂ ਕਰ ਨ ਕਾਰਨੀ
ਅਗਰੀ। ਮਾਮਾਨੀਏ। ਕੇਤੇ ਦੀ। ਮਾਧੀ। ਮਾਧੀ।
ਰਾਸਿਖ ਕਰਤਾ ਜੀ ਮੇਕ ਉਹਾ ਤੁਸੀ। ਗੁਰੂ ਕਰ ਨ ਕਾਰਨ
ਕੀ। ਮਾਧੀ। ਮਾਧੀ। ਨ ਪਤਾ ਠੇਰੀ। ਮਾਧੀ। ਕਰਤਾ ਤੇ ਸਿਖਾ
ਰੁਪ ਕਰਨਾ। ਗੁਰੂ ਅਮਰੀ ਨੇ। ਮੀਨੀ। ਉਪਰ ਬੈਠਾ

ਗੁਰੁਗੁਰੁ ਭਯਾ ਭੁਪਰੰਤਛਤ੍ਰਿਦੇਵੈਗੋਤ੍ਰੁਨੁਬੀ २१
ਗੁਰੁਜੀਕੇ ਬਚਨਮੀਨਿਨਮੋਲਾਭੁਗੈ। ਤੇਅਥਾਨੁਬੀਬ
ਚਨਮੀਨਿਨਮੋਲਾਭੁਗੈ। ਤਾਸਿਖਨੁਪਕਰਗਾਇਅ
ਮਿਛੁਓਸਦੇਕੁਟੀਬਨੀਉਦਰਖੁਰਨਗੁਰੁਪੁਰੇਇਸ
ਜਗਤਿਕੀਨੀ। ਜੋਪਾਹਿਭੋਇਨਾਇਕਵੇਲਾਉਨਾਰੋਟੀ
ਮਾਨਪਕਾਣੀਅੰਗਉਸਮਾਹਿਭੋਕੇਲੋਕਾਉਨਾਥੀਪਾਉ
ਆਜੋਤੁਮਾਰੋਟੀਮਾਕੀਉਨਹੀਪਕਾਣੀਅੰਗਉਸ
ਖਟੀਤੀਵੀਕਹਾਖਟਨਵਾਭਾਕਿਤੇਵਲਚਲਦਾਰ
ਹਿਅਥੈਸਾਈਜਾਫੈਸੁਸਕੇਪਤ੍ਰੀਸਮਾਣੀਤੇਹੁਣਮ

ਸਾਡਾ ਰਿਜਕ ਪਰਮੇਸਰ ਉਪਰ ਹੈ। ਜੇ ਦੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਪੀਰ
ਪਕਾਇਆ ਵੇਰੇ ਨਹੀਂ। ਪਾਕਰ ਰਹਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਮੇਰੇ
ਦੇ ਸੇਕਾਂਗਾ ਨੀ ਜੋ ਇਉਂ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਾਇ
ਬਣੀਏ। ਤੇ ਇਹੁ ਅਸਾ ਤੇ ਪਾਸਿ ਭੁਖੇ ਰਹੈਂ ਤਾਂ ਇਨਕਾ
ਕੋਈ ਬੰਧਾਨ ਬੰਧੀਐ। ਤਾਂ ਪ੍ਰਥਮੇ ਉਨ ਇਉਂ ਕੀਆ
ਇਕ ਇਕ ਬਾਈਆਂ ਪਾਸਿ ਪਾਸਿ ਦੀਉਨ ਕਉ
ਇਦਾਈਐ। ਉਸਮ ਹਲੇ ਦੇ ਪੰਜਾਹ ਪਾਰ ਖੜੀਆਂ
ਕੇ ਥੋੜਾ ਪੰਜਾਹ ਬਾਈਆਂ ਆਟਾ ਹੋਇਆ। ਫੇਰਿ
ਹਲੇ ਦੇ ਸੇਕਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਤ ਸਗਾਇਲੀਆਂ। ਟੁਕੇ

ਟਿਅਨੂਹਟਾਵਾਇਆਟਹਲੁਆਰਾਖਲੀਤਾਉ ੭੮
ਠਾਕਾਰੇਜਬਦਾਇਛੇਤ੍ਰਿਆਤੇਕਿਸਮਾਈਕੋਕਸੀ
ਟਾਕਰਨਣਸਿਖਾਇਆਉਟਰਪੁਰਨਾਉਨਕੀਸੁਕ
ਤੀਹੋਪਈਤਾਂਛੁਆਮਹੀਨੀਆਂਤੇਉਪਚੀਤਸਿਖ
ਕੋਟਥੀਛੁਟਾਤਾਪਾਰੀਏਆਪਣੇਪਾਰਿਆਇਆ
ਜੋਉਸਕੇਮਨਸੇਬਹੁਤਉਂਤਾਈਅਰੁਉਜਾਨਤਾਥਾ
ਜੋਮੇਰਾਪਰਵਾਏਬਹੁੰਗਏਤਾਮਰਾਗਏਹੋਸ਼ਨੀ
ਪਰਜਬਉਸਮਾਨਟੋਖਿਆਤਾਟੋਖਿਕੋਰਾਜੀਹੋਆ
ਅਗਲੀਗੁਜਰਾਨਥੀਰੁਪਿਛੁਲੀਗੁਜਰਾਨਮੁਕ

ਤੀ ਵਿਸ਼ਿਆਈ ਫੇਰਤੀ ਵੀ ਪਾਸੈ ਸਰੁ ਹਕੀਕਤ
ਪਾਛੈ ਕੇਰਾ ਜੀਤਿਆ ਫੇਰਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨਿਆ
ਇਆ ਤਾ ਸਿਖ ਕਹਾ ਸਦੇ ਪਾਤਸਾਹ ਤੂ ਮੈ ਨ ਨਰ
ਕਾਇਨੈ ਕਾਇਨਾ ਮਾਹਿਅਖੀ ਨਾ ਬਖਤਾਇ ਪਾਇ
ਦਿਤਾ ਨਹੀ ਤਾਸਾਰੀ ਆਰਜਾ ਉਨਾਟੀ ਉਟਰ ਪੁਰਨਾ
ਟੀਐ ਤਾਇਚਖ ਪਮਰਟਾ ਗੁਣ ਮੇਇ ਉਜਾਣਿਆ
ਤੇ ਉਨ ਕੇ ਰਿਜ ਕਪੁਰਾ ਵੇਣਾਇ ਨਿਸੰਗ ਮੇ ਪੜਟਾਸਾ
ਜਬ ਉਨਾਥੀ ਦੁਰਹੁ ਮਾਹਿ ਤਬ ਉਨ ਕਾ ਰਿਜ ਕਪੁਰਿ
ਪੜਾਹੈ ਗੁਣ ਮੇ ਅਪੰਠੀ ਆਰਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਟਹ

ਲਾਇਖੇ ਥੀ ਤਾਵੇਗਾ ਤੁਮਾਰੀ ਸ਼ਿਪਾ ਕਾਰਿ ਕੈ ਨਿਹਾ ਲੋਹੇ ੧੧੯
ਆਤੋ ਫੇਰਹੁ ਕਮਹੋ ਮਾਸੁ ਨਾ ਸਿਖਾਤੇ ਰੇ ਕੁਟੰਬ ਕੈ ਰਿ
ਜ ਕਪਹੁ ਨਾ ਵਣ ਕੋਟ ਸਨਰ ਵਯੇ ਥੋ ਓਹ ਰਿਜ ਕ
ਵਿਹੁ ਟੇਕਾ ਦਰਹਿ ਦੇ ਸੇ ਪਰ ਮੇਸਰ ਜੀ ਮਾਕੋ ਉਥੇ ਪ
ਹੁ ਨਾ ਵਣਾਹੈ ॥ ਜੀਥੇ ਕਣੀ ਜੀਵ ਪਥਰਾ ਵਿਚ ਉਪਾਏ
ਹੈ ਨਿਕਾ ਕਣੀ ਜੀਵ ਮਕਾਸਾ ਵੇਖੇ ਉਪਾਏ ਹੋ ਨਿਕਾ ਉਥੇ
ਰਿਜ ਕਪਹੁ ਨਾ ਵਣਾਹੈ ॥ ਕਣੀ ਜੀਵ ਜਲ ਲਮੋ ਉਪਾਏ
ਹੈ ਨ ॥ ਉਥੇ ਰਿਜ ਕਪਹੁ ਨਾ ਵਣਾਹੈ ॥ ਫੇਰਹੁ ਕਮਹੋ ਮਾ
ਪਰ ਮੇਸਰ ਕੇ ਰਿਜ ਕਪਹੁ ਨਾ ਵਣ ਕੀ ਸਾਖੀ ਸੁਨਿ ਇ

ਕਸਮੀਂਦਾ ਦਿਖੇ ਲੋਹੇ ਕਾ ਪਹਾੜ ਹੈ ਉਹ ਥੋੜੀ ਕਛੁ ਨਹੀ
ਹੋਈ ਤੇ ਓਥੇ ਮਲੁ ਖਾਣੀ ਸਿਸਾ ਟਿਵਸਣੀ ਹੋ। ਉਹ ਮ
ਨਾਜ ਖਾਧਾ ਲੋਹੇ ਨਿਸ਼ੇ ਉਹ ਬਡਾ ਪੋਰ ਸਮੀਂਦਾ ਹੈ। ਮਨ
ਖੇ ਕੇਜ਼ ਹਾਜ਼ ਕੀ ਗੀ ਮਨ ਹੀ ਪਹੁੰਚਣੀ। ਤਾਤ ਉਨੇ ਜੀਵ
ਵਾਸਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਬਰਸ ਕੇ ਬਰਸ ਰੇ ਬਚੀ ਬੀਜ
ਜਪੇ ਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਾਲੇ ਰਸ ਤਪੇ ਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੋ
ਬੋਧਾਰੀ ਪੇ ਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਟੇਰੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਪਹਾੜ ਸਥਾ
ਮਿਥੁ ਹੋਏ ਤੇ ਉਹ ਵਸਣੀ ਦੇ ਲੋਕਾ ਦਿਨ ਰਾਤ ਲੋ
ਹੇ ਦੇ ਹੋਏ ਨਿ। ਬੋਧਾਰੀ ਲੋਹਾ ਤੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਹੋਏ

ਨੀਤੇ ਨਸਤ ਤੋ ਸਿ ਤੇ ਲ ਦੇ ਵ ਦੇ ਹੇ ਨਾ ਸੋ ਤੇ ਲ ਤੇ ਲ ८੦

ਤ ਕਾਰ ਲੇ ਦੇ ਹੇ ਨਾ ਜੋ ਕਿ ਰਤ ਉ ਨਾ ਥੀ ਛ ਡਾ ਵ ਛੀ
ਨ ਹੀ ਆ ਓ ਹੀ ਜਾ ਨ ਤੇ ਹੇ ਨੀ ਜੋ ਹ ਮ ਲੇ ਦੇ ਵਿ ਰੇ ਰ
ਸਤ ਲੇ ਤੇ ਹੇ ਜ ਬਾ ਏ ਉ ਜਾ ਨੇ ਤ ਬਾ ਹੀ ਉ ਨ ਕ ਉ ਪੰ ੦
ਮੀ ਠਾ ਲਾ ਤੇ ਕਿ ਉ ਪ ਰ ਮੇ ਸੁ ਰ ਸਾ ਸਿ ਤ ਉ ਉ ਨ ਕਾ ਧ
ਚ ਨਾ ਕ ਛੁ ਰਾ ਮਾ ਤਾ ਤੇ ਕ ਸੀ ਪੰ ਧੇ ਹੀ ਸਾ ਬ ਪ ਰ
ਚਾ ਏ ਨਾ ਹੀ ਦੇ ਗਾ ਤੇ ਉ ਰਿ ਜ ਕ ਮ ਹੁ ਨਾ ਵ ਛ ਕੀ ਪ ਰ
ਮੇ ਸੁ ਰ ਕੋ ਜ ਰੁ ਰ ਹੇ ਆ ਤੇ ਉ ਪੰ ਧੇ ਸਾ ਬ ਪ ਰ ਨਾ ਵ ਛਾ
ਭੀ ਪ ਰ ਮੇ ਸੁ ਰ ਕੋ ਜ ਰੁ ਰ ਹੇ ਪੰ ਧਾ ਸਾ ਏ ਮਾ ਕ ਜੀ ਮ

ਕੋਪਰਦੇਨਮਿਤਦੀਆਹੈ॥ ਅਰੁਜੀਅਰੁਲੇਹੋਏਇ
 ਉਜਾਨਤੇਹੈ॥ ਜੋਅਸੀਪੀਧੇਕਾਗੰਗਰਿਜਕਥਾਵਦੇਤ
 ਸਤਿਨਾਨਾਰਿਜਕਪਰਮੇਸਰਸੀਜਾਨਿਆਹੈ॥ ਸੇਪ
 ਰਮੇਸਰਹੀਸਾਥਪਰਦੇਹੈ॥ ਉਹੁਪੀਧੇਸਾਥਨਹੀਪਰ
 ਠਟੇ॥ ੧੧੧ ॥ ਭੋਲਹੁਜੀਵਹਰਗੁਰੂ॥ ਅ
 ਗੋਸਾਖੀਅਉਰਤੁਰੀ॥ ॥ ਏਕਬੇਰਿਇਕਸਿਖਤੁ
 ਲਾਹਜੁਰਿਅਇਆ॥ ਚਿਹੁਸਿਖਬਡਾਪੁਨਪਾਤੁ
 ਜੀ॥ ਅਰੁਪਰਮਉਟਾਰਸੀਬਹੁਤੁਜਗੁਕਰਣੇਦੁ
 ਲਾ॥ ਬਹੁਮਣੁਅਉਰਿਅਗਤੁਕੀਸੇਦਾਕਰਣੇ

ਦਾਸਾ ਉਸ ਨਿਖਰੁ ਭੁਗਿਐ ਇਹਿ ਅਰਨਾ ਸਿਕੀ ਨੀ ੮੭
ਜੋ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੁਸਰ ਬਤਕੀ ਅੰਤਾ ਵਨੀ ਮਾਧੁ
ਰੇਣ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਸ ਹਾਹਿ ਤਾ ਤੇ ਮੇਰੀ ਤਾ ਵਨੀ ਭੀ ਪੁਰ
ਨ ਕਾਇ ॥ ੧ ॥ ਗੀਤ ਗੁਰੂ ਵਨੀ ਹੋਰੁ ਸੁਖੀ ਕੀ ਮੁਖ ਵਾਕ
ਗੁਰੂ ਕਾ ਵਾਕ ਸਾਖੀ ਜਨਤਾ ਅਰੁ ਹੋ ਕਰਿ ਰਾਮ ਸਿ
ਕੀ ਹੋਰਿ ਦੇ ਮਾਧੁ ਪਾਠੁ ਭੀ ਗੁਰੂ ਤੇ ਮਾਧੁ ਹੀ ਗੁਰੂ
ਕਾ ਵਾਕ ਸਾਖੀ ਕਾਰਿ ਹੋ ਮੇਰੇ ਕਉ ਸੁਨਾਵਹੁ ਤੁਥ ਕਉ
ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਧੁਕ ਉਕਾਰਿ ਸੁਨਾਈ ਗੀਤ ਕੋ ਮ
ਸੁਰ ਕੀ ਗੁਰੂ ਮਾਧੁ ਭੀ ਸਿਖਾਇ ਕਰਨਾ ਪਾ

ਉਸਨੇ ਬਹੁਤੇ ਜਗ ਕੀਏ ਥੋਗ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਨ ਭੰਨ
ਜਗ ਬਹੁਤ ਕੀਏ ਥੋਗ ਸੀਤੁ ਮਾਧੁਕੀ ਮੇਵ ਕਰਣ
ਵਾਸਾ ਜੀਗਟੇ ਰਿਉ ਸੰਨੇ ਦੇ ਹੁਛਾ ਹੁੰ ਮਾਗੁ ਬਥੇ ਸ
ਕਉ ਪਤਮੇ ਸਰਸਰ ਗਾਗੇ ਵਤਾ ਕੀ ਮਾਗਿ ਹਾਗਾ
ਇਕਾਏ ਚਿਹਾਦੇ ਵਰੁ ਗਾਏ ਬਾਗਾ ਪਟੇ ਰਿਉ ਸਕੇ
ਨਮਾਹਿ ਅਨੁਮਾਨ ਉਪਾਜੀ ਮਾਗਿ ਸੁਕਾਹਿ ਮਾਗੇ ਮੁਤ
ਨਪਰਮੇ ਸੁਫਾਇ ਹਾਦੇ ਵਰੁ ਗਾਏ ਬਾਗਾ ਪਟੇ ਰਿਉ
ਮਾਪਣਿ ਸੁਸਤੁ ਕਾਫਲੁ ਵਰੁ ਗਾਏ ਬਾਗਾ ਪਟੇ ਰਿਉ
ਤਮਾਜੇ ਦਾ ਮਾਗਾ ਰਿਪਾ ਲਸਨੀ ਤੇ ਥੋਗ ਅਰੁ ਪੁਤਾ ਤੇ

ਪਾਟਸੁਨੀਤੇਥੋਗਸੋਸੁਣੈਓਹੁਤਾਭੁਗਿਮਥੋਕਿਉ। ੮੨
ਮੇਰਾਓਹੁਤਾਭੁਗਿਮਾਜਬਉਸਕਉਇਹਸੀਕਦ
ਪਉਪਾਜੀਮਾਤਾਬਉਸਕਾਦੇਹਉਹਾਸਿਉਹੀਗੀ
ਫਾਇਮਾਕਹਾਤੈਓਜਕਉਜਮਮਾਰਗਮਾਹੀਓ
ਮਾਏਮਾਏਉਸਕਉਤੀਖਨਾਤਿਖਗਭਿਅਪੀ
ਤਬਉਸਮਾਨੀਮਾਂਗੀਆਉਸਕਉਪਰਮੋਸਰਕ
ਹਿਮਾਏਜਮਮਾਰਗਾਦੇਏਹਾਪਾਨੀਦੁਰਲੀਭੁਹੈ
ਜੇਤੇਕਫੁਸੀਤੇਤੈਜਨਮਪਾਗਿਕੀਰਕੀਏਹਾਹੈ
ਉਸਕਉਪਾਏਦੇਵਹਿਤਬਹੀਕਟੇਰਾਮਾ

ਨਕਸਿਮਲਤਾਹੈ। ਉਸਕ ਉਜੋਤਿਖਾਤੀਖਨਬਿਅਪੀ
ਸੀਉਸਸਭਸੁਖਿਤਸਾਰੇਜਨਮਕੇਸੰਕਲਪਪਾਇ
ਟੀਏ। ਅਰੁਕਟੋਰਾਪਾਨੀਕਾਢੇਕਾਰਿਅਨਰਵਿਅਾ
ਪਰਉਸਕੀ। ਤਿਖਾਨਉਤਰੀ। ਉਸਟੋਰਿਪਾਨੀਮਾਰਿ
ਆਪਰਮੇਸਰਕਾਰਿਅਾਜੋਕਛੁਤੇਸੁਖਿਤਕੀਏਥੇ
ਤਿਨੀਕਾਬਟਸਾਕਟੋਰਾਪਾਨੀਕਾਢੇਕਾਰਿਅਨਰਵਟੇ
ਤਿਅਾਹੈ। ਅਬਅਉਰਜੋਪਾਨੀਮਾਗਤਹੈ। ਤਿਸਕਾ
ਬਟਲਾਗਿਅਾਟੇਦੁਹਿਗਾ। ਤਬਉਸਕਾਹਿਅਾਜੀ
ਅਉਰਿਤਾਮੇਰੇਪਾਸਿਕਛੁਨਾਹੀ। ਠਾਰਿਉਸਕਉਪ

ਗਮੇਸਰਕਾਰਿਆਤੂਜੇਕਹਿਤਾਥਾਸਰਗਮੇਅਪਣੇ ੮੩

ਸੁਕਤਹੁਕਾਠਥੁੰਨਤਾਥਾਸੋਸਰਕਤੇਰੇਸੁਕਤਹੁ

ਕਾਮੋਲਏਕਕਟੋਰਾਪਾਨੀਕਾਪਾਇਆਥੇ। ਪਾਛੈਤੇ

ਰੇਰਹੇਨੁਸ਼ਿਤਾਤਿਨਦੁਸ਼ਿਤਹੁਕੇਠਥੁਅਨਸਾਰਤੇਕ

ਉਨਰਕਥੁੰਨਾਦੁਠਾਥਾਸੋਨਰਕਨਥੁੰਨਾਇਆਥੇ

ਥਟਾਸੁਰਗੁੰਨਾਇਆਸੋਤੁਸਮਸੁਟੇਖਿਸੁਰਗੁ

ਅਪਣੇਸੁਸ਼ਿਤਹੁਕਾਠਥੁੰਨਤਾਥਾਕੇਮੇਰੀਨਾਇ

ਆਮਾਇਆਕਾਠਥੁੰਨਤਾਥਾਤਬਉਸਕਹਿ

ਆਹੇਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਅਥਮੇਸਮਾਇਆਥੇ। ਜੇਤੇ

ਸੁਖੁ ਬੋਗੁ ਬੋਗੁ ਤਾਥਾ ਸੋ ਤੇਰੀ ਦਇਆ ਮਾਇਆ ਕਾ ਠਕੁ
ਗਤਾਥਾ ਮੇਅਪਣੇ ਸੁਖੀਤ ਹੁਕਾ ਅਭੁਮਾਨੁ ਤੁਠਾ ਕੀਆਥਾ
ਮੇਕੋ ਕੀਪਾ ਕਾਰਿ ਕੇ ਬਖਸੀਆ ਜਾ ਬਰਿਸੇ ਮੇਸੇ ਸਮਾਝਿਅ
ਤਬਉ ਸਕਉ ਏਹਾ ਰਿਪਵਾ ਮੁਰਮੁਰਗ ਕਾ ਨੇਵਤ ਕੀਅਹੀ
ਓਹੁ ਦਿਵੁ ਬੋਗੁ ਬੋਗੁ ਏਹਾ ਗਾਇਕ ਸਾਖੀ ਕੁਰੁ ਬਾ
ਥੇ ਸਿਖ ਕਉ ਸੁਨਾਣੀਆ ਏਹਿ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਸੁਣੈ
ਸਿਖਾ ਸੁਭਾ ਕਿਸੇ ਕਉ ਏਹਿ ਉਹੀ ਜਾਨਣੀ ਪਰਵਾਨੁ
ਹੋਯੋ ਅਭੁਮਾਨੁ ਮਹਾਨਿ ਦਹੈ ਯਾਜੇ ਸਸਾਨੁ ਤਕਾਮ
ਕੁਮਾਨ ਕਰਤਾ ਹੋਸੇ ਸਾਕਿਤ ਏਥੇ ਨਹੀ ਪੜਤਾ ਜੇ
ਜੇ ਜੇ ਲਗਉ ਤੁਹੈ ਏਹਾ ਤਾਹੀ ਯਾਤਿ ਸਜਾਥਾ ਸਿ

ਉਤ੍ਰਿਖਾਨਿ ਵਰਤਨਹੀ ਹੋਤੀ। ਤੈਸੇ ਹੀ ਜਿਸੁ ਸੁਸ਼ਿਤਸਾ ੮੪
ਥਿਅਰੁਮਾਨਮਿਲਤਾਹੈ। ਸੋਸੁਸ਼ਿਤਦੁਸ਼ਿਤੁ ਹੋਇਜਾਤ।
ਹੈ। ਪਰਮੇਸਰਕੀਭੇਟਲਾਇਕਨਹੀਰਹਤਾ। ਅਰੁਮਲੀ
ਆਸਾਥਿਪਰਮੇਸਰਏਖਾਕਰਤਾਹੈ। ਅਰੁਜੈਅਰੁਮਾ
ਨਤੇਰਹਤਕਰੀਬਸਾਧਹੀਤਿਨਕੇਉਪਾਰਿਦਇਅ।
ਮਾਇਆਹੋਤੀਹੈ। ਉਨਕੇਸਾਥਿਏਖਾਨਹੀਹੋਤਾ। ਤਾਤੇ
ਇਉਹੀਸਮਸੁਠਾਪਰਵਾਨਹੈ। ਜੇਗੁਵੈਜੈਸੇਸੁਸ਼ਿਤਕ
ਰੀਅਹੀ। ਅਨੀਮੇਕਫੁਨਾਇਆਈਅੰਮੀ। ਅਰੁਮਾਠਤੇਰ
ਹਤਸੁਭਕਰਣੀਲਾਭੁਟਾਇਕਹੈ। ਤਾਇਹਜਾਖੀਸੁ

ਛਿਕਾਰਿਸਿਖਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਆਗਸਿਖਕਹਿਅਸਰੇ
ਪਾਤਸਾਹਸਾਖੀਤੈਮੇਰੇਤਾਈਪਰਮਗੁਰਮੰਤ੍ਰਰੂਪੀ
ਸੁਨਾਈਹੈ। ਸੀਰਵੇਮਾਹਿਧਾਰਉਗਾਜੋਹਿਰਵੇਮ
ਹਿਧਾਰਨਜੋਗਹੈ॥੩੫॥ ॥ਅਰੋਪਉਤ੍ਰੀਰ
ਲੀ॥ ॥ਸਭੇਕਾ॥ ॥ਅਲਗਨਿਰਮਲਮਨੇਮਾਹਿ
ਜੇਜੀਪ੍ਰਯਾਣੈਕੋਇਆਨਨਕਨਿਰਮਲਮਨਮੁਖੇ
ਪ੍ਰਾਪਿਅਨਾਬਹੰਗਮਹੋਇ। ॥ਅਉਤ੍ਰੀ॥ ॥
ਜਹੰਜਰਨਾਮੁਕੀਆਸਾਪਾਵਹੁ। ਹਰਿਕੀਸਿਠ
ਤਿਅਨਮਾਹਿਹੰਛਾਵਹੁ। ਹੋਇਰਹੁਨਿਰਮਲਾ

ਅਭਿਪਾਸੁ ਰਾਤਿ ਪਛਾਨਹੁ ਰਾਖਹੁ ਨੇਤਾ ਪਰਮੁਖਿ ੮੫

ਮਾਰੁ ਲੇਤੁ ਤੁਪਰੇ ਵਹੁ ॥ ਦੁਰਮਾਤਿ ਦੁਰਦਾਮਨ ਤੇ
ਥੋਵਹੁ ॥ ਸਭੁ ਕੀਰਿ ਨਹੋ ਇਰਹੁ ॥ ਨਿਰਜੀਤਾ ਨਾਨਕ
ਕਾਇਹੁ ॥ ਭਾਪਹੁ ਰਹੁ ਚੀਤਾ ॥ ੨੪ ॥ ਏਠਿ ਰਿਬਾ ਬੋਧ
ਰਨਾ ॥ ਸਿਕਤੀ ਜੀ ਪਾਤਿ ਸਾਹਮਸੀ ॥ ਮਾਲਾ ਮੰਦਾ ਪਾਈ
ਤਾਰਦੇ ਨਾ ॥ ਮਸਾਨੂ ॥ ਹੁਵਸਤੁ ਦੇਹਿ ਜੀਤੁ ॥
ਸੀਖਿ ਖੁਦੋ ਵਹਾ ॥ ਏਠਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਧਿ ਮਾਨਾਨ
ਕਤੀ ॥ ਸਿਖੀ ਦੁਰਿ ਹੋ ਪਰੇਤ ਪਰੇ ਹੋ ॥ ਪੁਰਤੀ ਨਕੁ ਰਾਤਿ
ਕੀ ॥ ਸਿਖੀ ਜਗਾਮਾਤਿ ਹੋ ॥ ਏਕਤ ਉਸਿ ਖੀਛੁ ॥ ਇਆ

ਹੀ ਹੋਇ ਤੇ ਇਕ ਨਾ ਕਉ ਸਿਖੀ ਕਾ ਮਸਕ ਮਾਇ ਮ
ਤੇ। ਇਕ ਨਾ ਸਿਖੀ ਕਾ ਫਲ ਖਾਧਾ ਹੈ। ਤਾਫੇ ਰਿਦਾ
ਥੇ ਮਰਦਾ ਸਿਕੀਤੀ ਜੀਸ ਦੇ ਪਾਤਿਸਾ ਹੁਛਾਇ
ਆ ਕਉ ਕਾਰੀ ਹੈ। ਮਰੁ ਮਸਕ ਕਉ ਕਰੇ ਹੈ। ਮਤੇ ਫ
ਲਾ ਕਉ ਕਾਰੀ ਹੈ। ਫੇਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾਰੀ ਮਾਸੁ ਨਿ
ਨਕਲ ਬੁਅਸੀਏ ਹਵ ਸਤੁ ਵੇਖਿ ਮਾਵਾਹਾ ਤਾਨਿ
ਰੰਕਾਰੁ ਮਤੇ ਬਾਬਾ ਮੀਗਤਿ ਵਿਚਿ ਮਾਏ ਸਿਖੀ ਕ
ਮਤੇ ਦੇਖਾਇ ਲਗੇ। ਚਲੇ ਚਲੇ ਇਕ ਤੁਗ ਨਰੀ ਮਾ
ਏ। ਉਤੁ ਨਗਰੀ ਮਾਇ ਕੇ ਪੁਛਣਾ ਕੀਤੀ ਜੁਕੇਈ

ਸਿਖੁ ਏਤੁ ਨ ਗਰੀਹੈ ॥ ਤਾਇਕੁ ਨਿਮਾਖਿ ॥ ਮਾਯੋ ॥ ੨੮੬
ਖੀ ਦੇਹੈ ॥ ਤਾਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਮਤੇ ਕਰ ਗਤਿ ਓਤੁ ਕੁੰ
ਆਇ ਪੇਰੀ ਪਉਨਾਇਨਾ ॥ ਮਾਇਕਾਰੁ ॥ ਮਾਮਾਰੈ
ਤੇਓਹਾ ਸਿਖਾਵਿਣੁ ॥ ਵਰਹੈ ਓਤੁ ਮਾਇ ॥ ਤੁਓਨਾ ਤੇ ਮਾਇ
ਗੁਰਹੈ ॥ ਮਾਇਓਨਾ ਹੀ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਮਤੇ ਬਾਬਾ
ਬੈਠਿ ਗਏ ॥ ਰੇਰੇ ਵਾਏ ॥ ਰੇਰੇ ॥ ਤੁਰਹੈ ॥ ਰੇਰੇ ॥ ਰੇਰੇ
ਠਾ ॥ ਤਾਏ ॥ ਰਿਬਾਬੇ ॥ ਗੁਰਮੁਰੀ ॥ ਮਾਇ ॥ ਬਿਦੁ ॥ ਪੁਰਗਾਮੁ
ਕਾਰਿ ॥ ਤਾ ॥ ਬਾਬਾ ਸਾਖੀ ॥ ਬਾਬਾ ਕਰਨਿ ॥ ਓਰੁ ॥ ਰੇਰੇ ॥ ਵਾਏ
ਬਾਬੇ ॥ ਮਾਇ ॥ ਵਢ ॥ ਉਲਰੇ ॥ ਵਾਏ ॥ ਮਾਇ ॥ ਮਤੇ ॥ ਉਨਾਨੁ

ਸਿੰਘੁ ਜੀਤ ਬਾਈ ਕਰੀ ਮਾਵੇ ਨਿਗਾਜਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾ ਬਿ
ਸੁਖੁ ਭਾਇ ਮਾ ਬੈਠਤਾ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
ਸੀਰੰਗੀ ਭੀ ਭੀ ਮਾ ਕਾ ਕੁੰਝ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ

ਮਾਨਸੀ ਜੁਗਾਤਿ ਕਣਮੁ ਅਗੇਰੇ ਜਗਾਹਿ ਇਨਾਸਿ
 ਖਾਖੀ ਖਾਖੀ ਲੇਨੀ ਤਾਨਿ ਰੰਕਾਰੁ ਬੋਲਿ ਮਾਇਨ
 ਨੂਹੁ ਇਮਾਹੀ ਹੋਮੁ ਸਕਨਾਹੀ ਮਾਇਨ ਮੁਖਾਨਿ
 ਰੀਅਗੇਨੁ ਸਰੇਰੇ ਰੇਹਾਇ ਕਿਥੇ ਜਾਪੇਤੀ ਖਓਣਾਖ
 ਮਿਮਾਤਾ ਖਾਖਾਇ ਕਰੀ ਖੜੋਹੋਣਾ ਕਹੁ ਮਸਤਾ
 ਖਸਮ ਨਹੀ ਮਾਗੁ ਮਿਮਾਤਾ ਜੈ ਤਾਸਿ ਖਾਖੀ ਜਾ
 ਰਹੁ ਇਮਾਮ ਤੈਹਾਇ ਖਾਖੀ ਖੜੋਤੇ ਤੁਝਾਣਿ
 ਰੇ ਮੁਖਿਨ ਟੋਰੁ ਤੀਵਲੀ ਦਸਤ ਸੀਸੇ ਪਸਾਦੁ ਕ
 ਰਿਖੀ ਮੇਰੇ ਮਿਖਾਹਾ ਖੜੋਤੇ ਤੁਝਾਣੀ ਜੀਏ

ਕਰਾਨਾਗੁਰੂਕਾਹੈਬ੍ਰਾਹਮਣੀਅਸਾਡੀਥਾਇਪਵੈ
ਤਸਿਖਉਠਿਚਲੈ। ਸੀਗਤਿਹਾਥਜੋਫੇਗਰੀਥਨ
ਦਾਜਰੇਰਾਵਸਦਾਹੁਹੈਤੁਸਾਡਾਪੇਰੁਖਉਟਾਰਹੈ
ਪੀਤਿਨਾਇਸਕਟਸਮਅਗੇਰੇਗਏਗਾਠੀ
ਹਾਥਜੋਫੇਖਫੇਹੈਏਪਾਤਿਸਾਹਗੁਰੂਨਿਤਅਵੈ
ਤਾਨਰੰਕਾਰੁਕੋਇਆਜੁਟਿਨਾਸਜੀਸਿਖੀਕਾ
ਇਨਕਉਸਸਕੁਆਇਆਹੈ। ਬਾਝੇਅਰਟਾ
ਸਿਕੀਤੀਸਿਖਕਿਤੁਕੁਤੁਹੈਈਦਾਹੰਤਾਨਲੈਰ
ਏਫੇਰਿਨਗਰੀਆਏਤਸਿਖਦਾਤੁਰਾਮਛਾਇ

ਅਸਿਖੁ ਨਿਰਧਨੁ ਹੈ ਪਰੁ ਬੋਕਾਟਿ ਸਿਅਾਜੁ ਜਾਹੁ
 ਭਾਈ ਜੁਟਤਾ ਨਾਸਿਖੁ ਹੈ ॥ ਓਹੁ ਦੇ ਜਾਹੁ ਤਾਉ ਤਿ
 ਰੂਰੇ ਮਾਏਤੁ ਮਗੇ ਸਿਖਾ ਸਿਖਣੀ ਪੜ੍ਹੇ ਹੈ ਨਿਅਾਈ
 ਮੇਮਾਗਰੁ ਨ ਰੂਰਾਤੁ ਸਾਧੁ ਹੈ ਤਾਏ ਹਿ ਬਾਹਿਕਾ
 ਏਹਾ ਸਿਖੁ ਦੇ ਦਾਏ ਬੋਟੇ ਧੇ ਮਤੇ ਇਕ ਬੋਟੀ ਥੀਓ
 ਸਿੰਦੇ ਰੂਰੇ ਨਿਕਾਪਰ ਬਟੁ ਗਾਹੁ ਨੀਹੀ ਜੋਏ
 ਕੁਬੋਟਾ ॥ ਤਾਏ ਅਸਿਖਾ ਸਿਖਣੀ ਕਹੀ ਮਾਰੇ
 ਮਾਰੇ ਮੇਮਾਗਰੁ ਰੂਰੇ ਜੋਏ ਨਿਅਤੇਹੁ ਬੋਟੇ
 ਕਿਛੁ ਹੈ ॥ ਮਤੇ ਬੋਟਾ ਮਾਰਿ ਗਾਇ ਮਾਰੇ ਸਿਖ

ਸਿਖਣੀਕਾਰੀਆਜੇਬੇਟੇਦੇਖਿਆਮਾਇਪਉਦੇਹੱਤੁ
ਸਿਖਬੁਖੇਰਦੇਹੋਨਿ।ਜੇਬੇਟੇਦੇਖਿਆਮਾਇਪਉ
ਦੇਨਹੀਤਮੈਸਾਰਨਿ।ਦਿਆਕਰੇਗਾ।ਸੇਸਾਰੁਕਾ
ਣੀਕਉਡੀਹੋ।ਸੇਸਾਰੁਕਾਨਿਦੁਸੈਸਰੀ।ਵਿਚਿਰਾ
ਜਾਚੁ।ਪਰੁਚੁਰੁਖਾਸੁਚੁਰੁਖਾ।ਮਾਥਾਉਕੋਈਨਾਹੀ
ਤਾਬੇਟਾਉਨਾਪਾਇਛੁਰੁ।ਮਾਸਿਖਾਦਾਫਿਕਰੁਪਾਇ
ਮਾਹਾਥਿਕਿਛੁਮਾਵੈਨਾਹੀ।ਗਰਿਆਕਰੀ।ਸੇਤਾਵੈ
ਈਕਉਲੈਚਾਇਆ।ਬੇਚਠੇਜੇਕੀਛੁਹਥਾ।ਮਾਵੈ

ਤਾਸਿਖਾਨਾਮਾਗੁਲਈਮੇਧਰਸਾਨੁਕਕੀਮੇਤਾ
ਸਿਛੇਉਸਨੇਦੁਸਰੇਬੇਟੈਕਉਨਿਰੰਕਾਰਕੁਹਾਇਤਾ
ਸਿਖਾਸਿਖਾਨੀਠਿਰਿਤੁਰੇਮਾਏਸਿਖਾਕਉਪਰਸਾਨੁ
ਕਰਾਠਿਲਈ।ਤਾਸਿਖਾਤੁਰੇਵਾਸਿਮਾਪੁਛਿਮਾਨੇ
ਏਬੇਬਾਸਨਾਨੁਸਰਥਾਤਾਬਾਬਾਬਾਇਅਤਾ
ਈਬਾਸਨਾਨੁਸਰਥਾਪਰਮਸਾਧਰੀਮਾਹੀਤਾ
ਸਿਖਾਸਿਖਾਨੀਹਾਥਿਜੀਛੇਏਹੁਬਾਸਕਾਕੋਈਭੁਲ
ਜੀਉਥਾਸਨਾਨੁਵਾਹੁਜੇਸਿਖਾਨੇਹਥੀਇਸਨਾਰਨਾ
ਨਾਹੀਏਮਾਸਿਖਾਮਰੇਲੁਰਹੈ।ਜਸਮੇਸਾਨੁਰ

ਜਾਇਕੇਦੀਮੇਸਾਹੇਵੈ॥ਤੁਸਿਖੁਹੋਵੈਤਾਉਟਿ
ਰਿਜਨਮਕੈਸਾਮਲੇ॥ਜਿਨਾਦੇਨਾ॥ਜਿਕੇਤੀਆਈ
ਘਨੀਰੰਓਤੁਸਿਖਕਹੀ॥ਆਟਿਘਾਟਿਓਸਿਖ
ਅਰਨਾਸਿਕੀਤੀਜੀ॥ਅਚਰਦਾਨਪਸਾਦੁਤਈ
ਯਾਰੁਹੀ॥ਤੁਸਿਖਾਮਾਧਾਮਾਤੁਸਾਬੇਟਾਬੇਟੀ
ਤਹੈਤਾਬੁਲਾਹੁਇਸੀ॥ਆਵਗੁਠਾਸਿਖੁਬੋਲਾਮ
ਅਹਰਦਾਨਤੁਸੀ॥ਬਿਸਾਵਹੁ॥ਤਾਬਾਬੇਨੂਹੁ
ਕਮਰੀ॥ਮਾਨਾਨਕਾਇਨਕਉਤੁਰਾਇਲੇ॥ਆਵਗੁ
ਤਾਬਾਬੇਬੁਲਾਹੁਓਠਹੁ॥ਬਾਸਾਰੀਉਪਰਸਾਦੁਕ

ਰਹਾ ਤਾਬ ਨ ਕੇਉ ਠਿਖ ਤ੍ਰੇਹੇ ਏ ਮਾਇ ਚਰਨੀ ਸ
ਗੋਟੈ ਰਿਓ ਮਾਖਗਾ ਵਿਚੈ ਸਿਖੋ ਮਾਇ ਕੀ ਟਾਨਾ
ਉਨਿ ਉਛਿਰ ਪ੍ਰਾ ਮਾਪਣ ਮਰੇ ਨਾਨਾ ਉਖਉ ਫੁਰ
ਖਿਅ ਥਾ ਕਾ ਕਾਨਾ ਉਮਾਨੀ ਅਮੀਤੁ ਰਖਿ ਮਾ
ਸ ਬਾਇ ਮਾਇ ਉਥੇ ਸੀ ਸੁਖੁ ਨਾਨਾ ਮਾਧਾਨਿ
ਸਕਾ ਮਾਇ ਮੇਰਾ ਕੀ ਚੰਡ ਸਿਖੋ ਏ ਮਾ ਮਾ ਤੇ
ਸ ਬਾਇਨ ਨ ਕਲੀ ਮਨਾ ਨ ਕਸਿ ਖੀਨਾ ਛੁਏ
ਹੋ ਮਾ ਸਿਖੋ ਮੇਰੇ ਮਾ ਮਾ ਮਾ ਰੋ ਮਾ ਰੋ ਮਾ ਰੋ
ਏ ਮਾ ਬਾਇ ਮਾ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮਾ ਮਾ ਮਾ ਮਾ

ਹੁੰਦੈ। ਸਰਨੀਗਰਮੀ। ਏਕਰੰਗੰਤੈ। ਸਰੋਭ
ਏਕਉਚਕਸੁਹੀਕਾਰਿਜਾਣੈ। ਆਰੋਪਉਚਕਰੰਤੀ।
ਸਮੇਕ। ਅਨਿਉਣਸੁ। ਮਥਰੁਗੰਧ। ਉਣਚੁ। ਟੁ। ਜਿਹਵ
ਮਣੀ। ਮਾਸਤ੍ਰਾ। ਏਹਤੈਵਸਿ। ਮਾਦਾ। ਨਨਕਾਤਾ
ਗਿਆਈ। ਮੇਕਉ। ॥ ॥ ॥ ਪਉੜੀ। ॥ ਸਰਬਕੀ
ਰੇਨੀ। ਇਕਾਨਕਾਰਿਜਾਨਹੁ। ਮੀਸਤ੍ਰਨ। ਮਨਮਾ
ਇਕਾਨਕਉ। ਹਉਮੈਦੁ। ਤਿਕਰਹੁ। ਤਿਕਰਹੁ।
ਜੇਕਉ। ਸੁਸੇਤਕਮਾਦੁ। ਬਨਸਪੁਰਹੁ। ਮਨ
ਮਾਸਤ੍ਰਾ। ਕਰਾ। ਬਕਰਮ। ਮੇਥ। ਮਜਰੁਜਰਾ।

ਹੋਇਨਿਰਾਮਲਸਬਦੁਕਮਾਵਹੁ। ਜਨਨਾਨ

ਕਤਤਾਬਿਰਾਮਪਾਵਹੁ। ੨॥੫॥ ੨੫॥ ਜੁਦਗ

ਮਥਾਣੀਸੰਪੁਰਨੁਦੀਗਿ। ਮਾਪੁਦਾਹਿਗੁਰੂਦ

ਹਿਗੁਰੂਦ। ਹਿਗੁਰੂਦ। ਹਿਗੁਰੂਦ। ਹਿਗੁਰੂਦ। ਹਿਗੁਰੂਦ।

ਗੁਰੂ। ਸੰਮਤਾ। ੧੧॥੬੩॥ ਸੰਮਤਿਮੰਪਰਸੁਦੀ।

ਸਨਵਾਰਾ। ਸੰਸਕਾਰਾਗਤਿ। ਮਾਤਿਪਰਗਟ

ਰਹੈਨਬਤਾਗਿਪੁਰਾਤਿ। ਮਕਾਸਾ। ਸਿਖਣਹਾ

ਰੇਕਉਨਹਾਇਕਘਰੀਕੀ। ਸਾਸਰੀ। ਸਤਿਨਾ

ਨਕਸ਼ੀਰੁ। ਰਨੇਵਜੀਵਾ। ਹਿਗੁਰੂ। ॐ॥ ॐ॥ ॐ॥ ॐ॥

१६। ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਥ ਸ੍ਰੀ ਚਰਨ ਸਤੀਕੀ
ਕਿਰਤਾਗੀਆਂ ਨਸ਼ੇ ਦੇ ਇਖੁਤੇ॥ ਵਿਚਰਾ॥ ਨਸ਼ੇ
ਮੇਲ ਖਦੇ ਵਯੀ ਪੁਣ ਮਕਰੂ ਪੁਨਿਤ॥ ਆਪੁ ਸਾਦ ਸੁਰਤੁ
ਦਕੈ ਚਰਨ ਦਾਸ ਥਰਨਤਾ॥ ੧॥ ਪਰਸੋਤਾ॥ ਪੁਣ ਮਾਤਮੰ
ਪੁਰਨਾ ਬਿਸਵਾ ਬੀਸਾ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਥ ਚਰਨਤਹੀ
ਤਾਹੀ ਨਿਵਾਉ ਸ੍ਰੀਸਾ॥ ਕੁਛੁ ਭਾਸਾ॥ ਮਛਰਓ ਮਾਸੁ
ਹਿਤੁ ਹੋ॥ ਅਖਰ ਸੋਹੰ ਜਾਨਾ॥ ਨਹਾ ਅਖਰ ਸੁਖ ਸਾਕ ਹੋਤੁ ਹੈ
ਤਾਹੀ ਕੁਮਨ ਅੰਨਾ॥ ਤਾਹੀ ਕੁਮਾਨੀ॥ ਅੰਨਰਾਤਿ ਦਿਨੁ
ਰਤਨਗਾ ਵੈ॥ ਆਪਾ ਆਪੁ ਬੀਠਾਰੁ ਮੇਰਨਹੀ ਸ੍ਰੀਸੁ

ਨਿਵੇਦੋ। ਤਰਨਾਸਮਥਕਾਹਿਤੁਹੈਅਗਮਾਨਗਮਕੀ॥੮੨॥
ਜੀਖਾਯਾਹੀਬਰਨਾਬਿਗਿਆਨਕਾਮਾਨੋਬਿਸੁਵਾ
ਬੀਸਾਤੁਓਮੀਸੋਕਾਇਆਂਬੁਟੀਸੋਹੀਸੋਮਨੁਹੋਇ।
ਨਹਅਖਰਸੁਮਾਤੁਟੀਚਰਨਦਾਸੁਬਲਜੀਇਖੇਰ
ਮਨੁਮਾਂਤੁਰਚਾਖੋ। ਫੁਰਮਾਛਕਨਹਮਫੁਰਦੇਕੈਦੁ
ਕੁਦਾਨਾਖੋ। ਜਬਦਰਸੇਏਕਹੀਇਕੁਭੇਖਯਹਸਭੀਤਿ
ਹਾਰੇ। ਗੁਲਪਾਤਫਲਦੁਲਾਮੁਲਸੋਮੁਗੀਨਿਹਾਰੇ॥੮੩॥
ਸਾਂਤੇਸੋਹੀਕੁਮੀਸੋਹੀਓਮੀਕਾਰਾਓਮੀਸੋਰਾਗੁਮੀਸਾਧੋ
ਕੋਏਬਿਚਾਰੁ। ਸਾਧੋਕਰਹੁਬਿਨਾਕੁਓਲਾਟਿਘਾਰਿਅ

ਪਨੇਮਾਦਗੁਪਾਟਿਪਾਟਿਬ੍ਰਹਮਮਨੁਪ੍ਰਸਿਮਰਨੁਕ
ਰਤੁਹਾਂਸਮਾਦਗੁਪਾਟਿਬ੍ਰਹਮਮਨੁਪ੍ਰਸਿਮਰਨੁਕ
ਉ। ਨਰਨਦਾਸਲਖਾਮਾਪਕੋਤਮਤੇਰਾਪੀਉਪ ॥੨੭॥
ਸਤੁਜੋਗਨਕੋਜੋਗਦੇਸੁਗੁਰੀਮਾਂਨਾਨਿਕੋਗੀਮਾਂਨਾ
ਸਰਬਸਿਪਕੋਸਿਪਹੈਤਤੁਸੁਨਾਨਿਕੋਪ੍ਰਮਾਂਨਾ੬੪
ਹਮਾਗੀਮਾਂਨਕੋਜਾਪਹੈਮਜਪਾਸੋਹੀਸਾਧਾਪਰਮਹੰਸ
ਕੋਣੀਜਾਂਨਹੈਤਾਂਕੋਮਤੇਮਗਾਧਾ ॥ਭੇਦਸਰੋਵੈਬਹੁਤ
ਹੈਸਮਭੈਸਾਸਉਸਾਸਾਬੁਰੀਭੁਲੀਤਾਂਮੈਲਖੇਪਦ
ਨਸੁਰਤੁਪਰਗਾਸਾਸੁਖਦੇਵਗੁਰੁਕਿਰਮ॥

ਕਰੀਦੀਓਮਹੋਦੇਗਿਆਨਾਜਬਸੁਯਹਜਾਂਨੀਪਰੇਲਾ
 ਭਾਹੋਇਕੋਹਾਨਾ੯੮ਇਕੁਮੀਗੁਲਾਸੁਖਮਨਾਨਤੀਤੀਨ
 ਗਿਰਗਾਨਾਹਨੇਥਾਂਵੇਸੁਰਨਏਲੇਖੇਪਾਰਨਾਧਾਗਾ੧੦
 ਮੀਪ੍ਰਸਾਦਹਰੇਅੰਗਿਹੋਇਕੁਸੁਵਾਂਵੇਤੋਇਸੁਖਮਨ
 ਇਨਕੋਥੀਨਹੋਜਬਸੁਰਚਾਲਯੋਇ੧੧ਜਬਸੁਰਚ
 ਲੋਪ੍ਰਗਲਾਤਹਮਪਸੁਰਜਬਸਾਇਕੁਸੁਬਾਂਵੇਅੰਗ
 ਹੋਰੰਦਕਰਤਪਰਗਾਸਾ੧੨ਉਨੇਅਸਾਤੀਤੀਨਕੀਲੇਖੇ
 ਨਿਰਗਮਸੁਰਗਮਾਥਿਧਾਅਰੁਪਾਂਵੇਤਾਤੀਬਰਨਕੁੰਜਬ
 ਦਹਰੇਵੇਸੁਧਾ੧੩ਸੁਖਨੇਵਕਹੀਚਰਨਦਾਸਸੁਥਿ

ਨਿਰਸੁਰਪਾਹਿਚਾਂਨਾ। ਥਿਰਕਾਠਜੰਘੁਚੰਡਮਾਚਰਕਾਰ
ਜੰਘੁਚਾਂਨਾ ੧੪। ਕ੍ਰਿਸਨਪਖਜਬਹੀਲਗੋਤਾਹੀਮਿਸਤ
ਹੈਭਾਂਨਾ। ਸੁਕਲਪਖੁਹੈਚੰਦਕੋਯਹਾਨਿਹਚੈਕਰਜਾਂਨਾ
੧੫। ਅੰਗਲਅਰੁਮੇਤਵਾਗਾਇਨਾ। ਮੰਗਛੁਨਿਛੁਰਲੀ
ਨਾ। ਸੁਕੁਕਰਜਕਝੀਮਿਸਤਹੈਸੁਰਜਕੋਇਨਤੀਨਾ।
੧੬। ਜੋਸਵਾਰਸੁਕੁਲੋਇਨੁਬਯਾਪਸੁਕੁਦੇਖਾਢੁ
ਦਜੀਗਮੇਸਟਥਹੈਕਪੁਚਰਨਟਾਮਬਸੇਖਾ ੧੭। ਸਵ
ਥਅਰੁਟਾਰਾਬਿਚਾਰਕਰਨਟਾਹਨੇਵਾਂਟੈ। ਅੰਗਲਚਰ
ਨਟਾਸਕਹੈ। ~~ਚਿਜਸਾਏ~~ ਸੁਰਜੇਮਿਲੈਸੁਕੁਕਾਰਜਪਰ

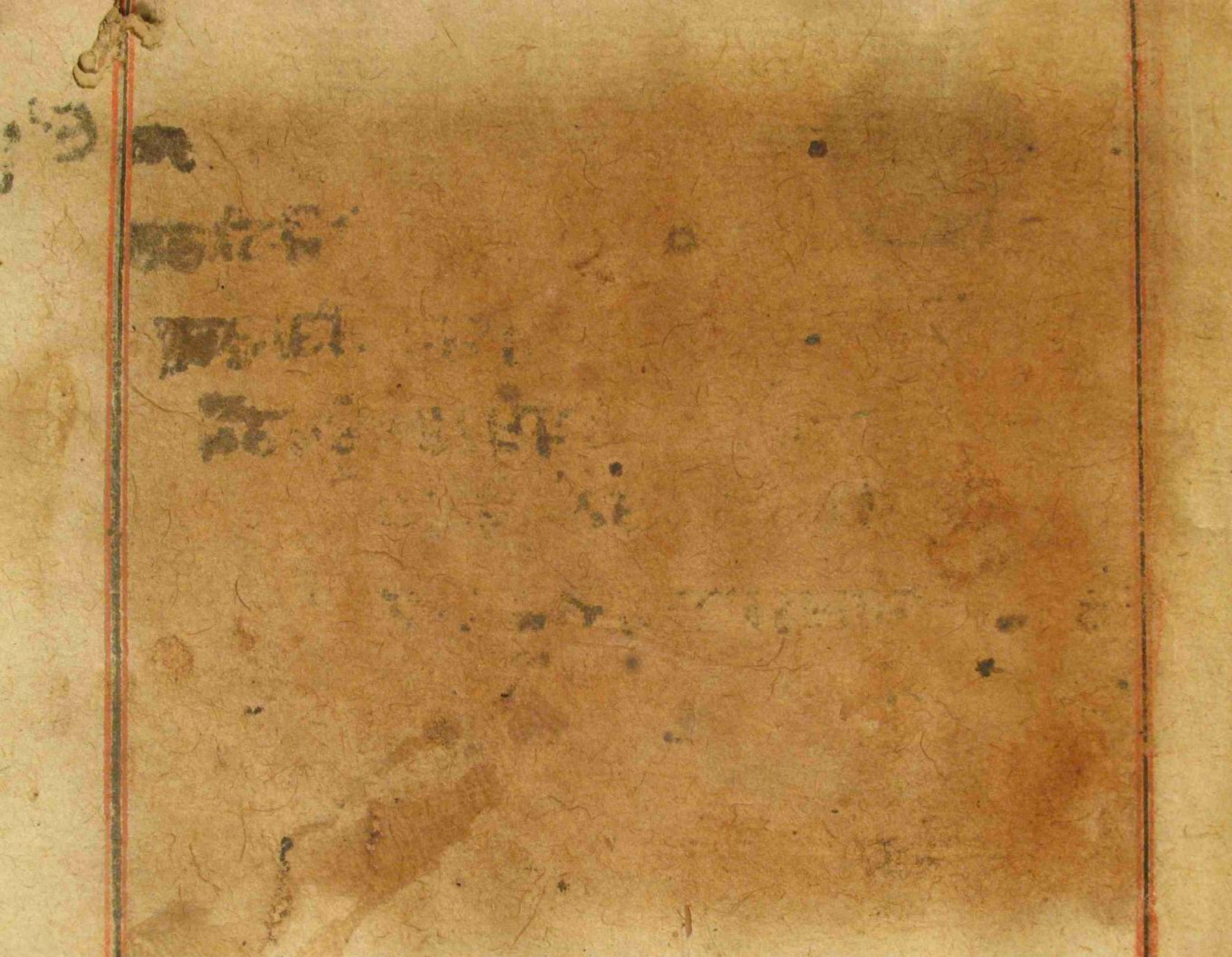
ਸੀਗਾ ੧੮ ਸੁਕਲਪਖਕੇ ਆਇ ਹੀਤੀ ਨਾਤਿ ਥਲਗ ੯੪
ਬਾਂਨਾ ਗਿਰਚੰਦਾ ਗਿਰਬਾਂ ਨਹੈ ਗਿਰਚੰਦਾ ਗਿਰ
ਚੰਦਾ ਗਿਰਬਾਂ ਨਾ ੧੯ ਸੁਕਲਪਖਕੇ ਆਇ ਹੀਤੀ
ਨਾਤਿ ਥਲਗ ਚੰਦਾ ਗਿਰਬਾਂ ਗਿਰਚੰਦਾ ਗਿਰਚੰਦਾ
ਗਿਰਬਾਂ ਗਿਰਚੰਦਾ ੨੦ ਸੁਕਲਪਖਕੇ ਆਇ ਹੀਤੀ
ਸੁਰਜਪਰਗਾਸਾ ਸੁਖਦੇ ਹੀਕਰ ਰਤਹੈ ਸਾਹਾ
ਗੁਰੁ ਸਾਸਾ ੨੧ ਸੁਕਲਪਖਕੇ ਆਇ ਚੰਦਾ ਚਲੈ ਪੜਵਾਇ
ਹੁਨਿਹਾਰਾ ਫਲ ਅਨੰਦ ਸੀਗਾ ਲਕਰੈ ਦੇਵੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਸਾਗਾ ੨੨ ਸੁਕਲਪਖਕੇ ਆਇ ਚੰਦਾ ਚਲੈ ਜੈ ਪੜਵਾਏ

ਨਾਹੋਇਕਲੇਸਪੀੜਾਕਛੁਕੈਦੁਖਕੈਕਛੁਹਾਂਨਾ
੨੩ ਸੁਰਜਕੀਤਿਥੀਮੇਰਏਜੋਪਤ੍ਰਵਾਕਚੰਦਾਕਲ
ਹਕਰੈਪੀੜਾਕਰੈਹਾਂਨਤਾਪਕੈਦੰਦਾ ੨੪ ਓਪਰਥਾ
ਵੈਸਾਮਨੇਸੁਰਬਾਣਕੈਸੰਗਾਜੋਪੁਛੈਸੰਸਜੋਗਾਮੇ
ਤੈਨੀਕੋਪਰਸੰਗਾ ੨੫ ਨੀਚੇਪੀਛੇਦਾਹਨੇਸੁਰਸੁਰ
ਜਕੈਦਾਜੋਕੋਓਪੁਛੈਆਇਕਰਤਉਸਮੇਸੁ
ਭੁਕਾਜਾ ੨੬ ਦਾਹਨੇਸੁਰਜਬਚਲਤਹੈਪੁਛੈ
ਵੇਂਅੰਗਾਸੁਕਲਪਖਨਹੀਬਾਰਹੈਤੈਨੀਰਠਬ
ਪਰਸੰਗਾ ੨੭ ਜੋਕੋਈਪੁਛੈਆਇਕਰਬੈਠਦਾ

ਹਨੀਓਗ। ਚੰਦਰਲੇ ਸੁਰਜੁਨਹੀ ਕਾਰਜੁ ਬਿਧਕੇ ੯੫
ਗਾ ੨੮ ਜੋ ਸੁਰਜਮੇ ਸੁਰਚਲੇ ਕਹੇ ਦਾਹਨੇ ਅਛਾ
ਲਗਨਵਰ ਅਰੁ ਬਾਮਲੇ ਕਹੁ ਕਾਰਜੁ ਪ੍ਰਯੋਗ
ਇ ੨੯ ਜੋ ਚੰਦਰਮੇ ਸੁਰਚਲੇ ਬਾਵੇ ਪੁਰੁ ਕਾਜੁ ਅਤਿ
ਬਾਅਰੁ ਅਫਰ ਬਾਰਮਿਲੇ ਸੁਰਕਾਰਜੁ ਕੇ ਸਾਜਾ ੩੦
ਸਾਤੁ ਪਾਂਚ ਨਉ ਤਿਨ ਕਨ ਪ੍ਰਯੋਗ ਮੇਰੁ ਪਚੀ ਸਾਗਾ
ਜਬ ਚੰਦ ਅਖਰੀ ਨੇ ਰੁਨੇ ਜਗ ਕੇਣੀ ਸਾ ੩੧ ਫਰਾ
ਰਾਮਾਠ ਦਾ ਸਾਗਿ ਨੇ ਚੰਦ ਹਯੋ ਲਹਮੀਤਾ ਚੰ
ਦ ਜੋਗ ਕੇ ਸਾਗਿ ਹੇ ਚਰਨ ਦਾ ਸਰਣ ਜੀਤਾ ੩੨ ਕਰਕ

ਮੇਖਤੁਲਾਮਕਰਚਰੋਚਫੁਤੀਰਾਸਾਸਰਜਸਰਾਰੋ
ਮਿਲਤਚਰਕਾਰਜਪਰਗਾਸਾ੩੩ਅੰਨਮਿਥੰਨਕੀਨ
ਅੰਕਹੀਅਰੁਰੋਥੀਪਠਮੀਤਾਗਦ੍ਰਿਸ਼ੁਵਕੁਸੁਖ
ਮਨਾਂਮਰਈਸੁਤਰੁਜੀਤਾ੩੪ਅੰਕਫਕਸਿੰਪਥਿ
ਖਕੁਭੁਪਨਵਾਂਵੇਸੁਰਕੇਸੀਗਾਨੰਦਜੋਗਕੋਮਿਲ
ਤੁਹੈਥਿਰਕਾਰਜਪਰਸੰਗਾ੩੫ਅੰਤੁਅਪਨੋਅਸ
ਥਿਰੁਕਰੋਨਾਸਾਂਆਰੋਨੋਨਾਸੁਸਾਦੇਖੋਦ੍ਰਿਸ਼ੁ
ਜਥਪਾਵੇਸੁਰਬੰਨਾ੩੬ਪੀਰਪਤ੍ਰੀਅੰਰੋਰਥੇਟਿ
ਹੀਬਾਰਾਰਹੀਬਾਰਾਪਾਂਚਤਾਤਿਚਾਣਹਮਿਲੇਸੁ
ਰਾਵਿਚਥੇਰੁਸਿੰਘਾ੩੭ਧਰਤੀਰੁਮਰੁਆ

ਕਾਸੁਰੇ ਅੰਰੁਤੀ ਸਰੀ ਪੈਨਾ ਪਾਂਨੀ ਪਾਵਕੁ ਪਾਂਚਕ ੬੬
ਹਕਰਤ ਸੁਸਮੇਰੀ ਨਾ ੩ ੮੫ ਰਤੀ ਤੇ ਸੇਹੀ
ਰਏ ਅਰੁ ਪੀਰੇ ਰੀ ਗੁਣੇ ਖਾ ਬਾਰਹ ਅੰਗ ਲਾ
ਸੁਸਮੇਸਰਤ ਨਿਰਤਿ ਕਾਰਿ ਪੇਖਾ ੪੦ ਉਪਰਕੈ
ਪਾਵਕੁ ਰਏ ਲਾ ਲੁਬਰਨੁ ਹੋਰੇ ਖਾ॥
ਚਾਰੁ ਉਗਲ ਸੁਸਮੇਰਨਾ
ਸਉਰਨੇ ਖਾ ੪੧

ਨੀਚੇ ਕੁਪਾਨੀ ਚਲੇ ਸੇਤਰੰਗ ਹੈਤਾ ਸਾ ਮੋਲਹ ਉਬਲਸਾ ੮੭
ਸਮੇਤ ਦਨ ਦਾ ਸਕਹਿ ਕੁਸਾ ੪੧ ਹਰੇਗੁ ਹੈ ਬਾਇਕੋ
ਤਿਖੀਨ ਲੇ ਸੇਇਆ ੪੨ ਸੁਭਿਗਲ ਸੁਸਮੇਰਣਜੀ
ਤਕਰਿਜੋਇਆ ੪੩ ਸੁਰਦੇਨੇ ਪੁਰਨਚਲੈ ਬਾਹਰਨਾਂਖ
ਰਗਾ ਸਾਸੁ ਮਰੰਗ ਹੈਤਾ ਸਕੇ ਸੇਈ ਤਾਤਿਅਕਾਸਾ
੪੪ ਜੁਲਾਧੀ ਕਿਕੇਜੋਗਾ ਮੇਜੋਕੋਈ ਪੁਛੈ ਬਾਤਾ ਸਮੀ
ਮਰਮੇਜੋ ਸੁਰਚਲੈ ਕਹੁ ਕਾਰਜੁ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ੪੫ ਘਾਟੁ
ਕੁਅੰਰੁ ਮਕਾਸੁ ਪੁਨ ਬਾਇਕਹੀ ਜੋਗੋਇਆ ਜੋਕੋਈ
ਪੁਛੈਆਇਕ ਰਿਸੁਕੁ ਕਾਰਜਨਹੀ ਹੋਇਆ ੪੬ ਜਲੁ

ਪ੍ਰਿਥੀਥਿਰਕਾਜਕੁਚਰਕਾਰਜਕੁਲਹਾਅਗਨਬ
ਇਠਰਕਾਜਕੁਦਾਹਨਸਰਕੇਮਾਹਾ੪੬ਰੋਗੀਕੀ
ਪੁਛੈਕੋਭੈਠਦੀਉਗਾਧਰਤੀਬਾਂਦੇਸੁਰਚ
ਸੇਮਰੇਨਹੀਬਿਧਕੋਗਾ੪੭ਰੋਗੀਕੋਪਰਸੰਗਜੇ
ਬਾਂਦੈਪੁਛੈਅੰਨਾਠੰਦਬੰਧਸੁਰਜੁਚਲੇਜੀਵੈਨਾਂ
ਉਦੁਜਾਂਨਾ੪੮ਬਾਰਿਤੇਸੁਰਸੁਆਇਕਾਰਿਸੁੰਨਯ
ਰਜੋਜਾਇਆਜੇਪੁਛੈਪਰਸੰਗਵਹੁਹੋਗਨਾਂਠਾਹੀਗਾ
ਇਹ੪੯ਸੁੰਨਓਰਸੁਆਇਕਾਰਿਪੁਛੈਬਾਰਿਤੇਸੁ
ਮਾਯਹਨਿਹਚੇਕਾਰਿਜਾਂਨਾਮੇਰੋਗੀਕੋਫਹੀਨਾ

੫੦ ਸ੍ਰੀਨੰਦਰ ਸੁਆਮੀ ਇਕਾਰਿ ਪੁਛੇ ਬਾਹਿਤੇ ਪੰਥਾ ੯੮
ਜੇਤੇ ਕਾਰਜ ਜਗਤਿ ਕੇ ਸੁਠ ਲਹੇ ਹਯੈ ਸਚਾ ੫੧
ਬਾਹਿਤੇ ਸੁਰਪੇ ਸੁਆਮੀ ਇਕਾਰਿ ਜਾਇ ਪੁਛੇ ਸ੍ਰੀਨੰਦਰ
ਜੇਤੇ ਕਾਰਜ ਜਗਤਿ ਕੇ ਉਲਟੇ ਹੋ ਗਏ ਪਕੇਰਾ ੫੨
ਕੈ ਬਾਂਟੇ ਕੈ ਦਾਹਨੇ ਜੇ ਕੋਈ ਪੁਰਨੁ ਹੋਇ ਪੁਛੇ ਪੁਰ
ਹਨ ਭਿਰਕੀ ਕਾਰਜ ਪੁਰਨੁ ਸੋਇ ਪੰਥਾ ਬਰਸਏ ਕ
ਕਾਠ ਲੁਕੇ ਤੇਤਾ ਤਿਸੇ ਮਤਿ ਜਾਨੈ ਸੋਇ ਕਾਠ ਸਮੇ
ਸੋਈ ਲਖੇ ਬਰੇ ਬੁਝੈ ਜਗਹੋਇ ੫੪
ਸ੍ਰੀਕਾਇਤ ਪਨਮੇ ਖਾਬਿਠਾ ਰੋ

ਤਾਂ ਦਿਨ ਸਰੋ ਸੁਪਤੀ ਨਿਹਾਰੈ ਤਬ ਹੀ ਸੁਰਮੇਕ
ਰੈ ਬਿਨਾਗਾ ਚਲੈ ਕੋਨੁ ਸੋ ਤਤੁ ਨਿਚਾਰਾ ਜੋ ਬਾਂਦੇ ਸੁ
ਰਾ ਪਰਥੀ ਹੋਈ ਨੀਕੋ ਤਤੁ ਕਹਾਵੈ ਜੋਈ ਦੇ ਸਬ
ਰਧ ਅਰਸਮੇ ਬਤਾਵੈ ਪੁਜਾ ਸੁਖੀ ਮੇਹੁ ਬਰਸਾ
ਵੈ ਪਚਾਰਾ ਬਹੁਤੁ ਚਰਕੈ ਉਪਜੈ ਨਰਦੇ ਹੀ ਕੀ ਅ
ਨੁਬਹੁ ਪਜੈ ਜਲੁ ਚਾਏ ਬਾਂਦੇ ਸੁਰਮਾਂ ਹੀ ਧਰਤੀ
ਠਲੇ ਮੇਹੁ ਬਰਸਾਂ ਹੀ ਆਨੰਦ ਮੰਗ ਸੰਜਰਾ
ਹੀ ਆ ਬਤਾਤਿ ਚੰਦਾ ਮੇ ਬਹੈ ਜਲੁ ਧਰਤੀ ਦੇ ਨਸ
ਬੁਝਾਈ ਚਰਨ ਨਦਾ ਸੁਖ ਦੇਵ ਬਤਾਈ ਤੀਨਤ

८८
ਤਿਕਾਰਕੁ ਬਚਾਰਾ ਸੁਰਮੀ ਜਾਂਕਾ ਬੁਦੁ ਨਿਹਾਰਾ
ਸੁਰਮੀ ਮੇਖ ਸੀਸਾ ਇਤਤ ਬਹੀ। ਸਗਤੀ ਪੜੀ ਬ
ਚਾਰੇ ਜ ਬਹੀ। ਅਗਨਤਤ ਸੁਰਮੀ ਜ ਬਚਾਈ। ਰੋਗ
ਦੇਖ ਸੀ ਪਰਜਾ ਹਾਈ। ਕਾਏ ਪੜੇ ਥੋੜੇ ਸੇ ਬਰਸੇ। ਏ
ਸੁਰਮੀ ਜੋ ਪਾਵ ਕੁਦਰ ਸੇ। ਬਾਇਤਤ ਚਾਈ ਸੁਰਮੀ
ਗਾ। ਜਗ ਕੁਮਾਰੇ ਇਕੁ ਛੁਟੀ ਗਾ। ਅਰਧ ਕਾਏ
ਥੋੜੇ ਸੇ ਬਰਸੇ। ਬਾਇਤਤ ਜੋ ਸੁਰਮੀ ਦਰਸੇ। ਤਤਿ
ਅਕਾਸ ਚਲੇ ਸੁਰਦੇਈ। ਮੇਹਨ ਥਰ ਸੇ ਅੰਨ ਨਹੇ
ਈ। ਕਾਏ ਪੜੇ ਤਿਨੁ ਉਪ ਜੈਨਾ ਹੀ। ਤਤਿ ਅਕਾਸੁ

ਜੁੜੇ ਇਸੁ ਰਸਾਹੀ ੫੫ ॥ ੨੦ ॥ ॥ ਚੇਤਾ ਮਹੀ ਨਿਮਾਧੀ
ਜਬਹੀ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੋਇ ॥ ਸੁਖ ਲਖ ਤਾਂ ਦਿਨ ਏਰੀ ਪਾਤ
ਸੁਖ ਮੇਰੇ ਇਸ ੫੬ ਭੁਰਹੀ ਮੜ੍ਹਵਾ ਕੁਲ ਖੇ ਪਥੀ
ਇਸੁ ਬਾਂਨਾ ਹੋਇ ਸਮੇ ਪ੍ਰਯਾ ਸੁਖੀ ਰਾਜਾ ਸੁਖੀ
ਨਿਦਾਂ ਨਾ ੫੭ ਨੀਰ ਚਲੈ ਜੋ ਏ ਮੇਯ ਧੀ ਸਾਹੀ
ਜੀਤਾ ਮੇਰ ਬਰਸੇ ਪ੍ਰਯਾ ਸੁਖੀ ਸੀ ਪਤਨੀ ਕੋ ਸੀਤਾ
੫੮ ਸੁਖੀ ਪਾਂਨੀ ਸਮੇਰੇ ਬਹੈ ਚੰਦ ਨਾ ਸੁਖਾਂ ਨਾ
ਦਾਹੇ ਨ ਸੁਰਮੇਰੇ ਬਹੈ ਸਮੇਰੇ ਸੁਖ ਮੁਖਾਂ ਨਾ ੫੯
ਭੁਰਹੀ ਜੋ ਸੁਖ ਮਨ ਚਲੈ ਰਾਜ ਹੋਇ ਤਪਾਤੀ ॥

ਖਨਵਾਰੋ ਬਿਨਸਰੋ ਮੇਰੁ ਕਾ ਲੁਪਰਜਤਾ ੬੦੮ ੧੦੦
ਜਹੋਇ ਉਤਪਾਤ ਪੁਨਪਤ੍ਰੇ ਕਾ ਲਾ ਬਿਸਵਾਸਾ ਮੇ
ਹਨਹੀ ਪਰਜਾ ਦੁਖੀ ਜੋਹੋਇ ਤਾ ਤਿਅ ਕਾ ਲਾ ੬੧
ਸੁਆਸਾ ਮੇ ਪਾਵਕੁ ਚਲੈ ਪਤ੍ਰੇ ਕਾ ਲੁਪਰਜਤਾ ਨਾ ਰੋ
ਗਹੋਇ ਪੁਜਾ ਦੁਖੀ ਪਾਟੈ ਰਜਕੋ ਮਾਂ ਨਾ ੬੨ ਭੁੱਕ
ਏ ਸਹੋਇ ਦੇਸਾ ਮੇ ਬਿਗ੍ਰਹ ਵੈਲੇ ਮੀਤਾ ਪਤ੍ਰੇ ਕਾ ਲ
ਪਰਜਾ ਦੁਖੀ ਚਲੈ ਬਾਇਕੋ ਤੀਤਾ ੬੩ ਸੀਕਾਇਤ
ਅਰੁਚੇਤਕੋ ਦੀਨੇ ਭੁੱਕੁ ਲਖਾਇਆ ਜਗਤ ਕਾ ਜ
ਅਬਕਹਤੁ ਨੰਦ ਸੁਰਕੋ ਨਿਆਇਆ ੬੪ ਸੀ

ਮਿਤ੍ਰ ਬਾਹਿਰ ਨਾਂ ਤੀਰਥ ਜੋ ਕਰੈ। ਬਸਤੁ ਕੁਧਨ
ਪੁਰ ਪਗਾਧ। ਵਾਂਵੇਂ ਸਰਗੇ ਏਸ ਕੁਕੀਜੈ। ਪੈਥੀ
ਪੁਸਤਕ ਜੋ ਲਿਖਈ ਜੈ। ਜੋਗਾ ਅਭਿਅਸਾ ਅਰੁ
ਕੀਜੈ ਪ੍ਰੀਤਾ ਅੰਖ ਧਵਾਤ੍ਰੀ ਕੀਜੈ ਮੀਤਾ। ਟੀਥਿਯ
ਮੰਤ੍ਰ ਬੋਵੈ ਨਾਯਾ। ਚੰਦ ਜੋਗਾ ਖਿਰ ਬੈਠੇ ਰਾਜਾ। ਚੰ
ਦ ਜੋਗੇ ਅਸਾ ਖਿਰ ਜਾਨੈ। ਖਿਰ ਕਾ ਰਜ ਸਬਹੀ
ਪਾਹਿਰਾਨੈ। ਕਰੈ ਹਵੈ ਲੀਛਾ। ਛਾਪੁ ਛਾਵੈ। ਬਾਗਬ
ਰੀਚਾ ਗੁਫਾ ਬਨਾਵੈ। ਹਾਕਮੁ ਜਾਇ ਕੋਟ ਮੇਥਰੈ।
ਚੰਦ ਜੋਗਾ ਅਸਨ ਪਗਾਧਰੈ। ਚਰਨ ਦਾਸ ਸੁ

ਖਟੇਦ ਬਤਾਂਦ ਪਰਦ ਜੋਗ ਬਿਰਕਾਜ ਹਾਵੈ ६੫ ਨੰਬਰ ੧੦੯
ਬਾਂਦੇ ਸੁਰਕੇ ਕਾਜ ਦੇ ਸੋਮੇ ਨਾ ਦੇ ਬਤਾ ॥ ਦਾਹਨੇ ॥ ਕੇ
ਕਾਹਿਤ ਹੁਗਿਆ ਸੁਰੇ ਦੇ ਗਾਇ ६੬ ਨੰਬਰ ॥ ਜੋਖਾਂ ਤੋ ਕਰ
ਲੀਓ ਨਾਹੀ ॥ ਜਾਇ ਕਾਰਿ ਬੈਰੀ ਉਪਰ ਬਾਹੀ ॥ ਜਪ ਬਾਟਰ
ਠਜੀ ਤੋ ਸੋਈ ॥ ਦਾਹਨੇ ਸੁਰਮੇ ਨਾ ਲੈ ਜੋਈ ॥ ਭੁਜਨ ਕਰੈ ਕ
ਰੈ ਇਸ ਨਾਨਾ ॥ ਮਈ ਬੁਕਰ ਮਭਾਂ ਨ ਪਰ ਥਾਂ ਨਾਂ ॥ ਵੀਹ
ਖੇਕੀ ਜੋ ਬਿਵਹਾਰ ॥ ਗਾਜ ਪੋਤਾ ਬਾਹਨ ਹਥੀ ਮਾਰਾ ਬਿ
ਦਿਆ ਪੜੈ ਨਵੇ ਜੰਮਾਧੈ ॥ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਿਧਾਧਿ ਮਾਂ ਨ ਮਾਰਾਧੈ ॥
ਬੈਰੀ ਭੁਵਨ ਗਵਨ ਜੋ ਕੀਜੈ ॥ ਮੰਰਕਾ ਹੁਕੈ ਰਿਠ ਜੋਈ ਜੋ

ਸਿ ਫਕਾਤੁ ਪੇਜੇਤੁ ਮਾਰੀ ਗਾਥਿ ਖਮਰੁ ਰੂਤ ਉਤਾਰਨ ਲਥੈ
ਸਰਨਾ ਸਿਸੁ ਖਨੇਵਾ ਬਿਚਾਰੀ ਏਹੁ ਚਰਕ ਰਗ ਮਥਾ
ਕੀਨੀ ਮਾਰੀ ੬੧ ॥ ਏਹੁ ਚਰਕ ਰਗ ਰਜ ਕੁਝਾਂ ਨਹੈ ਬਿਥਕੁ
ਰਜ ਕੁਚੈਟਾ ਸੁਖ ਮਨ ਚਲਤ ਨ ਨਾ ਲੀ ਮੇਤ ਹਾਂ ਏਹੁ
ਫੁਟੈਟਾ ੬੨ ॥ ਗਾਵੁ ਪਰਗਨੇ ਖੇਤ ਪੁਨਈ ਪਰਉਧਾ ਰਿਮੀ
ਤਾ ਸੁਖ ਮਨ ਚਲਤ ਨ ਨਾ ਲੀ ਮੇ ਬਰਜਤ ਹੋਰ ਨ ਜੀਤ
੬੩ ॥ ਖਨੁ ਬਾਂਵੇ ਖਨੁ ਟਾਹਨੇ ਮੇਲੀ ॥ ਨ ਜਾਂਨਾ ਟਾ
ਲਲਰੀ ਕੋਨਾਂ ਮੇਲੇ ਕੋ ਕਾਰਜ ਕੀ ਹਾਂਨਾ ੬੪ ॥ ਏਹੁ ਕਲੇਸੁ ਪੀ
ਰਾ ਕੁਝੁ ਜੋ ਕੋਈ ਕਹੀ ਜਾਇ ॥ ਸੁਖ ਮਨ ਚਲਤ ਨ ਨਾ ਲੀ

ਐਟੀਨੋਤੋਹ ਬਤਾਇ॥ ੧॥ ਜੋਗੁ ਕਰੇ ਸੁਖ ਮਨ ਚਲੇ॥ ੧੦੨
ਤਮ ਕੋ ਪਿਆਨਾ॥ ਅੰਗੁ ਕਾ ਜੁ ਕੋਈ ਕਰੈ॥ ਤੇ ਕੁਛੁ ਮਾਏ॥ ਨਾ
੧੨॥ ਪੁਰਬ ਉਤਮ ਤਰਲੇ ਬਾਂਸੇ॥ ਸੁਰ ਪਗਾਸਾ॥ ਘਟ ਹੋਇ ਬ
ਹੁਰੇ ਨਹੀ॥ ਮਾਂਦ ਨ ਕੀਨੀ॥ ਆਸਾ॥ ੧੩॥ ਟਹਨੇ ਚਲਤ ਨ
ਚਾਲੀ॥ ਐਟਖ ਟਪਛਾ ਮਜਾਨਾ॥ ਜੋਰ ਜਾਇ ਬਹੁਰੇ ਨਹੀ॥ ਤ
ਹੋਇ ਕਛੁ ਹਾਂਨਾ॥ ੧੪॥ ਟਹਨੇ ਸੁਰ ਮੇਜਾਈ॥ ਐਪੁਰ ਬਠੀ
ਤਰਾਜਾ॥ ਸੁਖ ਸੁਖ ਤਮਨੀ॥ ਟਕਰੇ ਸਬੁ ਹੋਇ॥ ਸੁਖ ਕਾ ਜਾ॥
੧੫॥ ਬਾਂਦੇ ਸੁਰ ਮੇਜਾਈ॥ ਐਟਖ ਟਪਛਾ ਮਟੇਸਾ॥ ਸੁਖ ਮ
ਨੀ॥ ਮੀਗਲ ਕਰੇ ਜੋਰ ਜਾਇ॥ ਪਟੇਸਾ॥ ੧੬॥ ਟਹਨੇ ਸੇਤੀ

ਅਇਕਰਿਬਾਂਵੇਪੁਛੈਕੋਇਾਜੋਬਾਂਵਾਸੁਰਬੰਦਹੈਸੁਠ
ਲਾਜਨਗੀਹੋਇ। ੧੧। ਬਾਂਵੇਮੋਤੀਆਇਕਰਿਦਾਹਨੇ
ਪੁਛੈਪਾਇ। ਜੋਦਾਹਨੇਸੁਰਬੰਦਹੈਕਾਰਜੁਅਠਜਾਇ।
੧੮। ਜਬਸੁਰਬੁਤਰਕੁਚਲੈਕਾਰਜੁਪੁਛੈਕੋਇ। ਪੇਜਬਾਂ
ਧਵਾਂਸੁਕਹੈਮਨਸਾਂਪੁਰਨੁਹੋਇ। ੧੯। ਜਬਸੁਰਬਾਹ
ਰਕੁਚਲੈਤਬਕੋਈਪੁਛੈਤੋਗ। ਵਾਂਕਾਮੇਸੇਬੁਖੀਏਨੀ
ਕਾਰਜੁਬਿਧਕੋਗ। ੨੦। ਬਾਵੀਕਰਦੇਸੋਈਮੇਜਲੁ
ਬਾਵੈਸੁਰਪੀਉ। ਟਾਹਨੇਸੁਰਬੁਜਨੁਕਰੈਤਉਸਖਪਾ
ਵੈਜੀਉ। ੨੧। ਬਾਵੈਸੁਰਬੁਜਨੁਕਰੈਟਾਹਨੇਪੀਵੇਨੀਗ।

੧੦੩
ਦਸਾਇ ਨਕੁ ਬੇਯੋਕਰੈ ਆਵੈ ਰੋਗੁ ਸਰੀਰਾ ੮੨ ਆ
ਹਨ ਸੁਰਤੁ ਤੈ ਠਿਰੈ ਬਾਂਵੇ ਸਾਧੁ ਸੰਕਾਇ ਭੁਭੁਕਿ
ਸੇਸਾਧੀ ਅੰਟੀ ਨੋ ਰੋਟੁ ਬਤਾਈ ੮੩ ਠਟ ਠਟਾਵੈ
ਦਿਵਸ ਕੀਰਤ ਚਲਾਵੈ ਸੁਗਾਨਿਤ ਸਾਧਨ ਅੰਸੇ ਕਸੇ
ਚੋਇ ਉਮਰੁ ਰੁਪੁਗ ੮੪ ਸੀਤ ਨੇਹੀ ਬਾਂਵੇ ਚਲੈ ਸੋਈ
ਟਾਹਨੋ ਚੋਇਆ ਦਸ ਸਾਸ ਸੁਖ ਮਨ ਚਲੈ ਤਾਹ ਬਿਚਾ
ਰੋ ਚੋਇ ੮੫ ਆਪੁ ਹਰਦਾਹਨ ਚਲੈ ਬਦਲੈ ਨਹੀ
ਕੁਪੈ ਨਾਤੀਨ ਬਰਸ ਕਾਇਆ ਰਹੈ ਜੀਉ ਕਰੈ ਠਿਰੈ
ਨਾ ੮੬ ਸੋਝਾਂ ਪਾਹਿ ਰਚਾਏ ਜਬੀ ਸੁਸਾਧਿ ਗੁਬਾਮਾਹ

ਜੁਘਲ ਬਰਸਕਾਇਆਂ ਰਹੈ ਪਾਛੇ ਰਹਿਨਾਂ ਨਾਹੀ ॥੮੭॥
ਤਨੁ ਰਾਤ ਅਰੁ ਤੀਨਾ ਦਿਨ ਚਲੈ ਦਾਹਨੇ ਸਦਾ ॥ ਸੀ ਬਤਾ
ਭਰਕਾਇਆਂ ਰਹੈ ਪਾਛੇ ਫਿਰਹੈ ਇਨਾ ਸਾ ॥੮੮॥ ਸੋ ਬਤਾ
ਨਾਨਿਸ ਦਿਨ ਚਲੈ ਸਦਾ ਸਭਾਂ ਨਕੀ ਓਗਾ ॥ ਆਵਜਾਂ ਨਾਇਕ
ਮਾਸ ਕੀ ਜੀਉ ਜਾਇ ਤਨੁ ਛੋਗਾ ॥੮੯॥ ਨੈ ਰੂਕਟੀ ਸਾ ॥
ਤੈ ਸਦਨ ਪਾਂਚਤਾਰ ਕਾ ਜਾਂਨਾ ॥ ਤੀਨ ਨਾ ਕਾਜਿ ਰੁਝਾਇ
ਕੈ ਕਾਬ ਭੇਦ ਪਾਰਿਚਾਂਨਾ ॥੯੦॥ ਭੇਦੁ ਗੁਰੂ ਸਪਾਈ ਅੰ
ਗਾਰ ਬਿਨੁ ਲਹੈ ਨ ਜਾਂਨਾ ॥ ਚਰਨ ਦਾਸ ਯੈ ਕਾ ਰਿਤੁ ਯੋਗ
ਰਪਰਵਾ ਰੂਪਾਂਨਾ ॥੯੧॥ ਏਕ ਮਾਸ ਜੈ ਰੈਨਾ ਦਿਨੁ ਭਾਂਨਾ

ਹਰੇ ਤੇ ਇਹ ਚਰਨ ਨਟਾ ਸਯੋ ਕਹਿ ਤੁਹੈ ਨਰੁ ਜੀਵੈ ਇਨ ੨੦੪
 ਦੇ ਇਹ ੬੨ ਨਾਨਕੀ ਜੋ ਸੁਖ ਮਨ ਚ ਛੇ ਪਾਂਚ ਪੜੀ ਨ ਛੇਰ
 ਇਹ ਪਾਂਚ ਪੜੀ ਸੁਖ ਮਨ ਬਹੈ ਤ ਬਹੀ ਨਰੁ ਮਰ ਜਾਇ
 ੬੩ ਨਹੀ ਚੰਦੁ ਨਹੀ ਸੂਰਹੈ ਨਹੀ ਸੁਖ ਮਨ ਬਾਝਾ ਮੁਖ
 ਜੇਤੀ ਸੁਖ ਸਾਚ ਛੇ ਪੜੀ ਚਾਹੇ ਕਾਝਾ ੬੪ ਚਾਰਦੀ
 ਨਾਂ ਕੋ ਆਠਾਇ ਨ ਬਾਰਹ ਕੋਇ ਨ ਬੀਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਚੰਦਾ
 ਚ ਛੇ ਆਵ ਜਾਂ ਨ ਬਡੁਈਸਾ ੬੫ ਤੀਨ ਰਾਤ ਅਰੁ ਤੀਨ
 ਦਿਨ ਚ ਛੇ ਆਵ ਜਾਂ ਨ ਬਡੁਈਸਾ ੬੫ ਤੀਨ ਰਾਤ
 ਅਰੁ ਤੀਨ ਦਿਨ ਚ ਛੇ ਤਾਤੀ ਅਕਾਸਾ ਏਕ ਬਰ ਸੁਖਾ

ਇਸਾਂ ਰਹੈ ਫੇਰ ਕਾ ਲਾ ਬਿਸਵਾਸਾ ॥ ੬੫ ॥ ਫਿਰ ਨ ਕੁੰਤਿ ਚੰ
ਦਾ ਲੈ ਚਲੈ ਰਾਤ ਕੀ ਸੁਰਗਾ ॥ ਯਹ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਜਾਂ ਨੀ
ਅਪਾਂ ਨਗਵਨਾ ਟਿਰਨੁ ਗਾ ॥ ੬੬ ॥ ਰਾਤ ਚਲੈ ਸੁਰਗ ਚੰਦ
ਮੀਂ ਟਿ ਨ ਕੁੰਤਿ ਸੁਰਜ ਬਾ ਲਾ ॥ ਏਕ ਮਹੀ ਨਾ ਯਿ ਚਲੈ ਛੁਠੈ
ਮਹੀ ਨੈ ਕਾ ਲਾ ॥ ੬੭ ॥ ਜਬ ਸਾਧੁ ਅਸੀ ਲਖੈ ਛੁਠੈ ਮਹੀ
ਨੈ ਕਾ ਲਾ ॥ ਮਾਰੈ ਹੀ ਸਾਧੁ ਨ ਕਰੈ ਬੈਠ ਗੁਣਾ ਤਤਿ ਕਾ
ਲਾ ॥ ੬੮ ॥ ਏ ਪ੍ਰਥਮੰ ਠਾ ਮਪਾਂ ਨ ਕੁੰਤਿ ਪਾਨ ਮਪਾਂ ਨ ਮਿਲਾਇ
ਭੰਤ ਮੁਕਰੈ ਸਾਧੁ ਕੁੰਤ ਕੁੰਤ ਕਾ ਲਾ ਲਖਾਇ ॥ ੬੯ ॥ ਪਵਨ
ਪੀਵੈ ਨੁ ਲਾਪ ਚੈ ਨਾ ਭੁਤ ਲੈ ਕਾਰਿ ਰਾਹੁ ॥ ਮੇਰ ਚੰਦ ਕੁੰਤ

ਤੁਕੋਬਸੇਅਮਪਰਜਾਇਾ ੧੦੧ ਜਹਾਂਕਾਬੁਪਹੁੰਦੇ
 ਹੀਜਮਕੀਹੋਇਨਤਾਸਾਗਗਨਮੰਡਲਕੁੰਜਾਗੀਕਬਿ
 ਕਰੇਉਨਮਨੀਬਾਸਾ ੧੦੨ ਜਹਾਂਕਾਬੁਨਹੀਜੁਲਹੈਛੁ
 ਟੇਸਕਲਸੀਤਾਪਾਹੋਇਉਨਮਨੀਲੀਨਮਨੁਬਸਰੇਅੰ
 ਪਾਮਾਪਾ ੧੦੩ ਤੀਨੋਬੰਧਲਗਾਇਕੋਪਾਂਚਬਾਇਕੁਸਾ
 ਪਾਸੁਖਮਨਮਾਰਗਹੋਚਲੈਟੇਖੇਖੇਲਮਗਾਪਾ ੧੦੪
 ਸਕਤਜਗਇਸਿਵਸੁਮਲੈਤਹਾਂਹੋਇਮਨੁਲੀਨਾਮ
 ਹਾਂਖੇਚਰੀਜੋਲਗੇਜਾਂਨੈਜਾਂਨਪਥੀਨਾ ੧੦੫ ਅਸਨਪ
 ਟਮਲਗਾਇਕਾਰਿਮੁਲਬੰਧਕੁਬਾਂਪਾਮੇਰਤੰਡਸਿਥੇ

ਕਰੇ ਸੁਰਤਗਗਨ ਕੁਸਾਂਧਾ १੦੬ ਨੀਟ ਸੁਰਦੇ ਉਸਮ
ਕਰੇ ਝੰਡੀ ਹੀਏ ਲਾਗਗਇਆ ਖਟਰ ਕੁ ਕੇ ਪਕਾਰੇ
ਸੁਨਾ ਸਿਖਰ ਕੁਜਾਇਆ १੦੭ ਗਇਤ੍ਰਾ ਪੀਰਾ ਲਾਸਾ ਘੋਰ
ਰਿਸੁਖ ਮਨ ਮੇ ਕਾਰੀ ਬਾਸਾ ਪਰਮ ਜੋਤ ਵਿਲਾਸ ਸਿਤ
ਚਾਂਪੁ ਜੋ ਮਨਾ ਬਿਸੁਸਾ १੦੮ ਜਿਨ ਸਾਧਨ ਆਰੀ ਕ
ਰੀਤਾ ਸੁਸਰੁ ਕਵੁ ਹੋਇਆ ਜਬ ਚਾਹੈ ਤ ਬਹੀ ਮਰੇ
ਕਾਲੁ ਬਚਾਵੈ ਸੋਇਆ १੦੯ ਤਰਨ ਅਸਥਾ ਜੋ ਗੁਕਾਰ
ਬੈਠ ਰਹੈ ਮਨੁ ਜੀਤਾ ਕਾਲ ਬਚਾਵੈ ਸਾਧੁ ਵਹੁ ਅੰਤ
ਸਮੇਰ ਨਜੀਤਾ १੧੦ ਸਦਾ ਆਪ ਮਹਲੀ ਨਰੁ ਕਰ

ਕਾਠਿਯੋਗਾਮੀਭੁਆਸਾਆਵਤਦੇਖੇਕਾਏਜਬਕਾ
 ਗਨਮੰਡਲਕਾਰਿਬਾਸਾ੧੧੧ਸਨੇਸਨੇਸਾਪਨਕਰੈ
 ਰਾਖੇਪ੍ਰਾਨਚਠਾਇਆਪੁਰੇਜੋਗੀਜਾਂਨੀਮੇਤਾਂਕੁਕਾਏ
 ਨਖਾਇਆ੧੧੨ਪਾਹਿਲੇਸਾਪਨਨਾਂਕੀਓਗਗਨਮੰਡ
 ਲਕਉਜਾਂਨਾਆਵਤਦੇਖੇਕਾਏਜਬਕਾਕਰੈਅ
 ਗਿਆਨਾ੧੧੩ਜੋਗਾਧਿਆਨਕੀਨੋਨਹੀਜਾਮਾਨਾਮ
 ਵਸਥਾਮੀਤਾਆਗਾਮਦੇਖੇਕਾਏਕਰੈਕਾਸਕੇਵਹੁ
 ਤੀਤਾ੧੧੪ਕਾਏਜੀਤਹਾਰਿਸੇਸੇਸੁਨਾਮਹਿਲਾਮ
 ਸਥਾਨਾਅਗਿਜਿਨਸਾਪਨਕਰੀਤਰਨਾਮਵਸਥਾ

ਜਾਂਨਾ ੧੧੫ ਕਾਲ ਮਦਧ ਬੀਤਿਤ ਬੀਜ ਬੈ ਬੀਤ
ਸਤੁ ਜਾਇ। ਜੇ ਰੀਪਾਂ ਨਿਤਾਰ ਲੈ ਲੈ ਹਜ ਮਾਧ ਜਗ
ਇ ੧੧੬ ਕਾਲੁ ਜੀਤ ਜਗ ਮੇਰ ਹੋ ਮੈ ਤਨ ਬਿਅਪੇ
ਤਾਂਗਾ ਨ ਸੇਦੁ ਮਾਰ ਕੂਟੇ ਕੂਟ ਕਾਰਿ ਜਬ ਚਾਹੈ ਤਬ ਜਾ
ਇ ੧੧੭ ਸੁਰਜ ਮੰਡਲ ਚੀਰ ਕਾਰਿ ਜੇ ਰੀਤਿ ਮਾਰੈ
ਪਾਂਨਾ। ਸਾਜੁ ਜਮ ਕਤ ਸੇਈ ਲੈ ਪਾਵੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਂਨਾ
੧੧੮। ਸ਼੍ਰੀ ਸ੍ਰੁਪਧ ਕੈ ਮਧ ਮੇਟ ਧਨੁ ਹੋਇ ਜੁਭਾਂਨਾ ਜੇਕੀ
ਬਖਨਹੀ ਛਿਡੀ ਅੇਰ ਜਾਤੋਇ। ਠੇਰ ਮਾਂਨ ੧੧੯। ਰਾ
ਜੁਪਾਇ ਹਰਿ ਭੁਕਾਤਿ ਕਾਰਿ ਪੁਰ ਬਲੀ ਪਾਰਿ ਰਾਂਨਾ ਜੇਕਾ

ਜੁਗਤਿਪਾਵੈ ਬਹੁਰੁ ਸਰਸੁ ਕਾਤਿ ਨਿਟਾਂ ਨਾ ੧੨੦ ਉਤ੍ਰੁ
 ਇਨੁ ਸੁਰਜੁ ਲਖੇ ਸੁ ਕਲਪਖ ਕੇ ਮਾਗਾ ਭੈਰੀ ਕਾਇਆਂ
 ਤਿਆਗੀ ਮੇਯਾ ਮੇਸੀ ਸੇ ਨਾਂਗਾ ੧੨੧ ਅਕਤੁ ਹੋਇ ਬਹੁ
 ਰੇ ਨਹੀ ਜੀਵਖੇ ਜੁਮਿਟ ਜਾਇਆ ਬੁੰਟ ਸਮੀਂਦੀ ਮਲਰੈ
 ਦੁਤਿਆ ਨਾਂਠਾ ਹੁਗਾਇ ੧੨੨ ਟਖਨਾਇ ਨ ਸੁਰਜੁ ਰ
 ਹੈਰੈ ਮਾਸਖਟ ਜਾਂ ਨਾ ਟਿਰ ਉਤ੍ਰਾਇ ਨ ਆਇ ਕਾਰਿ
 ਰੈ ਮਾਸਖਟ ਮਾਨ ੧੨੩ ਟੋ ਨੇ ਸੁਰਕੁ ਸੁਧ ਕਰਿ ਸੁਸਾ
 ਮੇ ਮਨੁ ਰਾਖਾ ਭੁਟੁ ਸਰੇਟੇ ਪਾਇ ਕਾਰਿ ਤਬ ਕਾਹੁ ਸੁਭਾਖਾ
 ੧੨੪ ਭੈਰਨ ਉਪਰ ਜਾਈ ਮੇਟਾ ਟੋ ਨੇ ਸੁਰਪ ਚਰਾਸਾ

ਜੀਤਿ ਹੋਇ ਹਰੇ ਨ ਹੀ ਕਰੈ ਸਤ ਕੋ ਨਾਸਾ १੨੫ ਅਨੁਰਜਨ
ਕੇ ਸੁਰਦਾ ਹ ਨ ਤੋ ਰੇ ਦਾ ਹ ਨ ਹੋਇ ਜੋ ਕੋਈ ਪਹ ਲੇਚ ਫੈਖੇ
ਤੁ ਜੀਤ ਹੈ ਸੋਇ १੨੬ ਸੁਖ ਮਨ ਰਲਤ ਨ ਚਾਈ ਮੇਜੁ
ਕਰਨ ਸੁਨਾਸੀਤਾ ਸੀ ਸੁਕਟਾ ਵੇ ਕੈ ਠਕੈ ਦੁਜਨ ਕੀ ਹੋਇ ਜੀ
ਤਾ १੨੭ ਜੋ ਬਾਂਵੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਲੇਚ ਰਹਿ ਮਾਮਾ ਵੇ ਕੋਈ ਭੁਪਾ
ਮਾਓ ਬੈਠੁਟ ਧੁਪੇਈ ਮੇ ਬਾਤ ਕਾ ਹਿਤ ਹੁੰਗੁ ਪਾ १੨੮ ਜ
ਥਾ ਪ੍ਰਥੀ ਸੁਰੀ ਮੇ ਚਲੈ ਸੁਨ ਹੁਕਾਨ ਦੇ ਬੀਰਾ ਸਫਲ ਕਾ
ਜੇ ਦੇ ਨ ਕਰੈ ਕੋ ਪਰਤੀ ਕੈ ਨੀਰਾ १੨੯ ਪਾਵਕ ਮੇਰਾ ਮਕਾ
ਸਤਤਿ ਬਾਇਤਤਿ ਜੋ ਹੋਇ ਕਛੁ ਕਾਜੁ ਨ ਹੀ ਕੀਜੀ ਮੇ

ਇਨ੍ਹੇ ਮੇ ਬਰਜੁ ਤੇਗ १੩੦ ॥ ਦਾਹਨੇ ਸੁਰਜ ਬਰਲਤ ਹੀਕਿ ੧੦੮
ਹੀਜਾਇ ਜੋ ਕੋਇ ਆਤਮਿ ਪਾਉ ਮਾਰੇ ਪਰੇ ਸੁਰਜ ਕੋਇਨੁ
ਤੇਇ १੩੧ ॥ ਬਾਂਦੇ ਸੁਰਮਾਹਿਜਾਣੀ ਮੇ ਬਾਂਦੇ ਪਗ ਪਰਚ
ਗ ॥ ਬਾਂਦੀ ਡੁਘ ਪਾਹਿਲਾ ਪਰੇ ਹੋਇ ਚੰਦ ਕੋ ਬਾਰਾ १੩੨ ॥
ਦਾਹਨੇ ਸੁਰਮਾਹਿਜਾਣੀ ਮੇ ਦਾਹਨੀ ਡੁਘ ਪਰਤੀਨਾ ॥
ਬਾਂਦੇ ਸੁਰਮਾਹਰਾਰ ਡੁਘ ਬਾਂਦੀ ਕਰ ਪਰਬੀਨਾ १੩੩ ॥
ਗਰਬੁ ਵਤੀ ਕੇ ਗਰਬੁ ਕੀ ਜੋ ਕੋਈ ਪੁਛੈ ਆਇਆ ਬਾਲ
ਕੁਹੈ ਕੋ ਬਾਲ ਕੀ ਜੀਵੈ ਕੋ ਮਰਜਾਇ १੩੪ ॥ ਸੀਖਿਆ
ਬਾਲ ਕੁਹੈ ਨ ਕੀ ਜੋ ਕੋਈ ਪੁਛੈ ਤੇਗ ॥ ਬਾਂਦੇ ਕਹੀ ਮੇ ਛੋਕ

ਗੀਟਾ ਹਨੇ ਬੇਟਾ ਹੋਇ १੩੫ ਆਟਾ ਹਨੇ ਸੁਰ ਕੇ ਚਲਤ
ਗੀਤੋ ਦੁਪੁਛੈ ਆਇ ॥ ਵਾਂਗੋ ਬਾਂਟੇ ਸੁਰ ਚਲੈ ਬਾਲ
ਕੁਹੋਇ ਮਰਜਾਇ १੩੬ ਆਟਾ ਹਨੇ ਸੁਰ ਕੇ ਚਲਤ ਹੀ
ਜੇ ਦੁਪੁਛੈ ਬੈਨਾ ॥ ਵਾਂਗੂ ਕੋਟਾ ਹਨੇ ਚਲੈ ਚਰਕਾ ਘੋਸ
ਖਚੈਨਾ १੩੭ ਬਾਂਟੇ ਸੁਰ ਕੇ ਚਲਤ ਹੀ ਆਇ ਕਹੈ ਜੋ
ਕੋਇ ॥ ਬੇਟੀ ਹੋਇ ਜੀਵੈ ਨ ਹੀ ਵਾਂਗੋ ਟਾਹਨੇ ਹੋਇ ॥
੧੩੮ ਬਾਂਟੇ ਸੁਰ ਕੇ ਚਲਤ ਹੀ ਜੇ ਦੁਪੁਛੈ ਬਾਤਾ ॥ ਵਾਂਗੂ
ਕੋ ਬਾਂਟੇ ਚਲੈ ਬੇਟੀ ਹੋਇ ਕੁਸਲਾਤਾ १੩੯ ਤਤਿ ਅਕਾ
ਸ ਕੇ ਚਲਤ ਹੀ ਕਿਹੈ ਗਾਰਭ ਕੀ ਆਇ ॥ ਹੋਇ ਨਿਛੁਸ

ਕੁਹੀਜਫਾਕੈਸਾਤਿਮਾਸੋਜਾਇ॥੧੪੦॥ਫੈਨਪਰੀਖਯਾ ੧੩੯
ਗਰਬੁਕੀਜੋਕੋਈਪੁਛੈਆਇਅਗਨਹੋਇਜੋਸੁਸਮੇ
ਓਛੁਹੀਗਿਰਜਾਇ॥੧੪੧॥ਖਿਨੁਬਾਵੈਖਿਨੁਟਾਹਿਨੇ
ਸੁਰਸੁਖਮਨਹੋਇ॥ਪੁਛਨਵਾਰੇਸੁਕਹੋਬਾਲਕਉਪਜ
ਹੋਇ॥੧੪੨॥ਬਾਇਤਾਤਿਕੈਚਲਤਹੀਜੋਕੋਈਪੁਛੈ
ਆਇ॥ਛੁਹਿਆਹੋਇਬਾਨੇਨਹੀਪੋਟਮਾਹਿਮਿਲ
ਜਾਇ॥੧੪੩॥ਜੋਕੋਈਪੁਛੈਆਇਕਾਰਿਯਾਨੁਕਾਰਬੁ
ਕਿਲਹਾ॥ਟਾਹਿਨੇਬਾਵੈਸੁਰਲਖੇਸਾਧਸੁਸਕੈਮਾਹਿ
੧੪੪॥ਬੀਧਓਰਜੇਆਇਕਉਪੁਛੈਹੋਜੋਕੋਇ॥ਬੀਧ

ਓਰਤੋਗਰਭੂਹੈ ਬਾਹਿਤੇ ਸੁਰਨਹੀਹੋਇ ੧੪੫ ਆਇਤਾ
ਪ੍ਰਿਗੁਲਾਸੁਖਮਨਾਨਾਤ੍ਰੀਕਹੀਐਤੀਨਾ ਸੁਰਜਚੰਦਕਿ
ਚਾਰਕੋਰਹੈ ਸੁਸਮੇਲੀਨਾ ੧੪੬ ਜੈਸੇਕਛੁਆਸਿਮ
ਟਕਾਰਿਆਪਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿਅੰਮੇਸੇਗਿਆਨੀਬੁਸਮੇ
ਰਹੈਸੁਰਤਾਇਉਲਾਇ ੧੪੭ ਸੁਸਬਾਨਵੈਕੋਕੁਕੀ
ਆਵਜਾਂਨਨਰਲੇਇ ॥ ਬੀਤਜਾਇਸੁਸਾਸਭੈਤਬ
ਹੀਮਿਤਕੁਹੋਇ ੧੪੮ ਆਇਕੀਹਜਾਰਛੀਸੈਰਲੇਰਾਤ
ਦਿਨਾਂਜੈਸੁਸਾਬੀਸਾਂਜੈਜੀਵੈਬਰਸਹੋਇਅਧਨਕੋਨ
ਸਾ ੧੪੯ ਅਕਾਲਮਿਤਕੋਈਮਰੈਹੈਕਾਰੀਭੁਗਤੈਭੁਤਾ

ਸ੍ਰਮਜ਼ਹਾਂ ਬੀਤੇ ਸਭੀ ਜਬਾਮਾ ਵੈਜਮਾਨੁਤਾ ੧੫੦ ਨਾ ੧੪੦
ਰੇਸੀਜਮਸਾਧਕਾਰਿ ਸ੍ਰਮਾਨੁਗਤਿ ਨਲਾਵਿ। ਮਕਾਸ
ਮਿਤਮਾਵੈ ਨਹੀ ਜੀਵੈ ਪੁਰੀਆਵਿ। ੧੫੧ ਸ੍ਰਮਛਮਭੇ
ਜਨੁਕੀਜੀਮੇਨਾਂ ਪਤ੍ਰਸੋਇ। ਜਲੁਥੋਰੋਸੋਪੀਜੀਇਬਹੁ
ਤੁਬੋਲਮਤਸੋਇ। ੧੫੨ ਕੁਛੁਇਆਮੋਖਮੁਕਤਤਮ
ਚਹਿਤੁਹੋਤਜੋਕਾਂਮਨਾਂਕਾਂਮ। ਮਨਕੀਇਛੁਮੋਟਕਾਰਿ
ਭੁਜੋਨਿਰੰਜਨਨਾਂਮ। ਭੁਜਹੁਨਿਰੰਜਨਨਾਂਮਤਾਤਿਦੇਹ
ਅਧਾਸਮਿਦਾਵਿ। ਪੀਨਨਕੇਤਜਸ੍ਰਮਾਪਮਹਾਮਾ
ਪਸਮਾਵੈ। ਜਬਛੁਵੈਤੁਠੀਦੇਹਜੋਸੋਕੇਤੋਸੋਰਹੀਓ

ਯਰਨਟਾਸਯਹਮੁਕਤਗੁਰੁਨੇਹਮਸੁਕਹੀਓ ੧੫੩
ਦੇਹਮਰੈਤੁਹੀਅਮਰੁਪਾਰਬਹਮੁਹੈਸੋਇਅਮਗਿਆਨੀ
ਕੁਟਕਤਾਠਰੈਲਖੇਸੁਗਿਆਨੀਹੋਇ ੧੫੪ ਦੇਹਨਹੀ
ਤੁਬਹਮੁਹੈਅਬਨਾਸੀਨਿਰਬਾਨਾਨਿਤਨਿਅਰਿਤੁਇ
ਹਸੈਦੇਹਕਰਮਸਭੁਜਾਨਾ ੧੫੫ ਤੇਲਨਕੇਲਨਸੇਵਨ
ਕੁਛਨਕਰਨਅਹਾਰਾਨੁਖਸੁਖਮਈਥਨਰੋਗਸਭੁਰ
ਗਮਿਸੀਤੁਨਿਹਾਰਾ ੧੫੬ ਜਾਤਬਰਨਕਲਦੇਹਕੀਸੁ
ਰਤਮੁਰਤਨਾਂਵਾਉਮਜੇਬਿਨਸੇਦੇਹਸੇਪੀਰਤਾਤਿਕੇ
ਗਾਵਾ ੧੫੭ ਪਾਵਕਪਾਨੀਬਾਇਹੈਧਰਤੀਮੀਰਮ

ਕਾਸਾਪਾਂਚਤਤਿਕੇਕੋਟਮਹਮਾਂਨਕੀਵਿਤੇਬਾਂਸਾ ੨੪੧
੧੫੮ਪਾਂਚਪਚੀਸੋਟੇਹਸੰਗਗੁਨਤੀਨਹੈਸਾਥਾਪ
ਟਉਪਾਪਸੋਜਾਂਨੀਅੰਕਰਤਰਹੈਉਤਪਾਤਾ ੧੫੯
ਸਜੇਕੁਜਾਇਦ੍ਰੀਨੀਰਕੀਨਕੁਕੀਇਦ੍ਰੀਕਾਂਨਾਨਾ
ਸਾਂਇਦ੍ਰੀਧਰਨਕੀਕਾਰਿਬੀਚਾਰੁਪਾਰਿਚਾਂਨਾ ੧੬੦
ਤੁਚਾਸੁਇਦ੍ਰੀਬਾਇਕੀਪਾਵਕਾਇਦ੍ਰੀਬਾਨੈਨਾ
ਸਦਿਨਕੈਸਾਧੇਸਾਧਜੋਪਟੁਪਾਵੈਸੁਖਨੈਨਾ ੧੬੧
ਸਿੰਦ੍ਰਾਸੰਗਸੁਆਲਸੁਰੁਖਾਪਿਅਸੁਜੋਹੋਇਆ
ਚਰਨਨਾਸਪਾਂਚੋਕੀਅਗਨਤਤਿਸੁਜੋਇਆ ੧੬੨

ਰਕਤਾ ਬਿੰਦ ਕਫਤੀ ਸਰੋਸੇ ਨਿਮੂਤ ਕੋ ਜਾਂ ਨਾ ॥ ਚਰ
ਨਦਾ ਸਪਾਸ਼ਿਤ ਦੇਹ ਪਾਨੀ ਸਪਾਰਿ ਚਾਂ ਨਾ १੬੩ ਚਾਂ
ਮਹਾਨਾਡੀ ਕਿਹੂੰ ਰੋਸ ਜਾਂ ਨਾ ॥ ਅਰੁ ਮਾਸਾ ਪਿਥੀ ਕਿ
ਪਾਸ਼ਿਤਾਇਹ ਅੰਤ ਸਰੁ ਨ ਕੋ ਨਾਸਾ १੬੪ ਬਲੁਕ
ਰਨਾਂ ਅਰੁ ਪਾਂਢ ਨਾਂ ਉਠਨ ਅਰੁ ਸੰਕੋਚਾ ਦੇਹ ਬੁਢੈ
ਸੁਜਾਨੀ ਮੇਥਾਇਤਾ ਤਿਹੈ ਸੋਚਾ १੬੫ ਕਾਂ ਮਕੋਧ
ਏਰੁ ਮੋਹੁ ਏਤਾ ਤਿਅਕਾਸ ਕੋ ਬੁਢਾਗਾ ਨਰੁ ਕੀ ਪਾਂਚੋਤ
ਨੀ ਮੇਨਿਤਾਨੀ ਆਰੋਤੁ ਜਾਗਾ १੬੬ ਪਾਂਚ ਪਚੀ ਸੋਏ
ਕਹੀਇਨ ਕੋਸ ਕਲਸੁ ਬੁਢਾਗੀਨ ਬਿਕਾਰਤੁ ਕਹਾ

੧੦ ਆਪ ਆਪ ਕੂਪਵਾ ੧੬ ੧੧ ਨਿਰਾਕਾਰ ਨਿਰਾਇ ੧੪੨
ਪਤਤੁ ਦੇਹੀ ਜਾਂਨੁ ਅਕਾਰਾ ੧੨ ਆਪ ਨ ਦੇਹੀ ਮਾਂਨੁ
ਮਾਤਿ ਯਹੀ ਗਿਆ ਮਾਂਨੁ ਤਤਿ ਸਾਰਾ ੧੬੮ ਸਸਤੁ ਭੇ
ਦ ਸਕੈ ਨਹੀ ਪਾਵੁ ਸਕੈ ਨ ਜਾਰਾ ਮਰੈ ਮਿਟੈ ਸੋ ਤੂਰ
ਈ ਗੁਰਗਾਮ ਭੇਦੁ ਬਿਚਾਰਾ ੧੬੯ ਜਲੈ ਕਟੈ ਕਾਂਇ
ਯਾ ਯਹੀ ਬਨੈ ਮਿਟੈ ਠਿਰਹੈ ਇਹ ਜੀਵ ਅਥਨਾ
ਸੀ ਨਿਤ ਹੋ ਜਾਂਨੈ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ੧੭੦ ਆਪ ਨ ਕਾਜਿ
ਕੁਮਕੁਤੁ ਚਾਜਾਂਨੁ ਅਰੁ ਕਾਂਨਾ ਪਾਚੈ ਇਹੀ ਗਿ
ਆਨ ਹੋ ਜਾਂਨੈ ਜਾਂਨੁ ਜਾਂਨਾ ੧੭੧ ਗੁਣਾਇ ਗੁਮਖ

ਤੀਸਰਾਹਾਬਖਾਵਲਖਲੇਹਾਪਾਂਚੋਇੰਦੀਕਰਮੈ
ਯਹਗੁਰੀਕਹੀਮੇਨੇਹਾ੧੧੨ਅਥੀਕਾਲਜੇਠਉਰਹੈ
ਮੁਖੇਜਾਂਨੀਮੇਦੁਗਾਪੀਰੋਰੰਗਾਪਾਹਿਰਾਨੀਮੇਪੀਦੁ
ਖਾਂਨਅਹਾਰਾ੧੧੩ਅਪ੍ਰਿਤੋਮੇਪਾਵਕਰਹੈਨੈਨਜਾਂਨੀ
ਮੇਦੁਗਾਲਾਲੁਕੀਰੁਹੈਅਗਨਕੋਮੇਹਲੇਕੁਆਹਾਰੁ
੧੧੪ਜਲਕੋਬਾਸਾਭਾਲਹੈਇੰਗਜਾਂਨੀਮੇਦੁਗਾ
ਅਈਥਨੁਕਰਮੁਅਹਾਰੁਹੈਧੀਲੇਰੰਗਾਨਿਹਾਰਾ੧੧੫
ਅਵਨਨਾਭੁਮੇਰਹਿਤੁਹੈਨਾਸਾਂਜਾਂਨੁਦੁਗਾਹਰੇਰੰਗਾਹੈ
ਬਾਇਕੋਰੀਧਸੁਰੀਧਅਹਾਰੁ੧੧੬ਅਕਾਸਸੀ

ਸੇ

ਸਮੇਬਾਸੁਹੈਸਰਦਨਦੁਰੇਜਾਂਨਾਸਫਕਸਫਅਹ ੧੪੩
ਰੁਹੈਤਾਂਕਸੁੰਮਪਛਾਂਨਾ ੧੧੧ਕਾਰਨਸੁਖਮਾਇਗ
ਹੈਅਰਕਹੀਅਸਥੁਲਾਸਰੀਰਤੀਨਸੈਜਾਂਨੀਅੰਮੇ
ਮੇਰਜਿਤੁਮੁਲਾ ੧੧੧ਕਾਰਨਸੁਖਮਾਇਗਹੈਅਰ
ਕਹੀਅਤਅਸਥੁਲਾਸਰੀਰਤੀਨਸੈਜਤੁਮੁਲਾ ੧੧
੮ਇਤੁਬੁਧਾਮਨਅਹੰਕਾਰਜੋਅੰਤਸਕਰਨਸੁਚਾਰਾ
ਗਿਆਨਮਗਨਸੁਜਾਨੀਅੰਕਾਰਿਕਰਿਮੀਤਾਬਿਚਾਰਾ
੧੧੯ਸਬਦਸੁਮਰਸਅਰੁਰੀਧਹੈਅਰੁਰੀਧਹੈਅੰ
ਰਕਹਿਤਰਸਰੂਪਾਦੇਹਕਰਮਤਨਮਤਰਾਤੁਕਹੀਅ

ਤਨਿਹਰੁਪਾ ੧੮੦ ॥ ਨਿਰਾਕਾਰ ਅਦੈ ਅਚਲਾ ਨਿਰਬ
ਸੀਤੁਜੀਵਾ ॥ ਨਿਰਾਲੰਬੁ ਨਿਰਵੈਰਸੇ ਅਬਨਾਸੀਸੀ
੧੮੧ ॥ ਬਾਂਵੇਕੋਠਾ ਅਗਨਕੋਟਾ ਹਠੇ ਜਲਪਗਾਸਾ
ਅਨਹਿਰਵੈ ਅਸਥਾਨੁ ਹੋਪਵਨਨਾਭੁ ਮਾਹਿਬਾਸਾ ੧
੮੨ ॥ ਮੁਕੁਕਵਲੁਟਲਨਾਰਕੋਲਾਥੁਖੰਖੜੀਰੰਗਾ
ਗਉਰੀਸੁਤਬਾਸੋਕੀਰਿਛਰਸੇਜਾਪਇਕੰਗਾ ੧੮੩
ਕਵਲੁਖਟਟਥਪਿਰਿਬਰਨਨਾਭੁਤਲੇਸੰਕਾਸਾਖ
ਟਸਹੰਸੁਜਾਪਜਪਲੇਬਾਮਾਸਾਵਿਤੀਨਾਥਾ ੧੮੪
ਟਸਾਮਪੰਖੜੀਕਵਲੁਹੋਲੀਲਬਰਨਸੇਨਾਭੁ ॥ ਬਿ

ਸਨਦੁਮੀਬਾਸਾਕੀਓਖਟਸਹੀਸੁਜਾਖਾ ੧੮੫੮ ੧੪੪
ਅਨਹਟਚਰਾਹਿਰਹੈਦੁਟਸਟਲਮਰੁਸੇਤਾਖਟ
ਸਹੀਸੁਜਾਖਾਜਪਏਮਿਵਸਕਤਜਹਾਂਹੇਤਾ ੧੮੬੦
੩ਸਟਲਕੋਕਦਲੁਹੈਕੀਠਬਾਸਸਮਿਰੁਪਾਜਾਪਸਹੀ
ਸੁਜਹਾਂਜਪੇਭੇਟੁਲਹੈਮਤਗੁਪਾ ੧੮੭੧ ਅਗਨਚਰਾ
ਟੇਟਲਕੋਕਦਲਾਤਿਕਟੀਪਿਅਮਾਨਅੰਨੁਪਾਜਾਪਸ
ਹੀਸੁਜਹਾਂਜਪੇਪਾਵੈਜੇਤਸਰੁਪਾ ੧੮੮੨ ਟਲਹਜਾਰ
ਕੋਕਦਲੁਹੈਗਾਗਨਮੀਤੁਲਮਹਬਾਸਾਜਾਪਸਹੀਸ
ਜਹਾਂਜਪੇਤੇਜਪੀਜਪਵਾਸਾ ੧੮੮੪ ਜੇਗਜਗਤਕਰੀ

ਖੋਜੈ ਸੁਰਤ ਨਿਰਤ ਕਾਰਿ ਚੀਨਾ ਨਾਟ ਸੁਪਕਾਰ ਅ
ਨਾਟ ਵਜੈ ਹੋਇ ਜਗਾਇ ਦਿਲੀ ਨਾ ੧੬੦ ਕੰਡੂ ਲੀਆ
ਏਕੁ ਵਰੁ ਚੀਜਾ ਰਸੀ ਦੁਤੀ ਏ ਪੁਪੁਰੁ ਹੋਇ। ਤੀ
ਜੇ ਸਬ ਦੁਜੁ ਸੀਖ ਕਾ ਚੈ ਥੇ ਪੀਟਾ ਸੋਇ। ਚੈ ਥੇ ਪੀਟਾ ਸੋ
ਇ ਪੀਚਮੇਤਾ ਲਜੁ ਬਾਜੈ। ਛੁਠੈ ਸੁਮਰ ਲੀਨਾ ਨਾਟ ਸਤ
ਵੈਛੈ ਰਜੁ ਬਾਜੈ। ਅਠਵੈ ਸਬ ਦੁਮਾਟੀ ਗਕਾ ਨਾਟ
ਫੀਰੀ ਨੀ। ਨਾਟ ਸਵੇਗਾਰ ਜਨਾ ਸੀਧ ਸਾਚਰ ਨਾਟਾ ਸੁਸੁਨ
ਲੋ ੧੬੧। ਨਾਟਾ ਸੁਪਕਾਰ ਅਨਾਟ ਪੁਰੀ ਨੀ
ਤਜੈ ਗੀ ਵੇਲੀ ਨਾ। ਇੰਦੀ ਬਕਾਮ ਨਾਟਾ ਬਕੈ ਚਰਾਸੁ

ਕਹਿਦੀਨਾ ੧੯੨ ਤੀਨ ਬੀਪਨੇ ਨਾਟਕਾਨ ਸਥਾਈਕੇ ੧੪੫
ਜਾਂਨਾ ਘਾਨ ਅਪਾਨ ਸਮਾਨ ਹੇ ਅਰੁ ਕਹੀ ਅਤ ਉਦਿਅਾਂ
ਨਾ ੧੯੩ ਆਖਿ ਅੰਨ ਬਾਇ ਅਰੁ ਕਿਰਕਰਾ ਕੂਰਮਥਾ
ਈਜੀਤਾ ਨਾਗ ਪਨੇ ਜੈਦੇ ਵਦਤਤ ਸਥਾਈ ਰਣਜੀ
ਤਾ ੧੯੪ ਨਵੇਦੁ ਰਕੂ ਬੀਪਕਾਰਿ ਉਤਮਨ ਝੀਤੀਨਾ
ਇਤ੍ਰਾ ਪਿਗਲਾ ਸੁਖਮਨਾਂ ਕੇਲਕਰੈ ਪਾਥੀਨਾ ੧੯੫ ਕ
ਰਤੇ ਪਾਂਛਾਂ ਯਾਂ ਮਕੇਤ ਰਗਈ ਪਤਾਤਿ ਅਨੇਕਾ ਅਨਹਦ
ਧਨਕੇ ਬੀਚੇ ਮੇਦੇ ਪੇ ਸਥਾਨ ਅਲੇਖਾ ੧੯੬ ਪੁਰਕਕ
ਰਿਕੀਭਕਕਰੇ ਰੇਚਕ ਪਵਨ ਉਤਾਰਾ ਅੰਸੇ ਪਾਂਛਾਂ ਯਾਂ

ਕਾਰਿਸੁਖਮਕਰੈਅਹਾਰਾ ੧੯੭ ਧਰਤੀਬੰਧਨਗਾਇ
ਕਾਰਿਦਸੋਬਾਇਕੁਰੈਕਾਮਸਤਕਪ੍ਰਾਂਤਰਫਾਂਇਕ
ਰਿਕਰੈਅਮਰਪਰੰਗਾ ੧੯੮ ਘਾਂਚੋਮੁਨ੍ਹਾਸਾਧਕੈ
ਪਾਵੈਘਟਕੋਭੇਦਾਨਾਨ੍ਹੀਸਿਕਤਚੜ੍ਹਾਣੀਅੰਖਟਚੜ੍ਹ
ਕੁਛੁਦਾ ੧੯੯ ਜੋਗਜੁਗਤਕੈਕੀਜੀਅੰਕੈਅਜਪਕੋਧਿ
ਅੰਨ੍ਹਾਅਪਾਅਪਾਬਿਨਾਰੀਅੰਪ੍ਰਮਤਾਤਿਕੋਗਿਅੰ
ਨਾ੨੦੦ ਸੂਦ੍ਰਬੈਸਸੀਰਿਮੈਬ੍ਰਹਮਣਅਰੁਕਜਪਤਾਭੂ
ਨਾਬਾਦਾਬੰਨਹੀਚਰਨਨਦਾਸਅਵਪੁਤਾ ੨੦੧ ਕਾ
ਇਅਮਾਇਅਜਨ੍ਹੀਅੰਜੀਵਬ੍ਰਹਮੁਹੀਮਤਾਕਯੋਇ

ਆਛੁਟ ਸੁਰਤ ਸਿਟੈ ਤੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨਿਤਾ ੨੦੨ ਪਾਪ ਪੁਨਿਆ ੧੪੬
ਸਾਤ ਜੋਤ ਜੋਮਾਂ ਨ ਅਰੁ ਥਾਂ ਪਾ ਕਾਇਆ ਮੋਹ ਵਿਕਾਰਤ
ਜਨ ਪੋਸਾ ਅਜ ਪਾਜਾ ਪਾ ੨੦੩ ਆਪ ਭੁਭਾਨੇ ਆਪ ਮੇਥੀ
ਧ੍ਯੋ ਆਪ ਹੀ ਆਪਾ ਜਾ ਕੇ ਕੁਰੁ ਤਿਠਿ ਰਤ ਚੈ ਸੋ ਤੀਆ
ਪਹੀ ਆਪਾ ੨੦੪ ਇਛੁ ਦੁਣੀ ਬਿਸਾਰ ਕਾਰਿ ਕਿਉ ਨ
ਹੋਇ ਨਿਰ ਬਾਸਾ ਤੂੰ ਤੇਜੀ ਵਨ ਮੁਕਤ ਚੈ ਤੇਜੇ ਮੁਕਤ ਕੀ
ਆਸਾ ੨੦੫ ਪਵਨ ਭੁਈ ਅਕਾਸ ਸੁਮਰਾਨ ਬਾਇਸੁ
ਹੋਇਆ ਪਾਵਕ ਸੁਖਾਂ ਨੀ ਭੁਭੇਖਾਂ ਨੀ ਧਰਨੀ ਸੋਇਆ ੨੦੬
ਧਰਤੀ ਮਿਠੇ ਸੁਣੁਣੇ ਖਾਰੀ ਸੁਣੁਣੁਣੀ ਰਾ ਅਗਨ ਚਰਮ

ਰੋਸ਼ਨੁ ਹੈਖੋ ਸ੍ਰੋਸ਼ਨੁ ਸਮੀਰਿ ੨੦੭ ਖਾਟਾ ਮੀਠਾ ਨਰਪਰ
ਖਾਣੀ ਪਰਮਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਹੀ ਤਤੁ ਬਿਚਾਰੀ ਮੇ ਪਾਂਚਤ
ਤਿ ਮੇ ਕੋਇ ॥ ੨੦੮ ਸ੍ਰੋਸ਼ਨੁ ਨਾਂ ਮ ਅਰੁ ਰੰਗ ਹੈ ਮੇਰੁ ਬਤਾਈ
ਨਾਨਾ ਖਾਨੁ ਤਤੁ ਕੀ ਪਰਖ ਯਹ ਸਾਧੁ ਘਾਟੁ ਤਿ ਕਾਨਾ
੨੦੯ ਤਿ ਕੋਨੀ ਪਾਵ ਕੁਨੈ ਪਰਤੀ ਤੇਰੇ ਕੋਰ ॥ ਸੁੰਨ ਸਰਾ
ਉ ਮਕਾਸ ਕੋ ਪਾਂਠੀ ਲਾਂਬੇਰੀ ਲਾ ੨੧੦ ਅਗਨੁ ਤਤੁ ਗੁਣ
ਤਾਂ ਮਸਕਿ ਹੀ ਰਜੇ ਗੁਣ ਥਾਇ ॥ ਪ੍ਰਥਮੀ ਨੀਰ ਸਤੋ ਗੁਣੀ
ਨਰੁ ਹੈ ਮਸੀ ਅਰੁ ਗੁਣੀ ੨੧੧ ਨੀਰ ਨੈਲ ਬਸੁ ਸ
ਮੇਰੁ ਉਪਰ ਨਰੁ ਮੀਤਾ ॥ ਬੇਰੀ ਕੋ ਸਿਰੁ ਕਾਟ ਕਾਰਿ ਪਰ

ਆਵੈਰਫੁਜੀਤਾ ॥ ੨੧੨ ॥ ਪ੍ਰਥੀਕੇਪ੍ਰਗਾਸ਼ਮੇਜੁਪਕਰੇ ੨੪੭
ਜੋਕੇਇਆਵੈਦਲਰਹਾਹਿਥਰੇਥਰੀਹਾਰਥਾਇਮੇਹੋਇ
੨੧੩ ॥ ਅਗਨਤਾਤਿਕੇਥਾਹਿਤਹੀਜੁਪਕਰਨਮਤਜਾ
ਵਾਹਾਰਹੋਇਜੀਤੇਨਹੀਅਰੁਆਵੈਤਾਨਿਪ੍ਰਾਵਾ ੨੧੪
ਤਾਤਿਅਕਾਸ਼ਮੇਜੋਚਫੈਤੋਹੀਆਈਰਹਿਜਾਇਆਰ
ਨਮਾਹੀਕਾਇਆਂਛੁਟੈਪ੍ਰਨਹੀਦੇਖੋਆਇਆ ੨੧੫
ਜਲਪ੍ਰਥੀਕੇਜੋਗਾਰੁਰਹੈਸੋਪਤਾਬਾਇਤਾਤਿਮਾਹਿ
ਫੋਕਰੀਆਥਰਸੁਤਕਸੁਤਾ ੨੧੬ ॥ ਪ੍ਰਥੀਤਾਤਿਮੇ
ਗਰੁਜੋਥਾਥਕਹੈਵੈਰੂਪਾਧਨਵੀਤਾਸੋਜਾਨੀਮੇ

ਸ੍ਰੀਨ੍ਰਹੋਇ ਸ੍ਰੁਪਾ ੨੧੧ ਅਗਨਤਤੁਜ ਬਚਲਤਰੈ
 ਕ ਬੀਗਰਭੁਰਾਹਿਜਾਇ। ਗਰਭੀਗਰੇਮਾਤਾਨੁਪੀਰੈ
 ਇਮਾਤਮਰਜਾਇ ੨੧੮। ਬਾਇਤਤੁਸੁਰਨਾਹਨੇਕ
 ਰੇਪੁਰਖਜ ਬਭੁਗਾ। ਗਰਭੁਰਹੈਜੋਤਸਮੇਦੇਹੀਆਵੈ
 ਰੇਗਾ ੨੧੯। ਅਸਨਸੰਜਮਸਾਧਕਰਾਇਸੁਸੁਸਕੇ
 ਮਾਂਗਾਤਾਤਿਰੇਦਯੋਪਾਣੀ। ਓਬਿਨੁਸਾਧੇਕਛੁਨਾਹਿ।
 ੨੨੦। ਅਸਨਪਦਮਲਗਾਇਕੈਦੇਕ ਬਰਸਾਨਿਤਸਾਧਾ
 ਬੈਠੇਏਟੇਰੈਲਤੇਸੁਸਾਹੀਆਰਾਧਾ ੨੨੧। ਨਭਨਾਸ
 ਕਾਮਾਹਿਕਾਰਿਸੇਹੰਜਾਪਾ। ਸੋਈਅਜਪ੍ਰਯਾਪਹੈਛੁਟੇਪ੍ਰੀ
 ਸੋਹੀ

ਨਮਰੁਪਾਪਾ੨੨੨ ਭੇਦੁ ਸਰੋਣੈ ਬਹੁਤੁ ਹੈ ਸੁਛੁ ਮਥਯੋ ੨੪੮

ਬਨਾਇਆ ਤਾਂ ਕੋ ਸਮਝਾ ਬਿਚਾਰਣੈ ਅਪਨੈ ਚਿਤੁ ਮਨੁ ਲਾ

ਇ ੨੨੩ ਪਰਨਟਰੈ ਗਿਰਵਰਟਰੈ ਪ੍ਰਵਟਰੈ ਸੁਨਮੀ

ਤਾ ਬਚਨ ਸਰੋਣੈ ਨਾਂਟਰੈ ਮੁਰਲੀ ਸੁਤਰਣ ਜੀਤਾ

੨੩੪ ਸੁਖ ਦੇਵ ਗੁਰੂ ਕੀ ਦਇਯਾ ਸੁਸਾਪਣ ਯਾ ਸੁਜਾਨਾ

ਚਰਨ ਦਾ ਸਰਣ ਜੀਤ ਨੇਕਾ ਹਿਓ ਸਰੋਣੈ ਗਿਆਨੁ ੨੩

ਪਾਛੁਪੇ ਪਾਤੁ ਹਿਰੇ ਮਹਾ ਮੇਰਾ ਜਨਮੁ ਨ ਵਰਣ ਜੀਤ ਬਖਾ

ਨਾ ਮੁਰਲੀ ਕੋ ਸੁਤੁ ਜਾਂ ਨ ਜਾਤੁ ਸਰਪਾ ਹਿਰਾਂ ਨਾ ਬਾਝ

ਅਵਸਥਾ ਮਾਰਿ ਬਹੁਰਾ ਦਿਲੀ ਮਾਹਿ ਅਯੋ ਰਾਮਤਮਿ

ਲੇਖ ਦੇਵਨ ਉਚਰਨ ਦਾ ਸਧਰਾ ਯੋਗੇ ਗੁਰਗਤ
 ਰਿਗਤ ਕਾਰਿ ਕ੍ਰਮ ਗ੍ਰਿਯਾਂ ਨ ਭਵ ਕਾਰਿ ਗਹੇ ਆ
 ਤਮਤਾ ਤਿਬਿਚਾਰ ਕੈ ਅਜ ਪ੍ਰਮੇਸਨ ਮਹਾਤਮ २੩੬
 ਇਤਸ੍ਰੀ ਚਰਨ ਦਾ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰਿਯਾਂ ਨ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ
 ਪ੍ਰਤਿ ਸ੍ਰੀ ਤੇ ਮੇਖ ਮਕਤਲ ਭੀ ਤੇ ॥ २ ॥ २ ॥ २ ॥ २ ॥ २ ॥ २ ॥
 ਚਲਤੇ ਖਰਬੇ ਬੋਝੇ ਵਾਂਵੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧਾ ਨ ਛੁਨ ਜ ਬੁਨ
 ਪੀਠ ਕਾਰਜ ਨਾਸਾ ਅਗੇ ਬੈਧਾ ਪਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪਵੇ ਸ
 ਕੇ ਛੁਨਾ ਨ ਛੁਨ ਕਾਰਜ ਸਿਧਾ ਅਗੇ ਪੀਠੇ ਬ
 ਏ ਗਾਰਜ ਤਖਰਮ ਪ੍ਰਮ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ १ ਅੰਗ ਸ

ਏਕਦਸਖੀਝਾਜਾਨਾ ॥ ਤਿਜਨਦੇਹੁਛੁਮਘਾਰਮਾਨਾ ॥

ਪਮਥਾਰਾਸਾਤੇਤੀਨਾ ॥ ਚਾਰਮਾਨਤੇਰਾਂਕਉਲੀਨਾ ॥

ਪਾਂਚਨਉਚੇਦਾਕੀਜਾਨਾ ॥ ਰਾਤਾਦਿਨਾਕੀਪੜੀਪਛੁੰਨਾ ॥

ਇਤਪੜੀਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ = ॥ = ॥ = ॥ = ॥ = ॥ = ॥

॥ = ॥ = ॥ = ॥ = ॥ = ॥ = ॥ ੨ ॥ ਸਾਭੁਗਾਰਪਸਾਧਿਟਾ ॥

ਸਾਭੇਕਾ ॥ ॥ ਭੁਗਾਤਿਬਜੀਟਕੋ ॥ ਦੋਇਟੋਇਬੁਰ ॥

ਉਠਾਇਨਲੈਸਭੁਨਾਂਤੇ ॥ ਮਾਹੀਰੋ ॥ ਦੁਹਾਰੋਇਆਉ ॥

ਨਲਾਹਿਦਾਦੇਹਪਰੋ ॥ ਨਿਕਲਗਯੋਹੀ ॥ ਭੁਰਨਾਮਾ ॥

ਇਉਵਾਤੀਪਾਰੀ ॥ ਬਜੀਟਾਕਉਨੁ ॥ ਸਾਹਿਬਨੁਆ ॥

ਖੇਇਉਨਹੀਅੰਦੁਕਗੰਦੇਖਤਮਾਸਾਅਜਭਕਾਂਨੀ
ਲਗਪਠਾਣਨੁਦੇਇਖਫਾਨੀਦੀਗਪਕਤੁਸਤਾਣਨੁ
ਖਾਡੁਆਖਾਡੁਆਫੁਟਾਈਅਪਣੀਸਭੁਜਗਾਬ
ਜੀਟਾਕਉਣੁਸਾਹਿਬਨੁਆਖੇਇਉਨਹੀਅੰਦੁਕਗ
ਰਾਗਨਕਾਰਡੀਬਿਬਾਣਕਮਾਈਕਿਆਕਰੀਅ
ਜੇਮਲਕਉਣੁਪਨੀਭੁਗਾਇਆਸੁਰਗਾਪਰੀਹਰਿੰ
ਦੁਵਿਕਾਣਜਾਇਰੰਡਾਲਪਾਰਿਬਡੀਟਾਕਉਣੁਸ
ਹਿਬਨੁਆਖੇਇਉਨਹੀਅੰਦੁਕਗਤੁਸਰਖਨੁਅਸਵ
ਰਿਹਸਤੀਘੋਡੁਆਪੰਡੁਤਪੰਰਪਿਆਦੇਪਾਟੋਜੇਫੁ

ਅੰਗ ਕਰਨੇ ਸੁਖ ਮਨੁ ਰੀਸੁ ਰਖੇ ਦੇ ਜਗਇ ਪਰਾਗ ॥
 ਜੀਟਾ ਕਉਨੁ ਸਾਹਿਬ ਨੁ ਆਖੇ ਇਉਨ ਹੀ ਅੰਦੁ ਕਰਾ ॥
 ਕੀਓ ਸੁਮੇਰੁ ਮਧਾਂਟੇ ਨੇਤ੍ਰ ਬਾਸ ਕਰੁ ਇਕੋ ਖਾਰਾ ਕੀ
 ਉਸਮੰਦੁ ਰਤ ਨਨਿਕਾ ਇਕੋ ਨੀਦ ਕਈ ਕੁਲਗਾਇ ਅ
 ਸ੍ਰਾਹੀ ਵੇਰ ਪਰਿ। ਬਜੀਟਾ ਕਉਨੁ ਸਾਹਿਬ ਨੁ ਅੰਦੁ
 ਕਾਰਿ ਪਾਉ ਤਪਤਿ ਸੁਰੁ ਪੇਟਾਇ ਸੁਇ ਕਮੇਰ ਬਣੀ ॥
 ਗਇ ਕੁਸਾਹਿ ਬਨੁ ਇਹਨੀ ਰੂਹਿ ਸੁਰੁ ਬਣੀ। ਇਕ
 ਲੰਸਰੀ ਅਤਿ ਗਾਇ ਕਨਾਰਾ ਮਹਾਰਿ। ਬਜੀਟਾ ਕਉਨੁ
 ਸਾਹਿਬ ਨੁ ਆਖੇ ਇਉਨ ਹੀ ਅੰਦੁ ਕਾਰਿ ॥ ਗਉ ਅੰਨੁ

੨੨੨੨੨੨੨੨

ਏਹਾਪਾਹੁਮਈਨਾਕੁਤੀਆਇਕਨਾਂਨੁਦੇਇਜਾਗਾਇ
ਬੈਠੀਆਂਸੁਤੀਆਂਨਉਕੁਟਾਹੈਤਾਏਪਾਣੀਸਰਬਸਰੀ
ਬਜੀਦਾਕਉਸਾਹਿਬਨੁਆਖੈਇਉਨਹੀਅੰਦੁਕਾਰੀ॥੧॥
ਏਤਾਮਾਨਾਕਕੀਮੇਡਰੀਮੇਕਾਦਰਹਾਕੇਤੀਕੁਰੀਕੁ
ਰੀਗਈਸਮੁੰਦੁਸਾਗਾਰਹਾਅਠਜੋੜਦਿਏਰੁਏ
ਤੀਦੇਜਾਹਿਮਾਰੀਬਜੀਦਾਕਉਨੁਸਾਹਿਬਨੁਆਖੈ
ਇਉਨਹੀਅੰਦੁਕਾਰੀ॥੮॥ਸਾਹੁਸਿਕੰਦਰੁਨੁਦੇਅਬ
ਹਈਯਾਤਨੁਗਟਿਕਟਾਵਿਨਪਗਾਤੁੰਦਿਨਤੇਰਾਤਨੁ
ਕਟੇਨਪੀਤੁੰਪਾਅਏਆਪਣੈਦਸਤਕਾਰੀਬਜੀ

ਦਾ ਕਉਣੁ ਸਾਹਿਬ ਨੁ ਆਖੇ ਇਉਂ ਨਹੀਂ ਅੰਦੁ ਕਾਰਿ
 ੯। ਗਾਵਨੁ ਵਡਾ ਹੰਕਾਰੀ ਲੰਕਾ ਜਿਸੁ ਘਾਗਿ ਕੋਟਤੇ
 ਤੀਸਟੇ ਵਤੇ ਬੰਦੀ ਜਿਸੁ ਦਾਗਿ ਤਾਂ ਕੀਟੇ ਹੀ ਗਿਰਣੁ
 ਨਖਾਈਏ ਵੇਗਾਇਆ ਮਾਰਿ। ਬਜੀ ਦਾ ਕਉਣੁ ਸਾ
 ਹਿਬ ਨੁ ਆਖੇ ਇਉਂ ਨਹੀਂ ਅੰਦੁ ਕਾਰਿ ੧੦। ਝੁਜੋਧ
 ਨੁ ਵਡਾ ਹੰਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਨਾ ਜਾਂਣਾ ਕਿਸਨੁ ਫਿਰੇ
 ਰੋਵਾਰੈ ਸੁਭਾ ਕਰਾਇਣਾ। ਤਾਂ ਕੀਟੇ ਹੀ ਗਿਰਣੁ ਨਖਾ
 ਈਏ ਵੇਗਾਇਆ ਮਾਰਿ। ਬਜੀ ਕਉਣੁ ਸਾਹਿਬ ਨੁ
 ਆਖੇ ਇਉਂ ਨਹੀਂ ਅੰਦੁ ਕਾਰਿ ੧੧। ਜੋਰਾਏ ਘਾਗੇ

ਦਾ

ਵਗਾੜੀਆਂ ਨਿਸਪਾਇੰਟੇ। ਖੁਸੀਆਂ ਮਾਨੁ ਨ ਠਗਾਨਿ
ਠਾਹੇ ਪਾਇੰਟੇ। ਏਹੀ ਕੁਦਰਤ ਤੇਰੀ ਵਰਤੋਰ ਬਾਤੁਪ
ਪਾਰੀ। ਬਜੀਟਾ ਕਉਨੁ ਸਾਹਿਬ ਨੁਆਖੈ ਇਉਨ ਹੀ
ਅੰਦੁਕਾਰੀ १੨। ਚੋਰੀ ਚਲ ਨਿਰੋਰ ਲੈ ਆਵਾਨਿ ਲੁਟ
ਕੈ। ਖਾਂਟੇ। ਪਉਤੇ ਸਕਰਮ ਲੀਟਾ ਕੁਟ ਕੈ। ਜੋ ਕੋਈ ਕਰ
ਦੇ ਤੇਰੀਆਂ ਸੁਜਾਂਟਾ ਭੁਖਮਾਰੀ। ਬਜੀਟਾ ਕਉਨੁ
ਸਾਹਿਬ ਨੁਆਖੈ ਇਉਨ ਹੀ ਅੰਦੁਕਾਰੀ १੩। ਲੈ ਬਾਈਟ
ਰਗਾਹੀ ਅੰਤਿ ਹੀ ਸਾਬਹੈ। ਜਿਨ ਜਿਨ ਓਤ੍ਰਿਕ ਸਾਧਿ
ਆਤੇਈ ਪਰਾਬਹੈ। ਕੇਤੀ ਗਈ ਵਜਾਇਨ ਆਇ

ਓਹਥਾਠਿਗਿ। ਬਜੀਟਾਕਉਨੁ ਸਾਹਿ ਬਨੁਆਖੇਇ ੧੫੨
ਉਨਹੀਅੰਦਕਾਰਿ ੧੪। ਨਬੀਆਂਟਾਸਿਰਤਾਜੁਰ
ਸੁਲੁਖਦਾਇਦਾ। ਸੁਰਨਾਂਟਾਮਕਬੁਲੁਥੀਮੁਟਰਾ
ਹੀਟਾ। ਉਮਤਦੇਪਤ੍ਰਜੀਵਨਉਸਦੇਜਾਂਹੀਮਾਰਿ।
ਬਜੀਟਾਕਉਨੁ ਸਾਹਿ ਬਨੁਆਖੇਇਉਨਹੀਅੰਦ
ਕਾਰਿ ੧੫। ਗਕਾਅਸਮਾਤੁਗੰਏਗਿਅੰਨੁਅਰਿਅੰ
ਨੀਜੀਅਕਉਂ। ਪਤ੍ਰੀਕੁਰਮਕੀਚੁਕਕੁਜੀਓਨਹੀਪੀ
ਅਕਉਂ। ਨੀਮਨਮੀਠੀਹੋਇਸੰਰਗੁਤੁਪੀਉਸਿਓਂ
ਬਜੀਟਾਜੇਸਾਜੇਸਕਾਸੁਰਾਉਜਾਇਗਾਜੀਅਸਿ

ਉ॥ ੧੬ ॥ ਦੋ ਦੋ ਦੀ ਪਕ ਬਾਸ ਮਾਹਿਲ ਮਾਹਿਲ ਸੋ ਵਤੋ ॥ ਪਰ
ਨਾਰੀ ਕਾ ਸੰਗ ਪਸਕ ਨਹੀ ਥੋ ਵਤੋ ॥ ਏ ਮਾਹਿਲ ਦੁਨ ਮਗ
ਰ ਬਾਇ ਦੇ ਨਾਂ ਮਕੀ ॥ ਬਜੀ ਦਾ ਮਰ ਦਗਰ ਨਿਹੇਇ
ਦੁਹਾਣੀ ਨਾਂ ਮਕੀ ॥ ੧੭ ॥ ਬਜੀ ਦਾ ਪਤ ਪਠੈ ਠਕੇ ਦੇ ਤੇਰ
ਥਾਂ ਕਉ ਮੋੜੀ ॥ ਆਖਿ ਸਰਣ ਪਰੇ ਸੀਰ ਪੁਨਾਥ ਕੀ ਤਿ
ਠਕਾਨਾਂ ਸਕ ਤੇ ਤੇੜੀ ॥ ੧੮ ॥ ਇਕ ਨਾਂ ਮਾਹਿਲ ਉਸਾਰੇ ਮਾ
ਟਮਾੜੀ ਅੰਗ ॥ ਇਕ ਨਾਂ ਸਿਰ ਤੇ ਭਾਰ ਉਠਾਏ ਖਾਰੀ ਅੰਗ ਇ
ਕ ਨਾਂ ਦੇ ਹੇਠ ਝੁਕੇ ਇਕਾ ਠਰ ਦੇ ਦਰੇ ਦਰੀ ॥ ਬਜੀ ਦਾ ਕ
ਉਠ ਸਾਹਿ ਬਨੂ ਮਾਥੇ ਇਉਨ ਹੀ ਅੰਦੁਕਾਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਇ

ਕਕਰਦੇਜੁਹਾਨਿਮਸਤਕਕਰਨਮਜੁਰੀਅਗੰਇਕ ੧੫੩
ਪਰਹੀਬੈਠੇਖਾਵਨਕਾਟਿਕਾਟਿਚੂਰੀਆਗਤਿਨਾਂਗ
ਰੀਬਾਂਨੁਲੈਆਵਨਬੰਨਕਾਰਿਗਬਜੀਨਾਧਉਨੁਸਾਹਿ
ਬਨੁਆਖੋਇਉਨਹੀਅਵਕਾਰਿਗ ੨੦ ਕਹੀਓਸਾਤਿਸ
ਲਾਂਮਹਮਾਰੀਰਾਂਮਕਉਗਰਹੈਨੈਨੁਸਾਤਿਲਾਇਤੁਮਾਰੈ
ਨਾਮਾਮਿਉਗਥੋਤ੍ਰੀਕੀਜੋਟਹਿਲਬਹੁਤੁਕਾਰਿਮਾਂਨੀਉਗਬ
ਜੀਨਾਬੰਨਾਖਿਜਮਾਤਿਗਾਰਨਫਰਕਾਰਿਜਾਂਨੀਓ ੨੧
ਪਤ੍ਰੀਪਤ੍ਰੀਪਤ੍ਰੀਆਲਕਿਵਾਜੋਕਾਰਿਤਹੈਬਹੁਤੀਗ
ਈਵਿਹਾਇਕਿਥੋਤ੍ਰੀਰਹਿਤਹੈਸਾਈਬੇਚਾਸਮਾਲ

ਜਮਕੀਤ੍ਰਾਤ੍ਰਿਹੈ। ਬਜੀਟਾਜਮਕੈਹਾਥਗਏਲਪਟਾਕਾ
ਪਾਰਹੈ॥੨੨॥ਸੁਟਾਂਮੇਕਉਧਨੁਟੀਆਬਿਪਤਾਟਿਖਾਸਕ
ਰਿ। ਬੰਧਕੁਬਤੁਕੀਆਖਿਮਾਪ੍ਰਗਰਿਕਾਰੀ। ਗੋਲਾ
ਬਿਟਰਉਧਾਰਿ। ਮਾਭੁਜੀਖਾਇਕਾਰਿ। ਬਜੀਟਾਕਉ
ਨੁਸਾਰਿਬਨੁਆਖੇਇਉਨਹੀ। ਅੰਦੁਕਾਰਿ॥੨੩॥ਰਵ
ਟਾਸੁਚਮਿ। ਮਾਰਾਪਿਅਪਿਟਾਮਾਕੇਵਾਇਕਿਸਨਹਾਰਿ।
ਵਾਂਕੀਟਮਫੀਲਟੀਗੀਗਾਭੁਜਾਪਸਾਰਕਾਰਿ। ਨਾਈਸੈ
ਨਾਪਿਅਸੰਤਾਸੇਵਕਾਰਿ। ਬਜੀਟਾਕਉਨੁਸਾਰਿਬਨੁ
ਆਖੇਇਉਨਹੀ। ਅੰਦੁਕਾਰਿ॥੨੪॥ਧੀਨੇਠਾਕੁਪਾਇਆ

ਪਾਹਿਰੁ ਮਰਾਧ ਕਾਰਿਗਾਰਿਗਤਿ ਸੁਚਾ ਸਿਧਾਇਆਇ ੧੫੪

ਕਾਖਿਨ ਸੇਵ ਕਾਰਿਗਾਰਿਗਤਿ ਸੁਚਾ ਸਿਧਾਇਆ ਕਉੜਾ

ਸੁਖਾਇਗਾਰਿਗਤਿ ਕਉੜਾ ਸੁਚਾ ਸਿਧਾਇਆ ਕਉੜਾ

ਅੰਦੁ ਕਾਰਿਗਾਰਿਗਤਿ ਸੁਚਾ ਸਿਧਾਇਆ ਕਉੜਾ

ਆਪਹਾਰਿਗਾਰਿਗਤਿ ਸੁਚਾ ਸਿਧਾਇਆ ਕਉੜਾ

ਦਾਰ ਕਾਰਿਗਾਰਿਗਤਿ ਸੁਚਾ ਸਿਧਾਇਆ ਕਉੜਾ

ਦਾ ਕਉੜਾ ਸੁਚਾ ਸਿਧਾਇਆ ਕਉੜਾ

ਸੁਚਾ ਸਿਧਾਇਆ ਕਉੜਾ

ਦਾਰਿਗਾਰਿਗਤਿ ਸੁਚਾ ਸਿਧਾਇਆ ਕਉੜਾ

ਹੁਜਗੁਬਿਨਸੁਜਾਇਗਾਨੇਖੋਨੋਨਸਿਉਮਬਜੀਟਾਨਾ
ਗਣਿਨਸਾਮਿਜਮਾਂਨਾਵਿਗਾਤੁਹੁਕਾਮਸਿਉਰਘਜੇਸੀ
ਬੋਲਹੁਬਾਣੀਗਹਿਣੀਵਹੁਰਹੈਅੰਤਰਵਸੈਕਪਟੁ
ਮੁਹਸਿਉਕੀਆਕਹੈਕਹੀਸੁਣਾਈਬਾਤਜੁਬੋਲਹੁਪੀ
ਆਕੀ। ਬਜੀਟਾਕਹਿਣੇਕਉਂਇਕਬਾਤਫਲੇਗੀਜੀ
ਆਕੀ। ੨੮। ਰੁਗਤਿਪਈਪਰਵਾਂਣਸੀਘਾਂਸੁਣੁਪਾਇ
ਅਧਾਰੀਚੰਦੁਸਣੇਕੁਟੀਬਸੁਰਗਸਿਧਾਇਅਧਮ
ਨਮਾਹਿਕੀਆਂਅਭਿਮਾਂਨੁਅਧਾਵਿਰੇਰਹਿਅਮਾਝੀ
ਬਜੀਟਾਕਉਂਨੁਸਾਹਿਬਨੁਆਖੈਇਉਨਹੀਅੰਦੁਕਾਰੀ

ਕੰਜਰੀਆਂ ਤੇ ਭੁੰਡਾਂ ਮਿਲਨੇ ਮਾਸ਼ਨਾਗਿ ਬੈਸਉ ਠਾਇ
 ਨਭਾਗਕਿ ਪੌੜੇ ਖਾਂਨ ਪਾਗਿ ਬ੍ਰਹਮਣ ਅਤੇ ਸਈਕ
 ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਦੇਵਾਰੀ ਬਜ਼ੀਟ ਕਉਨੁ ਸਾਹਿਬ ਨੁਆ
 ਖੇਇਉ ਨਹੀ ਅੰਦੁਕਾਗਿ ੩੧ ਸਕਰਤੈ ਮਸੀਟਾ ਮਿਲੈ
 ਪੀਰਾਈਆਂ ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਮਿਲੈ ਗੁਰਾਂ ਗੁਸਾਂਈਆਂ
 ਗੀਗਾਨੀ ਰੁਤਿਆਗਨ ਪੁਜਨ ਹੋਰ ਸਾਗਿ ਬਜ਼ੀਟਾਕ
 ਉਨੁ ਸਾਹਿਬ ਨੁਆ ਖੇਇਉ ਨਹੀ ਅੰਦੁਕਾਗਿ ੩੨ ਕੇ
 ਤੋਹੇ ਏ ਪਾਤਸਾਹਿ ਕੇ ਤੋਹੇ ਇਜਾਹਿਗੋ ਕੇ ਤੋਹਾਂ ਠੇਰਾਇ
 ਕਮਾਈ ਖਾਹਿਗੋ ਕੇ ਤੇਲਈ ਅਹਗਤ ਕੋਟਸਾਇਕ

ਗੰਗਾਮਕੀ॥ ਬਜੀਟਾਸਪਤਿਟੀਪਨਵਖੰਡਤੁਹਾਈ
ਗੰਗਾਮਕੀ॥ ੩੩॥ ਟਾਸਕੰਬੀਰਾਮਗਾਧੀਆਇਕਰੰਗਾ
ਨਾਂਮਦੇਉਛੀਪਾਥਾਸਿਮਾਹਾਰਿਜੀਉਸੰਗਾ॥ ਬਾਛਮੀ
ਕੁਸੁਪਚਾਰਾਗਾਇਆਬੰਡਾਛਪਾਰਿ॥ ਬਾਜੀਟਾਕ
ਉਨ੍ਹਸਾਹਿਬਨੂਆਖੋਇਉਨਹੀਅੰਦੁਕਾਰਿ॥ ੩੪॥ ਹ
ਰਿਹਰਿਨਾਂਮੁਸੁਆਜਪਤਾਕਾਂਮੋ॥ ਨਾਰਾਇਨਸਕਾਰਿ
ਗੁਮਿਥੈਗਾਖਾਂਕਾਂਮੋ॥ ਸਾਈਬਰਯਸਮਾਏਜਮਸੇ
ਉਂਡਾਫੁਹੈ॥ ਬਜੀਟਾਜਮਕੇਹਾਥਗਥੈਛਪਟਾਕਾਪਾ
ਰਿਹੈ॥ ੩੫॥ ਜੀਕੁਰੀਏਆਪਿਰਾਇਆਸਿਰਕਰ

ਵਤਧਾਰਿ॥ ਸਿਥੇ ਮਾਨਸਾਈ ਹਉਠਾਈ ਸੀਸਿ ਪਰਿ॥
 ਬਜੀਨਾ ਕਉਨੁ ਸਾਹਿਬਨੁ ਆਖੈ ਇਉਨਹੀ ਅੰਦਰੁ
 ਗਿਤੁ॥ ਨਾਂ ਕੀਨੈ ਪ੍ਰਣੀਗੁ ਮਾਨੁ ਜਾਅੰਸੁ ਮਰਜਾਂਹਿ ਰਾ
 ਧੀਨੁ ਜੋ ਬਨੁ ਥਿਰੁ ਨਾਹਿ॥ ਅੰਤ ਪਛੁਤਾਹਿ ਰਾਜੇ ਸੀ
 ਕਰ ਕੀਨੁ ਤੀਤੈ ਸੀਟੇ ਹਰੈ॥ ਬਜੀਨਾ ਥਿਰੁ ਸਾਹਿਬ
 ਕਾਨਾਂ ਮੁਹੈ ਰੁਸੁ ਰੁਖੈ ਹਰੈ॥ ੩੭॥ ਸਾਹਾਂ ਦੇ ਪਤ ਠਕੀਰਾਂ
 ਦੇਵਨੀਟਾਗੁ॥ ਮੁਗਲ ਪਠਾਂ ਨਜ਼ਰਈ ਯਾਤਿਖਤੀ
 ਠੰਡਟਾਰਿ॥ ਕੀਨੁ ਕੀਨੈ ਵਾਸਿਥੈ ਸੀਸੈ ਹੋਸੀ ਗੋਤੈ ਤੀ
 ਮੇ॥ ਬਜੀਨਾ ਕਲਮ ਰਬਾਂ ਠੀਵਰੀ॥ ਕੀਨੈ ਨਾਂ

ੴ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤ ਕਾ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ॥੨॥੨॥੨॥੨॥
ਅਯੋ ਪਾਸਿ ਮੰਤੀ ਕਿ ਅੰਬਿ ਧੀ ਕਿ ਅਤ ਬਖੁ
ਤਤੀ ਭੁਟੀ ॥ ਅਰੇ ਸੁ ਦੁਆ ਜਾਸੀ ਗਤਿ ਮੇਜੇ
ਬਨ ਮੈ ਕਤ ਕੀ

ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ
ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ
ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ
ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ
ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ
ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ
ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ
ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ
ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ
ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ

ਥੋਭੁਵਨਾ ਨਰਿਸੇਨਾ ਵੀਸੇਲਹਾ ਸੇਸੀਪੀ ਪਭਿਨਖੇ
 ਤੇਤਹਾਨਰਬੰਧੀ ਉਲਟੀਗੀਗਾਸਮੰਦਮਿਲਾਵੇ
 ਵੇਹੋਆਕਾਸ਼ਿਛਿਰਿਬੀਚਿਸਮਾਵੇ ੬੭ ਪਕਿਸੁ
 ਬਿਧਿਤਨਮਾਹਿਮਨੁਠਹਰਾਇ। ਸਾਤਿਗੁਰਮਾਰਗੁ
 ਵੀਆਬਤਾਇ। ਨੰਦੁਸਰਜਪਾਰਿਏਕਤਾਮਾਨੋ
 ਪਰਬਤਿਅਗੀਪਵੁਮੰਕਉਤਨੇ। ਸੋਇਤਿਹਿਸ
 ਕੁਅੰਤਾਰਿਸਾਗਾਰੀ। ਸੁਭਰਨੀਰਨਫਟੇਗਾਗਾਰੀ
 ੬੮ ਉਲਟਾਬਾਨੁਗਾਨਕਉਸਾਧੋ। ਪੀਚਿਚੇ
 ਰਗੁਰਸਬਦੇਬਾਧੋ। ਸੀਨਿਕੋਠਵੀਸੁਜਰਕਪਾਟਾ

ਇਨਕਉਰਾਖੇਅਵਘਟਘਟਾਗੁਰਮਾਖਿਗਿਆਮਨੁ
ਪਲਟੈਬੁਧਿਆਮਨੁਪਲਟੈਨਿਰਬਾਣੀਸਾਧਿ॥੧੮੮॥ਅੰ
ਹਟਪਟਨੁਜਾਕੈਦਸਦੁਆਰਾਨਦਸਵੈਭੀਤਰੀਥੇਲੁ
ਅਪਾਰਾਭਾਦਰਕੇਬਹੁਤੇਰਵਾਨੀ॥ਨਿਗਰੇ
ਇਨਪਾਵਾਹੀਜਾਨਾਜਾਕੈਮਨਿਗਾਰਕਉਪਦੇਸ਼ਾਭਾ
ਕਉਠਾਕਨਹੀਉਹਦੇਸ਼ਿ॥੧੯੦॥ਪਦਸਮਾਸਕਾਰਿਬੈ
ਠਹੁਮੀਤਾਅਜਪਾਜਾਪੁਜਪਹੁਨਿਤਨੀਤੁਗਕਹਮ
ਅਗਨਿਜਾਰਹੁਗਾਰਗਿਆਨੀ॥ਤੁਨਿਏਕਮਹਿਤਾ
ਕੀਆਨੀ॥ਇਦਚੰਦਮਰਜਸਰੂਪਧਿਮਾਵਹਿਤਾਰ

ਦਰਸਨ ਦੇ ਸਥਾਪਾਵਹਿ ੧੧ ਘਰ ਕਾਪਟ ਮਾਹਿ ੨੦੨
ਰਾਖ ਰੁਪਾਹਿ। ਦਿੱਚ ਲੁਮਿਰ ਗਾਨ ਖੇਲੇ ਦੁਰਿ। ਰਕਤ
ਰੇਤੁ ਮਾਹਿ ਸੇਖੇ ਤੀਨਿ। ਗਾਰੀ ਮਾਲਿ ਸਬਾ ਦਿਰਤਾ ਮਨ
ਲੀਨਾ ਬਿਰਥਾਵਰੁ ਘਰੁ ਚਉਥਾ ਛਾਇਆ ਆਨਿ
ਰਮਲ ਜੇਤੁਨਿ ਰਮਲੀ ਕਾਂਇਆ ੧੨ ਕੀਰਤ ਕੁਰੈ
ਕੁਸੁਮ ਕੁਰੈ। ਤਬ ਜਾਇਤੁ ਬੇਣੀ ਮਜਲ ਕਰੈ
ਅਨੇਤੁ ਗਿਰੀ ਦੇਵ ਜਾਮੀ ਰੁ। ਹਿਉ ਭੁਆਇ। ਮਾਧਨੇ ਮਾਧ
ਪੇਸੀਤੀ। ਜੇ ਹਰਾ ਗਾਨ ਅਪਨੇ ਗਾਵੈ। ਆਪੇ
ਕਹੈ ਮਾਧਨੇ ਕੁਵੈ ੧੩ ਕਰਮ ਕੁਇ ਮੀਰਾ ਮਕਰ

ਮਾਥਿਨਾਸਨਾਗਾਰਪਸਾਦਿਪਛੁਨੈਆਸਨਾਅਮ
ਗਾਨਿਜਲੈਪਾਕੋਨੈਜਲਸਾਰਿ। ਤੁਰੀਲਾਗੀਗਗਨਮ
ਤੁਰੀ। ਤੁਹਾਅਕਾਲਿ। ਅਸਰੂਪਰੂਪਸਰਬੰਗੀ। ਰਾ
ਮਨਾਮਦੇਹੀਸਰਬੰਗੀ॥ ੭੪॥ ਰੰਚਕਰਚਰਜਾਕਭਿ
ਲਿਫਲਾਗੀ। ਅਭਿਅਸੀਗਰਹੈਬੰਗੀ। ਅਜਿ
ਵਕਾਰੰਕਚਿਲਸਰੋਵਰਮਾਹੀ। ਬੀਚਿਰਹੈਰੂਬੰਫ
ਨਿਨਾਹੀ। ਅੰਬੀਖਿਅਭਾਹਿਨਿ। ਅਰਾਧਿਯੁਅਰਾਧਿਯੁ
ਜੀਵੈ॥ ਗਾਰਪਸਾਦਿਅੰਸਿਸੁਤਰਸਪੀਵੈ॥ ੭੫॥ ਪ
ਤਿਤਰਨੈਮਲਾਹਿਸਾਗਾਰਿ। ਯਾਦਿਭੈਕਾਰਿਨੀਰੂਸਮ

ਦੇ ਗਾਰਗੀ ਪੀਜੀ ਏਕ ਹੋਇ ਏਕ ਸਾਮਾਵੈ। ਨ २੦੩
ਰਕ ਸਰਗ ਸਗਲੇ ਬਿਸਰਾਵੈ। ਅੰਜੀ ਉਤਰੰਗ ਭ
ਲੁ ਅੰਗੀ ਸਮਾਨਾ ਤਾਕਾ ਮਾਵਾ ਗਉਨ ਮਿਟਾਨਾ। ਮ
ਨ ਕਾਜੀ ਉਜਾਇ ਨ ਤਛੁ ਜੋ। ਕਿਉ ਕਰਿ ਟੁਠੀ ਬਾ
ਤਨ ਰੀਝੈ। ਜਬ ਇਹੁ ਜੀ ਉਰਹੈ ਘਟ ਮਾਹੀ। ਤਬ
ਮਨ ਤਨੁ ਕਉ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਹੀ। ਨ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਨ ਮਾਰਗੁ
ਪਾਵੈ। ਬਿਨ ਮਾਰਗਿ ਕਿਉ ਨ ਗਏ ਮਿਧਾਵੈ। ੧੧॥
ਤਨ ਕਾਜੀ ਉਰਹੈ ਮਨ ਮਾਹੀ। ਮਨ ਕਾਜੀ ਉਰਹੈ ਕਰ
ਠਾਈ। ਜੋਇਹੁ ਜਗਤਿ ਜੀਅ ਕੀ ਜਾਨੈ। ਸੇਨਰੁ

ਆਪਨਾ ਆਪ ਪਛਾਨੈ ॥ ਆਪ ਪਛਾਨਿ ਬੰਸਨ ਸਭ ਕਾ
ਟੇ ॥ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਲਾਗੈ ਘਾਟੈ ॥ ੧੮ ॥ ਆਪ ਸਕ
ਉਝਰਾ ਕਾਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਤੇ ਨਰ ਕਿਉ ਕਰਿ ॥ ਆਪ ਪਛਾਨੈ
ਜਿਨ ਪਾਇ ॥ ਆਗੁ ਰਕਾਉ ਪਦੇ ਸਾ ॥ ਉਤਮ ਨੀਚ ਨਹੀ
ਉਹ ਦੇਸਿ ॥ ਗਿ ॥ ਆਨੁ ਕੁਨਾਰਿ ਦੇ ਪਗਾ ਸਾ ॥ ਤਾ ਬੇਅੰ
ਧ ਕਾਰੁ ਸਭੁ ਨਾਸਾ ॥ ੧੯ ॥ ਦੇਖੁ ਬਿਰਛੁ ਕੂਲਿ ਫਲੁ
ਪਾਵੈ ॥ ਆਪ ਸਕ ਉਨੀ ਚਾਹਿ ਖਲਾਵੈ ॥ ਸਰ ਤੇ ਗੀ
ਅਨੀ ਇਹ ਸੀਸਾ ਗੀ ॥ ਤਰਵ ਰਿਰ ਗਾਰੈ ॥ ਮਨ ਮਾਗਿ
ਜਨ ਕੇ ॥ ਮੀਤ ਰਿਗੁ ਰਮਾ ਤਿਨ ਹੀ ਆਈ ॥ ਮੋਰ ਕਹ

ਵਾਹਿਗੁਰੂਗਾਏ। ੮੦॥ ਗਜੇਓਕਰਿਗਗਰਿਕੁਖਮ ੨੦੪
ਹਿਘਾਲੀ। ਗਬਨਨਿਚੀਭੁਰੀ। ਮੋਨਹੀਘਾਲੀ। ਸਮਝ
ਬੁਝਨੀਰਪਾਰਿਲਾਰੀ। ਪਲਮਾਹਿਭੁਰੀ। ਅਹਿਬਿ
ਲਮਨਹੀਲਾਰੀ। ਗਰਿਏਕਸੁਪੁਕਹਾਸਿਭੁਨਿਵਾਵੇ।
ਜੋਮਾਨਿਧਾਰੇਸੋਈਫਲਪਾਵੇ। ੮੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰਿ
ਆਨੁਪਗਾਪਾਤਿਹੁਆ। ਸਬਦੁਬੀਚਗਰਿਜੀਵਤੁਮ
ਮਾਮੀਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੇਰੀਗੀ। ਤੁਬਹਾਰਿਏਏਜੇ
ਨਕੇਸੀਗੀ। ਪਗਾਟਿਜੇਤਿਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲ
ਰਮਲਨਿਰਥਾਨੀ। ਗਗਾਨਿਸਰੇਵਾਰਿਸੁਰਾਤਿਸਮਾ

ਨੀ॥ ੮੨॥ ਗਰਦਰੀਆਉਰਤਨੀਭੁਰਪੁਰਾਨੇੜੇਰਹੈ
ਨਜਾਨੈਦੂਰੀ॥ ਸਰਬਕਲਾਜਾਨੈਜਾਨੈਦੂਰੀ॥ ਤਾਬੇਫ
ਪੀਨਹੀਕੈਦੀ॥ ਜਿਹਘਾਟਿਜੈਤਕੀਆਪਰਗਾਸਾ
ਜਨਮਸਰਨਕੀਚਕੀਆਸਾ॥ ੮੩॥ ਮਨਕੀਚਿਚਲ
ਚਾਲਮਿਟਾਵੈ॥ ਅੰਧਨਾਜਨਮਸੁਕਾਰਜਿਲਾਵੈ॥ ਇ
ਦੁਚੰਦ੍ਰਾਇਸੁਵਸੁਰਿਸਾਰੈ॥ ਮਨੁਵਸਿਕੀਆਮ
ਕਤਿਸਿਆਰੇ॥ ਸਾਤਿਗੁਰੁਜੋਵਲੀਆਉਪਦੇਸ਼
ਤੁਰਤੁਸਿਧਾਵੈਹਰਿਕੈਦੇਸ਼ੀ॥ ੮੪॥ ਗੀਗਾਕੁਏਜਿ
ਨਾਇਹੁਰਸੁਚਾਖਿਆ॥ ਘਾਇਆਸੁਮਾਦਨਜਾ

ਟੀਭੁਗਥਿ ਮਾਗਿਤਵਲਾਰਿਮਨੁ ਮਾਮਲਸਾਨਾ
 ਸਰਬਾਨੀ ਰੰਤਰੇ ਬ੍ਰਹਮਸਮਾਨਾ ਨਾਟੀਅਲਹਾਇ
 ਮਾਹਿਨਿ ਸਿਰਾਤੋਪੀਅਮਹਾਰਸਸਹਜੀਆਤੋ
 ੮੫॥ ਸਿਮਰਾਤਿਸਦਾਅਡੈਲਾਮਥਾਹੁਗੁਰਮਿਸਿ
 ਮਨੁਆਬੇਪਰਵਾਹੁਗਾਇਅਥਿਲਾਇਦੁਸਰਾਭੁ
 ਉਸਭੁਨੀਮਹਲੀਏਕੋਰਾਉ। ਵਹਦਤਿਕੁਦਰਤਿ
 ਏਕੋਅੰਗੀਗੇ। ਅੰਗੀਉਜਲਤੇਜਲਉਮਕਿਤਰੰਗੀ॥
 ੮੬॥ ਭੁਓਭੁਗੀਨਰਭੁਓਪਾਰਿਅੰਗੀਆਤਬਇ
 ਹਚਰਨਪਖਾਲੇਮਾਇਆਹੇਇਅਪੀਨਸੇਵਕਦ

ਗਿਠਾਈ॥ ਜਾਂ ਰੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਚੁੰਬਾਈ॥ ਗਤ੍ਰ
ਸਾਇ ਮਾਹਿ ਸਾਰਾ ਜਗੁ ਦੇਖੋ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਪੇ ਮੇਲੇ
ਖੀ ਮਵਰ ਸੁਰੂ ਲੇਖੋ॥ ੮੭॥੧॥੨॥੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥

१६ सतिगुरुपसादि। श्रीगुरुगित्रीजी
सहाई। पारिछे पारिचंद। सदेदा। दजे पारिचंद
तीजे पारिचंद। रछे पारिचंद। जेजे पारिचंद
दा। मल्लहदे। तसदे पारिचंद। चिदि। विस। पारिचंद

ਸੁਰਖਣਾ ਗਤਿ ਸਦੀ ਪਉੜੀ ਨੇ ਪਣੀ। ਹੁਕਮ ਆਵੇ ਗਾ ਸਤਿ ੨੦੬
ਬਾਰਿ ਮੰਨਣਾ। ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਦਾ ਸਗਾਇ। **ਦੋਹਰਾ** ੧
ਹਰੁ ਹਰੁ ਹਰੁ ਮੰਤ੍ਰ ਹੋ ਸਦਾ ਸਿਮਰਾਹਿ ਮੀਤਾ। ਦਾਸ ਚੰਦ ਗੋਬਿੰ
ਦ ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਹੀ ਏ ਪਰਤੀਤੀ। **੨।** **ਦੋਹਰਾ** ੨
ਕੀਪੀਓ ਮਾਸਤ ਕਾ ਉਤਰੁ ਦੇਇ। ਜੋ ਜੋ ਸੀ ਮਾਸਾ ਕਰੈ ਸੋ ਤੋ
ਸੋਫਲ ਲੇਇ। **੩।** ਏਹੁ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜਨ ਵਾਹੁ ਹਰੁ ਕਾ। ਸ੍ਰੀ ਭਗਉ
ਤੀ ਜੀ ਕੇ ਪਸਾਦਿ ਦੁਸ ਮੰਨਹ ਤੇ। ਏਹੁ ਮੰਤ੍ਰ ਚਾਰ ਵਾਰ ਪੜ
ਣਾ। ਪੜਿ ਕੇ ਵਾਹੁ ਹਰੁ ਕਾ ਪਸਾਦਾ ਲਣਾ। ਜੋ ਮਖਰਾਨਿ ਕ
ਲੇ ਸੋ ਲਿਖਣਾ। ਫੇਰ ਵਾਹੁ ਮੰਤ੍ਰ ਵਾਹੁ ਹਰੁ ਪੜਨਾ ਪਸਾਦਾ

ਲਣਾ ਜੋ ਮਖਰ ਨਿਕਲੇ ਸੋ ਪਹਿਲੇ ਮਖਰ ਦੇ ਤਲੇ ਲਿਖਣਾ ॥ ਫਿ
ਰ ਚਾਰ ਵਾਰ ਸੰਤ੍ਰਪੜਣਾ ॥ ਜੇ ਫੁੱਲ ਮਖਰ ਨਿਕਲੇ ਸੋ ਦੁਸਰੇ
ਮਖਰ ਦੇ ਤਲੇ ਲਿਖਣਾ ॥ ਪਹਿਲੇ ਮਖਰ ਦੀ ਧਮਾ ਪਉੜੀਆ
॥ ਜੇ ਥੋੜੇ ਨੇ ਮਖਰ ਹੋ ਨਤਿਨਾ ਵਿਚੋ ਜਥਾ ਬਾ ਮਾਵੇ ਗਾ ॥ ਸ
ਤਿ ਕਰਿ ਸੰਨਣਾ ॥ **ਵੇਹਰਾ** ॥ ਵਾਹਗੁਰੂ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾ ਬਖ
ਸੀ ॥ ਸਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਕੁਲ ਸਲਗਾਣੀ ॥ ਕਾਲ ਕਾ ਚੰਦੀ ॥
ਟਾਣੀ ਚੰਦ ॥ ਪਉੜੀਆ ਵਢੇ ਕੀ ॥ ਮਾਵ ਵਾਨੀ ॥ ਕਾਹੇ ਵਸੇ
ਵਾ ॥ ਆਪੇ ਠਾਕਰਾ ॥ ਮਧੇ ਸੇਵਾ ॥ ਮਖਰ ਚੰਦ ਵਾਨ ॥ ਭਿਧਾਰਿ
ਆ ॥ ਨਲਕ ਨਵ ਜੁਗ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਿ ॥ ਮਾ ਪਉੜੀਆ ਵਢੇ
ਕੀ ॥ ਮਾ ਚਰਲੀਆ ॥ **ਵਢਵਾ ਚੰਪਈ** ॥ ਮਰਥੀ ਚਿਤ

ਵਤਹੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸੋਹੈ ਇਹੈ ਛੇਤੀ ਸੰਸਾਰਾਹਿ ॥ ਚਿੰਤਾ ਸੁ ੨੦੧
 ਗਲੀ ਮਨ ਤੇ ਡਾਹਿ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕਾਰਜੁ ਦੇਇ ਸਦਾਹਿ १
 ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕਾਰਜੁ ਦੇਇ ਸਦਾਹਿ १ ॥ ਵਹਹਾ ਤੇ ਜੋ ਕੀ
 ਨੀ ਚਿਤ ਵਨੀ ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਜੀ ਅਜਨਾ ॥ ਕਾਰਜੁ ਤੇ ਰਸਿ
 ਧਰੈ ਇਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਿਉ ਕਾਰਿ ਪਿਆਨਾ ੨ ॥ ਵਹਗਾ ॥
 ਚਿੰਤਾ ॥ ਤੇ ਜੋ ਚਿਤ ਵੀ ਚਿਤ ਵਨੀ ਭਾਗਨ ਹੀ ਤੇ ਪਾਈ
 ਮਾਹਿ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਿਉ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਾਂਚ ਉਸਿ ਪਾਏ ਵਾ
 ਲੀ ਮਾਹਿ ॥ ਤਬ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਗੁਰ ਸਿਉ ਕਰੈ ਗਾ ੩ ॥
 ਵਹਗਾ ॥ ਮਨ ਸਾਜੇ ਕੀ ਨੀ ਤੇ ਏਸੇ ਕਾਰਜੁ ਹੋਵੁ

ਗਿਆ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਗਾਧੀ ਮੇਜੇ ਰਹਿ ਅਭਰ ਪੁਰਾ ਪਰਮੇ
ਸਰਤੇ ਰਾਕਾਰ ਜੁ ਕਰੇਗਾ ॥ ੪ ॥ ਵਹਰਾ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਜੇ
ਤੇਰੇ ਤਵ ਹੋ ਸੋਭਈ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਚੰਤਾ ਸਭੁ ਰਾਈ ॥ ਗੁਰੂ
ਗੁਰੂ ਜਪ ਸਦਾ ਸੁਹਾਇ ॥ ਪੰਜ ਸਿਖ ਪਸਾਇ ਜੀਵਾਈ
॥ ੫ ॥ ਵਗਵਾ ॥ ਵਹਰਾ ਜੇ ਤੁਕਾਰ ਜੁ ਚਾਹਤਾ
ਹੋ ਸੋ ਸਤਿ ਗੁਰ ਹਥਾ ਪੀਤ ਲਾਇ ਬੁਗਵਾਨੁ ਜੁ ਕਰੇ
ਕਰੀਸ ਮਰਥਾ ॥ ਸਿਮਰਨ ਕੇ ਪਸਾਇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ
ਹੋਆ ॥ ੬ ॥ ਵਹਵਾ ॥ ਵਹਰਾ ਜੇ ਤੇਕਾਰ ਜੁ ਚਿਤ
ਹੋਆ ਸੋ ਕੀਆ ਗੁਰ ਮਾਧੀ ॥ ਇਸਟ ਦੇਵਤਾ ਪੁਜੀ

ਮੇਦਾਨਪ੍ਰਿਨਪਰਤਾਪਾ॥੭॥ਵਹਗਾ॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ਤੋੜੇ 20C
ਕਾਰਜੁਚਾਹਤਾਮਾਤਿਮੁਸਕਲੁਜੀਮਜਾਨ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਸਿਮਰਹੁਆਪਣਾਸੇਕਰਹੈ॥ਮਾਸਾਨਾਸਦਾਰੁਪਟੇਕੀਕਿ
ਤਾਹੀਗੁਰੂਕੀਦੇਨੀ॥੮॥ਵਹਗਾ॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ਮਨਸਾਬ
ਚਾਕਰਮਨਾਹੈ॥ਮਾਕਾਰਜੁਸਿਧਿ॥ਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰਹੁਆ
ਪਣਾਜਾਕੈਕਰਨਦੁਨੀਧਿ॥੯॥ਵਹਗਾ॥ ॥ਚੋਖਈ॥ਭਾ
ਹਕਾਰਜੁਮਾਤੁਜਾਨਾ॥ਮਾਲਸੁਛੋਰੁਉਦਮਕਉਤਾਨਾ
ਛੇਤੀਹੋਵੇਉਦਮੁਕਰੈ॥ਮਾਲਸੁਕਰੈਢੀਲਬਹੁਪਰੈ॥੧੦॥
ਵਹਗਾ॥ ॥ਚੋਖਈ॥ ॥ਤੂੜੋਚਿਤਵਤਹੈਮਨਮਾਹੀ

ਸੋਕਾਰਜੁ ਹੋਵਨ ਕੋ ਨਾਹਿ। ਤੇਤੇ ਅਪਨਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵ
ਜਾਤੇ ਬੁਝਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵਾ। ੧੧। ਵਦਗਾ। ਚੈਪਈ
ਤੁਝੇ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਵਤਾ ਚਿਤਾ। ਸੋਕਾਰਜੁ ਨਿਹਨੇ ਹੋ
ਇਸਿ ਮਤਾ। ਛੁਡਿ ਛੁਡਿ ਦਾਸਿ ਤੁਝ ਬਗਵਾਨਾ। ਕਾਰਜੁ ਸਿਧਿ
ਹੁਆ ਤੁਝਾਨਾ। ੧੨। ਵਦਗਾ। ਚੈਪਈ। ਜਉ ਤੁਕ
ਰਹੈ ਜਤਨਾ ਮਨ ਕਾ। ਯਹ ਕਾਰਜੁ ਨਹੀ ਹੋਇ ਹੋਨ ਕਾ
ਇਹ ਕਾਰਜੁ ਕੀ ਪੀਤਿ ਤਿਅ ਗੁਰਾਰੋ ਬਿਦਕੀ
ਚਰਨੀ ਲਾਗਾ। ੧੩। ਵਰਗਾ। ਚੈਪਈ। ਤੇਜੇ ਚਿ
ਤ ਵਨ ਕੀ ਨਿਚਿਤਾ। ਸੋਹੈ ਇਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਰਿ ਚਿਤਿ

ਸਾਧਸੰਗਾਤੀ ਕੀ ਸਰਨੀ ਆਉ। ਕਾਰਿ ਸੇਵਾ ਪਰਸਾ ॥੮॥
ਦਾਜੀਵਾਉ। ੧੪॥ ਵਰਗਾ॥ ॥ ਨਿਪਈ॥ ਪਾਛੇ ਦਿ
ਨਗੁ ਜਰੇ ਬਹੁ ਮੰਟਾ॥ ਅਥਨਿ ਸੁਢੈ ਕਾਰਿ ਹੋਇ ਅਨੰ
ਦਾ॥ ਸੁਤ ਜਨਮ ਤਾਜਿ ਉਸਾਰੀ ਹੋਇ॥ ਹੋਇ ਅਨੰਦ
ਸਦਾ ਰੁਜੁ ਸੀਇ॥ ੧੫॥ ਵਰਵਾ॥ ॥ ਨਿਪਈ॥ ਤੇਜ
ਨਿਤ ਵਨ ਪਾਗੀ ਚਿਤਾ॥ ਇਹ ਮਿਲਾ ਪਨਹੀ ਸੁਠੈ
ਮਿਤਾ॥ ਅਪਾਤਿ ਮਾਗੁ ਸਰਨੀ ਗਾਰਗੇ॥ ਤਬ ਰੁਚਿ ਮਿ
ਏ ਸੁਖੀ ਸਿਉ ਰਹੇ॥ ੧੬॥ ਹਰਗਾ॥ ॥ ਆਵਿ ਲਾ॥
ਆਗੀ ਮਾਗੁ ਰਕੀ ਮਾਨ ਸਿਧਿ ਕਾਰ ਜਕੀ ਹੋਈ

ਭੇਟਦੇਹੁਹੀਤਧਾਰਿਚਿਤਵਮਨਪਾਵਹਿਸੇਈ
ਪੰਚਾਸਿਖਪਸਾਦਿਬਹਤਮਾਦਰਸਿਉਜੇਵਾਹੀ
ਹਿਥਹੀਧਾਰਿਕਰਤਤਿਜੇਈਮਖਮਾਂਗਹਿਸੇਈ
ਥੇਵਾਹੀ॥੧॥ਹਵਵੌ॥ ॥ਅਛੀਲਾਯਹਕਰ
ਜੁਹੈਗੁਰੀਹੋਇਨਾਮਾਵਈਜੇਸੇਨਉਸਮੁੰਦ
ਪਾਰਨਪਾਵਹੀ॥ਸਿਪਹੋਇਹੈਕਾਰਜੁਕਿਉਪ
ਚਹਾਰੀਮੇ॥ਹੋਤਾਤਾਤੇਇਕਮਾਨੀਹੋਇਗੀਬੰਦ
ਸਮਾਰੀਮੇ॥੨॥ਹਗਗਾ॥ ॥ਅਛੀਲਾ॥ਤੁੰਕਾ
ਹੋਕਰਤਬਿਲਾਪਕਾਰਜਕਾਰਨਾਤੇਰੇਕਾਰਜਗੁ

ਰਗੋਬੰਦ ਸਵਾਰਨੇ। ਗੰਢਿਤਾ ਸਗਲ ਭਿਆਰਾਸ २੧੦
ਗੰਨ ਸਾਤਿ ਗੁਰਗਾਹੇ। ਹੋਕਾਰ ਜੁ ਹੋਇ ਹੋ ਸਿਧਿਧਿ
ਅਨਮਨ ਮਾਂਹਿ ਧਰੋ। ੩। ਹਰਗਾ। ॥ ਸੋਰਠਾ। ਕਾ
ਰਜੁ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ਬੈਠ ਅਰਮੋਰਗੇ। ਤਾਜਿ ਰਿਦਾਸੀ ਤਿ
ਤਾਨਾ ਮੁਸਿ ਮਕਨ ਕਰਗੁ। ਅਰ ਬੈਠੇ ਜੋ ਹੋਇ ਬਿਧੇ
ਸਨ ਜਾਈਐ। ਹੋਰੁ ਟਟੇ ਹਿਧਿ ਜਪੇ ਸੇ ਗੰਢਿਤਾ ਮਟਾ
ਈਐ। ੪। ਹਰਗਾ। ॥ ਮਾਝੀਝਾ। ॥ ਅਨਕੀ
ਮਾਤਿ ਤਿਅਗਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ। ਕਾਰ
ਜੁ ਹੋਇ ਹੋ ਸਿਧਿਝਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵ ਜੀ। ਅੰਜਾਸਿ

ਖਕਉਪਾਰਿਪਸਾਇਜੇਦਾਈਮੇ। ਹੋਪਰਹੁਸ
ਤਿਗੁਰੂਕੀਸਰਾਨਿਸਿਖਟੁਲਪਾਈਮੇ। ਪਾਹਰ
ਕਾ। ॥ ਮਾਇਲਾ। ਜੇਤੁਕਾਰਜੁਦਾਹੇਮਾਲਸ
ਛੇਤੁਦੇਗੀ। ਚੋਇਹੋਕਾਰਜੁਸਿਪਸਰਾਨਿਸਾਤਿਗੁ
ਰਲੇਗੀ। ਬਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵਕਾਰਜੁਸਿਪਨ
ਹੋਦਈ। ਹੇਮਨਬਚਕਰਮਕਾਰਿ। ਮਾਲਸਤੁਰਿ
ਉਖੋਦਈ॥ ੬॥ ਹਰਗਾ॥ ॥ ਮਾਇਲਾ। ਭੁਠੀ
ਮਾਸਮਨੁਖਾਇਤਤੇਰਕਾਰਿ। ਕਾਰਜੁਸਾਤਿਗੁ
ਰਗਥਿਤਿਸੇਤੁਚਿਤਿਕਾਰਿ। ਨੁਖਨਕਈਰਹੇਕਾ

ਮਸਕੁਮ ਉਰਹੀ। ਹਿਸਤਿਗਾਰਹੋਇਦਇਆਲ ੨੧੬
ਸਦਾਸਖਸੇਵਹੀ। ਹਰਦਾ। ॥ ਮਾਝਿਲਾ। ॥ ਕਾਰ
ਜੁਚਾਹੋਸਿਧਾਸਿਮਰਿਗਾਬਿੰਦੁਜੀ। ਪਉਸਰਣਾਈ
ਸਤਿਗੁਰਉਤਕੀਚੰਤਜੀ। ਜੇਸੇਕਾਰਹਬਾਨੀ
ਕੰਚਨਹੋਵਾਈ। ਹੋਗਾਰਗੇਬਿੰਦੁਕੀਸੇਵੁਜੇਮਨਪਾ
ਵਾਈ॥੮॥ ਹਰਵਾ। ॥ ਮਾਝਿਲਾ। ਜੇਕਾਰਜਕੀਲਾ
ਬੁਚਾਹਤਾਚਤਿਕਾਰੀ। ਸਤਿਗੁਰਪਰਾਸਿਮਲੁਆ
ਪਦਾਜਾਇਟਾਰੀ। ਕਾਰਿਪਰਤੀਤੁਆਰਾਧਿਬੁਰ
ਸੁਸਕੁਤਿਆਗੀ। ਐਹੋਕਾਰਿਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵ
ਪਤਿਕਰਲਾਗੀ। ੯॥ ਹਰਵਾ। ॥ ਮਾਝਿਲਾ। ॥

ਜੋ ਤੂ ਕਰ ਜਾਚਿ ਤਵ ਤਸੇ ਇਨ ਹੋਵਈ। ਕੁਮ ਗੁਣ ਤੀਤੁ ਮਸਿ
ਲਾ ਕੁ ਰਿਓ ਖੋਵਈ। ਕੁਰਸੇ ਵਾ ਕਾਰਿ ਜੋ ਤੁਮ ਕਾਰਜੁ ਚਾਹੀ
ਮੇ। ਕੁਰਗੋ ਬਿਦਕੀ ਸਰਨਿ ਦੁਖ ਉਲਾਹੀ। ਮੇ। ੧੦। ਹਰਗ
ਮਾਛੀਲਾ। ਮੇ। ਮਥਿ ਮਾਕਾ ਰਜੁ ਚਿਤਵਤ ਲਾ ਕੁ ਨ ਪਾਈ
ਮੇ। ਮਨਿ ਹੋਏ ਤੇਟ ਜਾਨ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਤਾਈ। ਮੇ। ਸੁਠਾ ਛੁਡਿ ਰਿਖਾ
ਇਗਹੇ ਸੀਤੋ ਖਕਉ ਪਹੋਗੋ ਬਿਦਰਿਏ। ਮੇ। ਮਗਾ ਪ੍ਰੀਤਾਵੇ
ਦੋ ਖਕਉ। ੧੧। ਹਰਗ। ਮੇ। ਮਛੀਲਾ। ਕਾਕਾਰ ਜੁ ਕੀਸਿ ਪ
ਹੋਇ ਸੁਖ ਪਾਈ। ਮੇ। ਓਦ ਮੁਗੋ ਬਿਦਤ ਜਨ ਚਿਤ ਲਾਈ
ਮੇ। ਹੋਇ ਹੋਲਾ ਕੁਮਾ ਚਿਤ ਨ ਚਿਤ ਕੀ ਜੀ। ਮੇ। ਹੋਸਤਿ ਕੁ
ਰਕੀ ਸਰਣਾਇ ਮੰਚਾਰ ਸੁਖੀ ਜੀ। ਮੇ। ੧੨। ਹਰਗ। ਮੇ।

ਫਿਲਾ॥ ॥ ਤੈਂ ਜੋ ਕਾਰਜਾ ਚਿਤ ਵਤ ਪੁਰਨ ਹੋਇ ਹੀ॥ ਸਠ
 ਲੋਹੇਇ ਅਰੰਭੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖ ਸੋਇ ਹੀ॥ ਸਸੀ ਅਰੰਭੁ ਲਹ
 ਕਲਾਨ ਉਸਤਿ ਕਾਰਿ ਮਾਨੀ॥ ਮੇ॥ ੧੩॥ ਹਰਗ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ
 ਹੋਇ ਹੋ ਕਾਰਜੁ ਸਰੁਜੋ ਚਿਤ ਵਤ ਮਨ ਮਾਨੀ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤ ਕਾਰਿ ਅਨਤ ਨ ਚਿਤ ਰੁਰ ਮਾਨੀ॥ ੧੪॥
 ਹਰਗ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ਕਾਰਜ ਕੀ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ਫਿਲਾ॥ ਨ
 ਹੀਇ ਹਕਾਤ ਮੇ॥ ਅਨਗਾਰ ਚਰਨ ਪਰੋਇ ਅਨੰਦ ਬਧਾ
 ਈਸਦਾ ਸੁਖਾ ਟਿਪੁ॥ ਹਵਗ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪਾਪੁ ਤਿ
 ਦਸ ਕਾਰੋ ਕਰਤ ਸਾਭੁ ਨ ਯਮੋ ਜਾਨ॥ ਨਿਹ ਚੈ ਹੋਇ ਹੋਗਾ

ਨ ਕਛੁ ਕਿਤਿ ਰਿਦੈ ਕਾਰਿ ਮਨਾ १६ ਗਰਗਾ ॥ ਸੋਰਠਾ
ਕਾਰਜ ਸੋਇ ਤਾਵ ਨ ਹੋਇ ਹੋ ਸਫਲ ਅਨੰਦ ਮੋ ਬਿਜ
ਤਤਿ ਕਰੈ ਜਹਾਨ ਅਨੰਦ ਬਧਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖਾ १॥ ਗਰਗਾ
ਅਭਿਲਾਸ ਨ ਮੁਖ ਬਿਲ ਮਨ ਕੀ ਜੋ ਸਿਧ ਕਾਰ ਜ ਕੀ ਹੋਈ
ਚਾਹੈ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਸਿਮਰੈ ਪੁਰੁ ਸੋਈ ॥ ਪਾਰ ਬਹਾ
ਕੀਟੇ ਕਕਸਟ ਬੁਝੈ ਖਾਧ ਨ ਮੈ ॥ ਹੋ ਪੰਚ ਸਿਖ ਪਰਸਾਦ ਖੀ
ਰਖਾਵਹਿ ਦੁਖ ਨ ਝਾਹੀ ॥ ੨॥ ਗਰਗਾ ॥ ਅਭਿਲਾਸ ਬਹੁਤ
ਜਤਨ ਕਾਰਿ ਹਾਰੈ ਕਾਰਜ ਨਾ ਭਾਇਆ ਅਥ ਕਾਰਜ ਕੀ ਸਿ
ਧੁ ਭਈ ਸਿਤਿ ਗਰ ਕਰੀ ਦਇਆ ॥ ਚਿਤਿ ਚਿਤਾ ਕਾਰਿ ਦੁਰਿ
ਨ ਮੁਕੁ ਜੀ ਲੀਯੋ ਏਹੋ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪਰਸਾਦਿ ਪੀਤਕ ਰਿ

ਦੀਜੀਐ ॥ ੩ ॥ ਗਰਗ ॥ ॥ ਅਵਿਲਾ ॥ ॥ ਯਹ ਕਾਰਜੁ ਹੋਕ ॥ ੨੧੩ ॥
ਠਨ ਚਿਤੁ ਨ ਹੀ ਦੀਜੀਐ ॥ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰੀਨ ਰੋਇ ਅਰਥ ਬਹੁ ਕੀ
ਜੀਐ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਜਸਿ ਉਸਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਤੁ ਮਾਰੇ ਕਾਮ ਕੀ ॥ ਚੋਕੇ ਇ
ਨ ਲਾਗੈ ਬਿਘਨੁ ਸਰਨਿ ਗੁਰਾ ਮਕੀ ॥ ੪ ॥ ਗਰਗ ॥ ਅਵਿਲਾ
ਅਨਮਤ ਕਾਰਿ ਤੁਕ ਰਜੁ ਕਾ ਹੋਖੇ ਵਤਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਕਾਰਿ ਤੁਧਿ ਆ
ਨ ਕਾਰਜੁ ਤੁਹਿ ਹੋਵਤਾ ॥ ਇਸਟ ਦੇਵਤਾ ਪੁਜਹੁ ਸੇਵਾ ਪੀਤ
ਕਾਰਿ ॥ ਹੋ ਸੇਵਾ ਕੇ ਪਸਾਦਿ ਸਵਾਰੇ ਕਾਮ ਹਾਰਿ ॥ ੫ ॥ ਗਰਗ
ਅਵਿਲਾ ॥ ਕਾਰਜੁ ਤੇਰਾ ਕਰਤੇ ਆਪੁ ਸਵਾਰਿ ਆਪਿ ਨ ਹੋਏ ਜੀ
ਅੰਮੇ ਜਾਨੁ ਸਗਲੁ ਦੁਖਟਾਰਿ ਆਪੁ ॥ ਬਹੁਤ ਜਾਨੁ ਫਲੁ ਹੋਇ ਟਹ
ਲਗੈ ਬਿਦਕੀ ॥ ਹੋਵਾ ਸਚੇ ਦਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਦ੍ਰਿੜਗੁ ਬਿਦਕੀ ॥

॥६॥ ॥ ਗਵਹਾ ॥ ॥ ਕਾਥਿਤਾ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਿਉ ਸਾਚਾ ਰਹੁ ਪੁਰ
ਨ ਹੋਇ ਕਾਰਜ ਤੇਰਾ ਹਿਰਦੈ ਮੋ ਕਪਟੁ ਤਾ ਤੇ ਕਾਰਜਾ ਬਿਗਾਰਤਾ
ਅੰਤ ਰਜਾ ਸੀਰੀ ਬਿੰਦੁ ਸਰੁ ਮਹਿ ਬਿਅਪਾਰ ਹਿਉ ਤੇ ਕਹਾਵੁ
ਰਾਵੈ ਸਰੁ ਕਛੁ ਨਿਹਾਰਤਾ ਤੇਰੇ ਹਿਰਦੈ ਮੋ ਕਪਟੁ ਤਾ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਨਮਾਨੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਾ ਤੇ ਕਾਰਜੁ ਹੋਇ ਕਾਹੇ ਪਾਚਿ ਹਾਰਤਾ ਸਾਚੁ
ਪਾਰਾ ਹਿਰਦੈ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਆਵੈ ਸਗਲੇ ਮਨਿ ਰਖ
ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਦੁ ਰਤਾ ॥ ੭ ॥ ਗਵਹਾ ॥ ॥ ਦੇਹ ਗਾਗੁਰਸਿ
ਲਸਨ ਮੁਖ ਸਿਖਾ ਜਿਉ ਹੋਇ ਤੇ ਕਾਰਜੁ ਸਿਧਾ ਮਨ ਸਾ ਬਚਾਯ
ਰਮਨਾ ਪਵੈ ਗੋਨ ਵਾਨਿਧਾ ॥ ੮ ॥ ਗਵਹਾ ॥ ॥ ਅਭਿਲਾ ਯਹ

ਕਾਰਜੁਤ ਬਹੋਇ ਪ੍ਰਥਮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨਾਵੈ ॥ ਇਸੁ ਟਰੇ ਵਤਾ ੨੧੪
ਪ੍ਰਥਮ ਸੇਵਾ ਕਾਰਿ ਪਾਵੈ ॥ ਕਾਰੋਗੁ ਮੁਖਿ ਮਰਹੁ ਬਿਨੁ ਨਿਰਾਖਿ
ਪਨਹੋਈ ॥ ਹੋਇ ਸਚੀਦਾ ਮਰਹੁ ਸਿਸਤਿ ਜੇ ਮਨ ਕੋਈ ॥ ੮ ॥
ਗਵਗਾ ॥ ਏਹ ਗਾ ॥ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਬੁਝਿ ਮਾਹੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ
ਪ੍ਰਸਾਦਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਜੁ ਕਾਰਿ ਰੁਰਮੁ ਉਤਿ ਜਪੁ ਰੁਚਹੁ ਆਦਿ ਜੁ
ਗਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਗਾਹਵਾ ॥ ਅਭਿਜਨਾ ॥ ਯਹ ਕਾਰਜੁਤ ਬਹੋਇ
ਇਸੁ ਟਰੇ ਵਤਾ ਮਨਾਵਹੀ ॥ ਰੁਜਨ ਕਰਹੀ ॥ ਅਤਿਤ ਅਭਿਮਾਰ
ਤਮੁ ਪਾਵਹੀ ॥ ਸਤਿਹੋਇ ਇਹ ਕਾਰਜੁ ਮਨਾਹੀ ਸੇਵੇ ਹਨਿਵ
ਰਹੀ ॥ ਹੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਆਪਨ ਕਾਰਜੁ ਸਵਰਹੀ ॥
੧੧ ॥ ਗਾਹਗਾ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਕਾਰਜੁ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ਜੇ ਸੋ ਲਖ

ਲਾਸਮੀ ਕਸਟਨ ਰਹਿ ਹੋ ਕੇ ਇਸਨ ਸਾਬਾ ਕਰਮਾ ੧੨
ਗਗਰਾ ॥ ਨੇਹਰਾ ਤੇਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤਾਵਿ ਆਜਨਾ ਹੀ ੫
ਦੇ ਮੂੜਾ ਬਾਬੁਨ ਪਾਵੇ ਫਲੈ ਨਾਗਿ ਤੀਆ ਗਹੁ ਮਿਥਿ ਮਾਕੜਾ
੧੩ ਗਗਰਾ ਮਾਕੜਾ ਯਾ ਕਾਰਜੁ ਮੇਹੇ ਨਾਜੇ ਤੁਚਿਤ
ਦੁਤਹੈ ਮੀਤਾ ਸੇਵਾ ਪੁਜਾ ਸਾਧਨ ਕਾਰਿ ਤੁਲਾਇ ਪੀਤਾ ਚਿ
ਰੀਕਾ ਲਤਾ ਕ੍ਰਿਸਾਪੀ ਮੇਤ ਬਹੇ ਇਹ ਕਾਜਾ ਹੋ ਬ੍ਰਿਨੁ ਗੁਰਸੇ
ਦਾਸਾ ਪਨਾ ਹੋਇ ਨ ਤੇਰਾ ਕਾਜਾ ੧੪ ਗਗਰਾ ਨੇਹਰਾ
ਯਾ ਕਾਰਜੁ ਮੇਲਾ ਰੁਹੈ ਫਲੈ ਹੋਇ ਹੋ ਨਿਚਰੇ ਜਾਨਾ ਪੀਚਰੀ
ਖੇਭੇ ਜਨ ਕਰਹਿ ਬਚਨ ਸਾਤਿ ਕਾਰਿ ਮਾਨਾ ੧੫ ਗਗਰਾ
ਨੇਹਰਾ ਤੁਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤਾਵਿ ਤਾਪਰ ਬੈਠੇ ਹੀ ਹੋਇਆ ਪੀ

ਰਚਕਾਰੀਨੀਹਚੁਰਹੁਹੋਇਸਪੁਰਨੁਸੋਇ। ੧੬। ਚਰ ੨੧੫
ਗੁਰੂਕਾਰਜੁਤਾਹਤਾਕਾਰੀਅੰਹੋਕਾਰਨਮਿਤਾਨਾਤਿਗੁ
ਰਕੀਸਰਨੀਪਰਹੁਭੁਟਦੇਹੁਹਿਤਚਿਤਾਹਵਦਾ। ਨਿਹਰਾ
ਕਾਰਜੁਤੇਰਾਭੁਇਅੰਹੋਸਾਤਿਗੁਰਮਾਗਿਆਸਾਥਿ।
ਅਨਕਾਰਕਰਮਸੰਸਾਰਹੀਸਿਮਰੁਏਕਰਘਨਾਥਾਰਹ
ਹਾਸੋਰਠਾ। ਤਿਜਹੁਨਾਮਪਨਾਮਾਪਾਕਾਰਜੁਚਿਤਵਤ
ਚੇਨਾਦਿਨਾ। ਇਸਟਮੰਜਪਜਾਪਤਾਕਾਰਜੁਤੇਰਾਹੋਇਹੋ। ੩
ਰਗਗਾ। ਅੰਦੋਹਰਾ। ਯਾਕਾਰਜਮੋਲਾਭੁਹੋਅਰਥੀਸ
ਤਿਕਾਰਜਨਾਗਾਹੋਸਰਨੀਸਾਤਿਗੁਰੂਕੀਕਾਰਜੁਹੋਇ

ਅਸਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ਰਗਗ ॥ ਸੈਰਠਾ ਸਤਿਗੁਰਕਾਕਰਿਧਿ
ਅਨੁਹਾਥਿਯੋਕਿ ਬਿਨਤੀਕਰਹੁ ॥ ਕਰਤੁ ਕਰੇ ਅਸਾਨ
ਜੇਮੁਕਲੁਹੋਵੇਅਨੀ ॥ ੫ ॥ ਰਗਗ ॥ ਸੈਰਠਾ ਸਤਿ
ਗੁਰਕਾਪ੍ਰਸਾਦਿਯਹਿਕਾਰਜਸਟਲਾਭੁਇਅਮਾਅੰ
ਤੁਮਪਾਮਾਦਿਚਿਤਕੀਸਭਚਿਤਾਮਿਟੀ ॥ ੬ ॥ ਰਗਗ
ਸੈਰਠਾ ਸਾਨਿਸੀਤਾਯਹਿਬਾਤਿਇਸਕਾਰਜਸਾਹਿ
ਗਨਿਹੈ ॥ ਸਿਸਰਨਕਾਰਿਪਰਭਾਤਿਦੁਖਮਿਟੈਸਖਚਿ
ਪਜੈ ॥ ੭ ॥ ਰਗਗ ॥ ਸੈਰਠਾ ਸਾਹਿਬਚਿਤਿਪਦੈ
ਸਹਠਿਕਾਰਗਵਨੁਨਕੀਜੀ ॥ ਮਾਸਿਸਰਨਕਾਰਿਨਿ
ਜਦੇਸਬਰਾਮਿਟਿਤਨਤੋਸਕਸਾ ॥ ੮ ॥ ਰਗਗ ॥ ਰਗਗ

ਯਾ ਕਾਰਜ ਮੇਰ ਤੇ ਹੋਇ ਸਪਰਨ ਸਿਧਿ। ਬਹੁ ਅਨੰ २੧੬
ਦੁਸਖ ਚਿਪ ਜੋ ਹੋਇ ਸੰਖੇਨ ਵੰਨਿ ਧਿ। ੯॥ ਰਵਰਗਾ ॥
ਦੋਹਰਾ। ॥ ਮਨ ਮਥਿ ਕਰਿ ਤੁਰਾ ਹਤ ਕਾਰਜੁ ਕੁਲਾਨ
ਹੋਇ। ਤਾਜਿ ਅਹੰ ਕਾਰ ਸਿਮੰਰਨ ਕਰਹੁ ਬਿਘਨ ਨਦ
ਗੰਗੇਇ। ੧੦॥ ਰਰਗਾ। ॥ ਆਵਿਲਾ। ॥ ਘਬੋ ਮੰਤਰ
ਕਾਰਜੁ ਥਾ ਸੁਖ ਸੰਧ ਮਾਹਿ। ਤਾਤੇ ਕਛੁ ਨ ਦੀ ਸਤ ਰੋਨੀ
ਅੰਮ੍ਹੀ। ਅਬ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਪਗੈ ਸੰਰਜ ਜੋ ਤਿਮੋ। ਹੋ
ਦੀ ਜੋ ਚਾਟ ਰਚੈ ਦੇ। ਅਸੀ ਮਟਾਵੈ ਮਿਰਤ ਤੇ। ੧੧॥ ਰਵਰ
ਦੋਹਰਾ। ਯਾ ਕਾਰਜ ਮੇਲਾ ਕੁਟੁਲੁ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਬਹੁ
ਹੋਇ। ਨਦੀ ਨਾਉ ਬੈਠੈ ਸਪੀਧਾ ਰਉਤਾ ਗਧੋਇ। ੧੨

॥ ਰਰਗ ॥ ॥ ਅਸੀਸਾ ਯਹ ਕਾਰਜ ਸਮਾਨ ਰਾਮ ਕਾਰਿ
 ਹੋਤ ਬਹੁਇ ਹੋ ॥ ਮਨ ਕਾ ਤਜ ਹੁਕਾ ਮਨ ਕਾ ਪਟ ਪੇਸ
 ਰਖੇਇ ਹੋ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਮਿ ਤਕੜਾ ਹੀ ਦੀਯੋ ਜੀਵ ਲਹਾਸਿ
 ਖਪਾਂਚਾ ॥ ਹੋ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਅਸਾਨ ਦਖਾ ਫਿਰ ਦੁਖ ਨ ਲ
 ਗੈ ਅੰਚਾ ॥ ੧੩ ॥ ਰਹਦਾ ਸੇਰ ਠਾਂ ਪਾਰ ਬੈਠੈ ਹੋਇ ਸਿ
 ਧਾ ਪਛੁਕਾਇ ਤਾ ਦਰਿ ਕਾਰਿ ॥ ਪਾਵਾ ਹੀਰਿ ਪਿਨ ਦੁਨ
 ਪਿਰੁ ਰਖ ਸਾਇ ਸੈਂਕਟ ਯਾ ਹੋਇ ਰਿ ॥ ੧੪ ॥ ਰਹਗ
 ਸੇਰ ਠਾਂ ॥ ਸਾਤਿ ਗਰਸ ਰਨੀ ਮਾਇ ਜੇ ਚੁਚਾ ਹਤ ਕਾ
 ਜ ਕਥਿ ਗੋਬਿੰਦ ਮੰਤਰ ਮਾਇ ਹੋਇ ਹੋ ਕਾਰਜ ਸਹੀ
 ਸਾਤਿ ॥ ੧੫ ॥ ਰਹਗ ਰਹਗ ॥ ਕਾਰਜ ਤੇ ਰਾਸ

ਫਲ ਹੋ ਜਸ ਸੇਬਾ ਗੁਣ ਗਾਉ। ਸਿਰ ਜਨ ਹਾਰਾ ਸਿ
 ਮਰੀ ਮੇ ਮਿਟੈ ਕਸਟ ਦੁਖ ਜਾਂਇ। ੧੬॥੪੩॥ =॥ =
 ਪੀਛਾ ਸੰਪੂਰਨ॥ =॥ =॥ =॥ =॥ =॥ =॥ =॥ =॥ =॥
 ਅਰੋ ਬੀਸ ਮੋਧਿ ਮਾਓ ਚਲਿਆ॥ ॥ ਵੇਹਰਾ
 ਨਮ ਸਕਾਰਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੇ ਕਰ ਸਾਹਿਤ ਚਿਤੁ ਲਾਇ
 ਨਮੋ ਨਾਥ ਨਵ ਤਨ ਨਵ ਨਕੀ ਜੰਮੇ ਹੋ ਸਹਾਇ ੧॥
 ਭੁਜੰਗ ਪਯਾਤ ਛੁਟਾ ਨਮੋ ਨਾਥ ਨਾਥੀ ਮਚ ਰਜੀਸ
 ਗੰਧੋ ਨਮੋ ਸਿਸਟਿ ਕਰਿਤਾ ਮਨੀਤੀ ਬਿਭੂਤਾ ਨਮੋ ਸਰ
 ਬ ਸੰਗੇ ਨਮੋ ਸਰਬ ਮਾਥੇ। ਨਮੋ ਸਰਬ ਸਹਿ ਨਮੋ ਸਰ

ਬਸਾਏ॥ ੨॥ ਨਮੋਗਿਅਨਗਿਅਤਾਕਲਾਪਗ
ਸੀ॥ ਨਮੋਧਿਅਨਤਾਰਤਾਸਰਬਵਸੀ॥ ਨਮੋਜਗਤ
ਅਰਮੁਕਤਿਕੇਯਾਨਾਤਾ॥ ਨਮੋਕਰਮਕਰਤਾਨਮੋ
ਬਿਧਾਤਾ॥ ੩॥ ਤਮਾਸਾਅਜਗਇਬਅਜਬਖੇਲ
ਤੇਰਾ॥ ਤੁਹੀਕਾਰਕਰਤਾਕੀਅਜਗਤਤੇਰਾ॥ ਤੁ
ਹੀਰਿਧਾਅਰਸਿਧਨਦਨਿਧਕਰਤਾ॥ ਤੁਹੀਬਪਦਾ
ਤਾਸਥੈਏਕਹਰਤਾ॥ ੪॥ ਮਹਾਜੇਤਤੇਰੀਸਥੀਮੇਥ
ਰਾਜੇ॥ ਕਰੇਜੇਪਦਸੇਕੀਅਤੇਹਿਵੁਚੈ॥ ਕਰੇਚਰਿ
ਤਾਮਾਪਮਾਪਿਉਪਾਏ॥ ਲਖਜੇਤਕੇਸੇਜੇਤੇਰੇਬਿਨਾਏ॥

੫॥ ਦੇਹਗਾ ॥ ਨਾਹਿਨਾਮੀਤਿ ਬਿਅੰਤ ਪੁਰੁ ਓਪਮਾ ਅਪਰਾਮ
 ਪਾਗ ॥ ਰਮ ਰਹਿ ਓਸੁ ਸੁਸਿਸਟਿ ਮੇਕੁ ਹਤਾ ਬਿਚਾਰ ਬਿਚਾਰ
 ੬॥ ਏਕਹੀ ਜੋਤਿ ਜਗੈ ਸਬ ਹੀ ਜਗ ਰਾਜਤ ਹੋਸਤ ਹੀ ਪਾਇ
 ਮਾਹੀ ॥ ਬਹਮ ਹੁਮੇ ਮਰ ਬਿਸਨ ਹੂੰ ਮੇਵ ਸੰਕਰ ਮੇਗਠਣੀ
 ਸਸਮਾਹੀ ॥ ਦੇਵੀ ਅਨਮੋਨ ਵਨਾ ਬਨ ਮੇਸਿ ਪਸਾ ਪਕਸੰ
 ਤਮ ਹੀਤ ਕਹਾਂ ਹੀ ॥ ਬਿਅਪਕ ਹੋਸ ਬਹੀ ਕੇ ਬਿਖੇ ਮਨ ਤਾਹੀ
 ਕੇਨਾਂ ਮਜਪੇ ਜਗਤ ਪਾਹੀ ॥ ੭॥ ਦੇਹਗਾ ਜੋ ਜਨ ਹਰਿ ਪੁ
 ਭਛੇ ਡਿਕੈ ਕਰਤ ਅਵਰ ਕੀਸੇਵਾ ॥ ਸੇਮੁਰਤ ਅਮਗਿਆ
 ਨਹੈ ਪਾਵਤਿ ਠੀਚ ਨ ਭੇਵਾ ॥ ੮॥ ਸੇਧਾ ਟੂਲਨ ਮੇਜਿ ਮ

ਬਾਸ ਬਸੈ ਬਸਿ ਹੈ ਹਰਿ ਜੀਇ ਮਹੀ ਪਾਇ ਮਾਹੀ ਪਾਣੀ ਪ
ਕਮੇ ਬਤੀ ਮਾਜਿ ਮੈ ਹੈ ਤਿ ਮਹੀ ਜਗਮੇ ਜਗਾਣੀ ਸਿਰ ਹਾਂ ਹੀ
ਭਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮਕਾਸ ਕਰੈ ਨਿਰਥੇ ਜਲ ਮੇ ਤਿਹ ਕੀ ਪਰਛਾ
ਹੀ ਗੋਰਸ ਮੇ ਪ੍ਰਤਿ ਜਾਨਾਇ ਮੇ ਪ੍ਰਤਿ ਮਾਪੁ ਕੀ ਸਿਰੁ ਹੀ ਪ
ਇ ਮਾਹੀ ਏ ॥ ਦੇਹ ਰਾਹੈ ਸੁ ਬਸਾ ਮਿਗ ਪਾਸ ਹੀ ਨਹਿ
ਜਾਨਤ ਮਾਗਿ ਮਾਨਾ ਗੁਰ ਬਿਨ ਬਾਸ ਨ ਪਾਵੀ ਹੀ ਦੂ
ਹਿਤ ਹੈ ਉਦਿ ਮਾਨਾ ੧੦ ॥ ਛੁਪੇ ਛੁਪਾ ਮਾਮਿ ਤਜੇ
ਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਬ ਕੈ ਪਟ ਮਾਹੀ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰ ਮਾ
ਪ੍ਰਯਾਪ ਸਬ ਕੇ ਮੁਖ ਮਾਹੀ ਸਰਬ ਰੂਪ ਮੇ ਰੂਪ ਸੀਲਿ ਮ

ਹੀਹੋ। ਸਰਬਾਰਿ ਮਾਨੇ ਮੇਰਿ ਮਾਨਾ ਪਾ ਮਾਨੇ ਮੇਰਿ ਪਾ ਮਾ ੨੧੮
ਨਾਵ ਹੀਹੋ। ਅਚਰੁ ਰੂਪ ਮਾਨੇ ਸਦਾ ਹੋ ਪਦੰਤੁ ਕਾਰ
ਨ ਕਰਨਾ ਸਿਮਰੰਤੁ ਮੰਤਰ ਮੰਤਰ ਨ ਬਾਨ ਨਾਥ ਸੰਕਟਿ
ਹਰਨਾ ੧੧੧ ਦੋਹਰਾ ਦੁਖ ਬਿਡਾਰਨ ਤਾਰਨ ਤਰਨ
ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਸੁਰਗ ਅੰਗ ਸੰਗ ਸਬ ਕੋਰ ਹੋ ਦਯਾ
ਦੰਤੁ ਤਾਰਾ ੧੨੨ ਛੁਪੇ ਛੁਪਾ ਸੁਖ ਸਮੁਹ ਦਾ ਤਾਰ
ਅਵਰਦੁ ਜਨ ਹੀਕੋਈ। ਸਦਾ ਰਹੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਅੰ
ਤ ਸੰਗੀ ਹੋਈ। ਅਨ ਕਾ ਮੀਤ ਮੀਤ ਨਾਹਨ ਸਮਜਾ
ਕੋ। ਅੰਤਿ ਪਤਾ ਪਤਾ ਤਿਰੁਪ ਕਾਰਿ ਸਕੋਨ ਤਾਕੋ।

ਗਤੀਮਿਅਪਾਰਸਾਹਿਬ ਸਬਲਬੇਸਮਾਰਗ। ਕਾਰਨ
ਕਰਨ। ਭੁਵਿਭੁਭਿਤਾਤਾ ਰਸੀਕਟਿਨੀ ਵਾਕਨਾਥਨ
ਥਤੇਰੀਸਰਨੀ ੧੩੭। ਨੰਦਹਰਗ। ਮੋਹਿਮਾਸਰੇਤਾਈ
ਕੇ। ਮੇਸੇਸਮਰਥਸੇਇ। ਸਰਬਸਾਰਸਮਰਥਮ
ਭੁਤਾਬਿਨੁਮੇਰਨਕੋਇ ॥ ੧੪ ॥ ਕੁਥਿਤਾ। ਭੁਵਰਤ
ਕੇਕਰਨਹਾਰਭਿਪਮਾਭਿਪਰਤੇਰਕਿਤੰਗੁਨਮਤਕ
ਹੁਮੇਸੇਸ਼ਿਮੰਤਹੇ। ਨਿਹਚੇਕੇਗਾਵਤੰਗੁਭਾਵ
ਤੰਗੁਤਾਰਿਕੇਪੁਰਗਹਿਓਸਬਨੀਮੇਪੁਰਨਭੁਗਵੰਤ
ਹੇ। ਸੇਵਾਸੇਸੁਕਤਿਹੇਤਮੰਤਪਕਾਸੇਜੇਤਦੁਰਮ

ਲਾਮਤਿਸਗਲਖੋਤਾਨਰਮਲਸੇਮੰਤਹੈ। ਏਕਹੀਬੁ ੨੨੦
ਤਾਯੋਗਨਤਾਕੋਤਵਗਾਯੋਜਨਜੇਲੇਮੇਨਾਮਾਯੋਸੈ
ਮਰੀਤਏਕਤੀਤਾਹੈ। ੧੫। ਏਕਹੀਗਾਨਚਿਰਾਸੀਪਿਪ
ਰਤਹੈਬਿਗਤਬਿਨਨਰਸੈਇ। ਨਿਸਾਦਿਨਏਕਾ
ਗਾਧੀਮੇਮਨਦੁਬੁਤਾਖੋਇ। ੧੬। ਏਕਹੀਗਾਨਦੁਬਿ
ਧਾਕਰਿਦੁਰਹਜੂਰਸਦਾਰਹੁਏਕਹੀਨਾਮਸਦਾਰ
ਹੁਰੇ। ਗਿਤਸੈਦਿਤਸੈਧਰਿਧਿਮਾਨੁਰਿਦੈਸਤਸੰਗ
ਤੁਓਟਸਦਾਰਗਹੇਗੇ। ਤਾਜੀਮੇਹਿਨੀਮੇਹਿਬਿਚਾਰਯ
ਹੈਲਗਮੇਹਨਮੁਰਾਤਿਸੈਗਹੁਰੇ। ਯਾਹਿਮੰਤਮਹਾਪੁਰ

ਕੀਉਪਮਾਨਿਚਰੇਕਰਕੋਤਿਹਕੋਗਹਰੇ॥੧੭॥ਵੇਰ
ਰਾਮਕਰਿਨਿਹਚੇਇਨਮਸੈਅਵਰਨਮਨਮੇਅਨ
ਲਾਗਾਰਹੈਧਨਪੇਮਚਰਨਕਵਲਸੋਧਿਅਨ
੧੮ ਸੇਧਾਸਧਿਅਨਿਕਰਧਰਨੀਪਰਕੇਮਨ
ਮੇਸਾਬਿਚਾਰਅਖਾਰਹੀਹੈ॥ਅੰਰਨਹੀਕਹੁੰਤਾ
ਹੀਬਿਨਾਕਰਤਾਹਰਿਤਸਭੁਦੁਖਹਰੀਹੈ॥ਜੇਤ
ਸਥੈਜਗਮੇਜਿਹਰਤਿਹਕੀਉਪਮਾਸਥਾਸੈਸ
ਟਿਕਰੀਹੈ॥ਅੰਸੇਥੈਮੰਤਨਮੰਤਕਹੀਕਿਤਹੁ
ਸਭੁਥੈਜਤਥੈਜਾਹੀਹੈ॥੧੯॥ਵੇਰਗਾਥਾ

ਤਕੋਰਾਮਨੇਕਜਨਉਪਮਾਅਪਰਾਅਪਾਗਾਰਚਰਚ
 ਨਾਜਿਨਸਬਕੀਏਜਾਨੇਕਰਤਾਰਾ ੨੦ **ਤਿਉਂਹੀਛੰਦਾ**
 ਜਨੇਪੁਰਸੇਈਅਵਰਨਕੋਈਤਾਰਿਬਿਨਾਕਿਹਕੋਕ
 ਹੀਅੋਸਰੁਕੀਗਤਿਜਾਨੇਸੋਰੁਗਵਾਨੇਪਰਖਸੇਜਾਨੇਸੋ
 ਲਹੀਅੋਸੋਈਗੁਰਦਾਤਾਮੁਕਤਿਪਠਾਤਾਸੋਪੁਰਜਤ
 ਸੰਤਜਨਾਦੇਕਸਰੁਸੁਆਮੀਅੰਤਰਿਜਾਮੀਸਿਮਰਤਾ
 ਤੁਸੁਖਹੋਇਮਨਾ ੨੧ **ਨੋਰਾ** ਸੁਖਉਪਜਤਹੋਨਾਮ
 ਤੇਸੋਸਨੀਮੀਤਾਤਜਿਬਿਕਾਰਕਰਤਾਰਜਾਪਮਾਨੀਅੰ
 ਤਿਰਧੀਰਪੀਤਿ ੨੨ **ਸੁਖਾ** ਸੋਕਾਰੀਤਪੀਤਿਅ

ਨੀਤਤਜੇਦੁਖਆਵੈਨੇਰੇ। ਹੋਤਪਕਾਸਨਿਵਾਸਾਦਾ
ਸੁਖਮੇਸੋਨਾਮਜਪੋਮਨਮੇਰੇ। ਤਾਂਹਿਬਿਨਾਸੁਖਹੋਨਕ
ਹੁਸਮਤ੍ਵੇਚਿਤਮੇਸਨਾਮੁਤ੍ਰਸਦੇਰੇ। ਏਕਹੀਨਾਮੁਬਿਨਾ
ਤਢਾਂਰਬਿਕਾਰਿਸਬੈਕਢੁਕਾਜਨਤੇਰੇ। ੨੩ ਵੇਰਰਾ
ਸਬਬਿਕਾਰਸੰਸਾਰਮੇਉਪਜਤਹੈਨਿਤਨੀਤਾ। ਤਿਆ
ਗਾਤਿਹੈਤਿਹਸੰਚੜਨਕਾਰਿਸਾਤਗੁਰਮੇਸੀਤਾ। ੨੪
ਨੇਦੁਖਾ। ਦੁਗਤਿਬਿਕਾਰਧਿਯਾਇਹੀਕਾਰਿਏਕਠਾ
ਮੁਸਦਾਗਹੀਮੇਰਹੀਮੇਸਾਤਿਸੰਗਨਿਸੰਗਮਨਾ
ਉਪਜੈਸੁਖਾਰੀਮਾਨਸਦਾਲਹੀਮੇ। ਅਮਤਾਤਜੇ

२२२

ਤਉਪਾਜਗਤੋਮੇਏਕਰਤਾਤਉਏਬਡਿਆਣੀ ॥੨੧॥੩॥
ਦੇਹਰਾਮਹੰਕਕਰਮੀਜਨਮਕੇਕਰਤਬਹੁਤਿਅਪ
ਰਾਧਾਮੁਕਤਿਕੀਓਤਿਹਾਛੁਨਕਮੇਬਡੇਗਰੀਬਨਿਵ
ਯਾ ॥੨੮॥ ਸ੍ਰੇਯਾਗਰੀਰਜਪੀਤਕਰੀਗਾਨਕਾਮਾਨਕ
ਤਾਜਿਮਾਨਮਜਬੁਈਹੈ। ਪੁਰਨਪੀਤਕੀਏਗਾਤਿਹੈਸ
ਰਬਪਾਨਿਵਸਸਸਾਖਗਹੀਹੈ। ਪਾਵਨਸਮੁਪਨੀ
ਤਉਚਿਸਨਿਤਾਹੀਕੇਨਾਮਕਲਾਜੀਬੁਈਹੈ। ਤਉਚੀ
ਬਿਚਾਰੀਬਿਚਾਰਤਹੈਸਬਮੇਖਦੁਆਰੇਪਠਾਈਦ
ਈਹੈ ॥੨੯॥ ਦੇਹਰਾਮੁਮਦਾਰੇਹੀਤਪਕਿਰੀ

ਓਰੈਨਾਨਿਨਾਮਾ ਕੇਤਕੁ ਕਰਿਪਾਚਿਮੁਏਨਹਿਪੁ ੨੨੩
ਵਤਿਬਿਸਰਾਂਮਾ ੩੦। ਇੰਦੁਜੈਨਰਾਜਾਇਕਹੋਤਾ
ਗਿਆਨੀਬਰੂਮਹਾਂਮਤਿਸੇਤਾਅਗਨਿਅਹਾ
ਰਬਹੁਤਉਨਦੀਨਾਪਨਦਨਕੇਤਕਬਿਪਕੀਨਾ
੩੧। ਹੇਮਜਗਾ ਅਪਾਰਾਥੈਸੇਤਕੇਕੁਯੋ
ਹਾਰਾਧਰੁ ਗੋਸਬਜਗਾਨਬਖਾਨੈਕਰ
ਰਕੇਕੁਦਨਜਾਨੈ ੩੨। ਜੇਹਰਿਕਰੈਕਰਾਵੈਸੇ
ਈਸਾਕੇਕੁਦਨਜਾਨੈਕੇਈਸਾਮੇਸੇਮਗਾਮਪਰਖੂਕ
ਰਾਗਾਤਾਕੇਕੁਦਨਕਿਨਹਿਬਿਚਾਰਾ ੩੩। ਹੇਹਰਾ

ਤਿਅਚੀਦੇਹਸਨਹਸਥਗਯੋਦੇਵਦਰਸੋਇਾਬ
ਰਨਤਤਾਹੀਕੀਕਥਾਸਨਹੁਥਾਤਸਥਕੋਇਾ੩੪॥
ਕਾਬੱਤਾਪੀਨਕੇਪਤਾਪਤ੍ਰੇਣਦੇਵਤਾਦੁਆਰੇਛ
ਇਆਰੇਛਾਇਆਗੋਆਇਰੁਮਰਾਇਚਰਨ
ਬੰਧਨਾਕੀਓਟੁਲਗਮੀਮਹੀਮਮਹਾਂਸਕਤਿ
ਕੁਣੀਮੋਹੀਕੀਓਨਾਬਿਚਾਰਕਛੁਬਿਗਾਸਓਨਤੇ
ਹੀਓਕਰਤੇਹੀਮਹੀਕਾਰਦਰਤੇਦੀਓਨੀਕਾਰੀ
ਜਰਕੀਜੋਨੀਧਾਰਪਸਨਮੇਮਿਲਾਇਓਨੀਓਮੇਸੋਨੀ
ਰਏਪਨਾਂਮੁਸਿਸਰਸੰਦਾਮਠੰਯਮਾਬਿਨਨਾਂਮਤਾ

ਹੀਰਾ ਜਕਰ ਜੀ ਬਨ ਕੇ ਦੀਓ ॥ ੩੫ ॥ ਵੇਹਰਾ
 ਇੰਦ੍ਰ ਦੇ ਨਗਾ ਜਾ ਬਡੇ ਕੀ ਨੇਗਾਰ ਬਾਮਹਾਰਾ ਤਾਕ
 ਰਕੇ ਜਰ ਕੀ ਕਰਨ ਪਾਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੩੬ ॥ ਕਾਥਿਤੁ
 ਸੇਬ ਨ ਮੋਇੰਦ੍ਰ ਦੇ ਨਕਰਤ ਕਲਿਲ ਰੂਲ ਪੇਲ ਤਾਮ
 ਰੂਲ ਜੇ ਸਸਪਾਸੀ ਗਹੈ ਓ ॥ ਕਰਤ ਸੁਭ ਵਜਾਇ ਪੇ
 ਠੇ ਜਲ ਮਧ ਪਾਇ ਤੰਦ੍ਰੇ ਗਹਿਰ ਰਨ ਤਾਂਹਿ ਮੇਰ
 ਨੀਰ ਮੇਲੀਓ ॥ ਤਾਮ ਮੇਲੇ ਤੰਦ੍ਰੇ ਤਾਮਿਰ ਸੇਕਰੀ
 ਪਰੀਤਿ ਲੀਨੇ ਮੁਖ ਤਾਂਹਿ ਛੁਟਿ ਓਰਿ ਪਤੇ ਜੀਓ ॥ ਨਾਮ
 ਕੇ ਪਰਤਾਪ ਮਾਪ ਮਾਪ ਹੀ ਸਗਾਇ ਕੁਥੋ ਕਾਹਿ ਟੁਤਾਹਿ

ਰਾਜ ਕਰੁ ਜੀ ਬਨ ਕੀ ਦੀਰਾ ॥ ੩੫ ॥ ਇਹ ਦੂਹੇ ਨਰਾਜਾ
ਬਡੇ ਕੀ ਨਿਘਰ ਬਾਹਾਗਾ ॥ ਤਾ ਕਰ ਕ੍ਰੋਧ ਰਕੀ ਕਰ
ਨਹਾਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੩੬ ॥ ਕਾਬੀਤਾ ॥ ਸੋ ਬਨ ਮੇ ਇਹ
ਦੋ ਨ ਕਰਤ ਕਲ ਲੋਲ ਲਖੇ ਲਤਾ ਮਰੂ ਲਜੇ ਸਸਖਾ
ਸੰਗ ਹੋ ਕੀਓ ॥ ਕਰਤ ਸਭ ਵਜਾਇ ਪੈਠ ਲਮਪ
ਧਾਇ ਤੇ ਦੁਇ ਗਾਰਿ ਚਰਨ ਤਾਂਹੀ ਮੇਰ ਨਹੀ ਮੇਲੀਓ
ਤਾਸ ਮੇ ਸਚੇਤ ਚੀਤਾ ਮੀਤਾ ਰਿਸੈ ਕਰੀ ਪਰੀ ਡਿਲੀ ਨ
ਸੁਖ ਤਾਂਹੀ ਦੂਹੈ ਚਿਰਿ ਪਤੇ ਜੀਓ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਪਰਤਾਪ
ਆਪ ਆਪ ਹੀ ਸਹਾਇ ਭੁਯੋ ਕਾਇਤਾ ਹੀ ਨੀਰੋਮੇ

ਤੇ ਮੁਕਤ ਭੇਜ ਕੇ ਦੀਓ ॥ ੩੧ ॥ ਦੇਹ ਰਾਗ ਅਨ ਬਚਕ ॥ ੨੨੪ ॥
ਮਕਰ ਭਾਵ ਨੀ ਸਿਮਰਤ ਹੋ ਨਰ ਸੋਇ ॥ ਪਾਤਿ ਤਰਿਯਾਰ
ਨਨਾ ਮਹੇ ਜਾਨਤ ਹੋ ਸਬ ਕੋਇ ॥ ੩੨ ॥ ਸੋਧ ਯਾਗ ਤੋਰਨਾ
ਮਜ ਪੋਨਿ ਸਬਾ ਸੁਰ ਮਾਸ ਰੋਏ ਕਾਤਿ ਹਾਰੇ ਰੁਨੀ ਹੋ
ਜੋ ਲੋਏ ਸਾਸਨੀ ਵਾਸ ਕਰੈ ਤਵ ਲਿਖ ਖਜੈ ਤਾਤਿ ਹਾਰੀ
ਬਨੀ ਹੋ ॥ ੩੩ ॥ ਹਰਿ ਜੋ ਕਹੈ ਸਬ ਜਾਨਤ ਹੋ ਹਰਿ ਖੋਟੇਖ
ਰੇ ਸਬ ਤੋਹਿ ਜਨੀ ਹੋ ॥ ਤੋਰੈ ਬਿਚਾਰ ਮਧਾਰ ਮੋਹੀ ਮ
ਨ ਮੇ ਸਬ ਕੋ ਤੁਹੀ ਏਕ ਧਨੀ ਹੋ ॥ ੩੪ ॥ ਦੇਹ ਰਾਗ ॥
ਸਬ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਏਕ ਹੋ ਤਾ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਨ ਕੋਇ

ਅੰਤਰਹੀ ਬਿਆਪਕੁ ਜੇਸ ਬਸਾਹਿ ਪੁਰਨ ਸੋਇ ॥ ੪੦ ॥ ਸ੍ਰੋ
ਯਾ ਜਗਮੇਸ ਬਜੇਤ ਤਿਹਾਰੀ ਬਿਚਾਰੀ ਤਿਹਾਰੀ ਬਿਨ
ਕਿਹ ਕੀਕਹੀ ਮੇਰਾ ਜਲਮੇ ਬਲਮੇ ਬਨਮੇ ਘਨਜੇਤ ਚ
ਸਕਤਹੀ ਚਹੀ ਮੇਰਾ ਘਟਮੇਤਮੇ ਬਟਮੇ ਬਨਾਰਾਇਮੇ
ਤੋ ਬਨਾਰਾਇਹਰੀ ਹਰੀ ਮੇਰਾ ਕਰਤਾ ਪੁਰੁਟੇਕਾ ਮੇਨ ਕਕੀ
ਟੇਜਨ ਕਿਉਨ ਕਰੇ ਕਰਤਾ ਵਹੀ ਮੇਰਾ ॥ ੪੧ ॥ ਵੇਹਰਾ
ਕਿਉਨ ਕਰੇ ਕਰਤਾ ਰਜੇ ਚਾਹੇ ਸੋਈ ਕਰੇ ॥ ਨਰਕੋਯ
ਹੀ ਬਿਚਾਰੇ ਨਾ ਦਿਵਸੁ ਗੁਨ ਉਚਰੇ ॥ ੪੨ ॥ ਸ੍ਰੋ ਯਾ ॥
ਮੇਸੇ ਜਪਨਿ ਹਰੇ ਕਰਕੇ ਨਰਨਾਸੁ ਪੁਨੀਤਮ ਹਾਪੁ ਭੁਭੇਰਾ

ਪ੍ਰਤਿਕੀਰਤਿ ਨ ਜ ਤ ਕ ਹੀ ਚਿ ਪ ਜੈ ਸੁਖਾ ਗਿਆਨ ਸੁਭਾ २੨੬
ਤਾਮੀਧੇਗਾ ਜੋਤ ਪੁਕਾਸ ਨਿਵਾਸ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨੇ
ਤਸਹੇਤਾਵੇ ਸਾਰੇ ਸੋਚਾ ਬਿਚਾਰ ਮਪਾਰ ਕਰੈ ਗੁ
ਰਸਾ ਕੁਰੈ ਤਬ ਹੇਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥੪੩॥ ਵੇਹਰਾ ਸੋਸ
ਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖਾ ਬਿਨ ਨਰਨ ਹੀ ਹੇਤ ਚਿ ਪਾਰ ਪਗਰ
ਤਾ ਫਿਰਦ ਰਕੀ ਗਯੇ ਵੇਖੋ ਸੋਚਾ ਬਿਚਾਰਾ ॥੪੪॥ ਸ੍ਰੋਯਾ
ਜਾਨਤ ਹੈ ਸ ਬ ਹੀ ਜਗਰੀਤ ਸੁਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਨਾ ਕਛੁ
ਪਾਰਨ ਪੰਥੋ ਰੇ ਮਨਸਾ ਬਿਨਾ ਗੁਰ ਕੇ ਹਿਤ ਕੈ ਸੁ
ਕੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤੀ ਮਲੈ ਥੋ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਸੋਈ ਪਾਰਪਰੈ

ਨਰੇਸੇਸੇਬਿਚਾਰਸਦਾਗਨਗਾਯੈ। ਨਗਮਮਪਾਰਮ
ਪਾਰਕਥਾਸਾਨਨਿਛੁਗਾਥਿਕਾਰਕਮਟੇਮੋ॥੪॥੫॥
ਗਾਤਾਜਿਬਿਕਾਰਸੰਸਾਰਕੇਸਰਨਤਾਹਿਚਿਤਮਾਨ
ਮਾਨੀਦਿਨਉਚਰਾਮਨੈਕਗਾਨਗਤਮਰਤਿਕੇਧਿਅੰ
ਨ॥੪੬॥ ਸ੍ਰੋਤਾਗਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਰੀਮਸਦਾਕਾਰਤ
ਸੁਖਕੇਸਬਠਰਤੁਹੀਹੀ। ਸੋਮਿਰੇਹਾਰਸੰਤਾਇਕੰਤਮ
ਨੀਤਾਜਪਤਿਬਿਅੰਤਸੁਣੀਹੀ। ਲਾਸਚਲੇਕੁਬਿਕਾ
ਰਤਜੋਜਿਨਕੇਸਨਮੇਕਛੁਸੁਪਹੁਈਹੀ। ਜਗਹਿਪ
ਤਾਪਮਿਟੇਸਬਤਾਪਵੇਹੀ। ਭੁਜਾਪਸੁਣੇਕਕੁਈਹੀ।

॥੪॥ ਸੁਦੇਹਗਾ ਲਾਜਚਰੋ ਕੁਬਿਕਾਰਤ ਜਿਹੋਤੁ ॥੨੨॥
 ਅਨੇਕ ਅਨੰਦਾ ਸਦਾ ਨਿਕਾਟੀ ਹੀ ਜਾਨੀ ਮੇਰੇਤੁ
 ਰੋਮਨ ਕੀ ਚਿੰਟਾ ॥੪੮॥ ਸੁਦੇਹਗਾ ਲਾਇ ਕੁਲਾਹਲੀ
 ਕਹੈ ਸਬ ਹੀ ਨਿਰਨਾਮ ਪੁਨੀਤੁ ਮਹਾ ਪੁਰਤੋਰੇ ਜੇਤੁ
 ਪ੍ਰਕਾਸ ਚਹੀਦਿ ਸਾਹੀ ਕੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪਨਿਹਾਰੀ
 ਮੇਰੇ ਨਦਤ ਨ ਮਾਰਗ ਨਿਵਾਰਾ ਤਿਹੈ ਮਰਸੇ ਵਕ
 ਸੀਤਾ ਤਿਹੈ ਸੀਰਾ ਨਿਰੋਯਾ ਜਨ ਕੀ ਪਤਿਗਾਥੀ ਪੁਰੁ
 ਸੁਦੇਹ ਸਦਾ ਕਾਰਿ ਚਰਨ ਚਰੇਰੇ ॥੪੯॥ ਸੁਦੇਹਗਾ ਨਦਾ
 ਕਰੋ ਉਗਰੁ ਦੇਵ ਮਾਹਿਰੇ ਇਸਰਬ ਸੁਖ ਚੀਤਾ

ਨਿਸਾਦਿ ਨਸਿਮਰੈ ਨਾਮ ਕੋਰਟ ਤਿਰਹੈ ਕਪਰੀਤਿ
ਪਸਰੁ ਯਾਗਾ ਜਗਮੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪਤਤ ਕ
ਜਨ ਪਰੀਤ ਸਿਧੀ ਸੁਖ ਪਾਵੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾਤ ਬਿਹਾ
ਤਸਦ ਗੁਰਗਿ ਅੰਨਾ ਬਿਨਾ ਕਹੈ ਕੋਤਿ ਤਾਵੈ।
ਆਯਾਸੁ ਰਖ ਅਨੁਪ ਜਗਤ ਮੇ ਮੁਰਖ ਦੇਖਾ
ਲਲਚ ਵੈ। ਗੁਰੂ ਕੀ ਨਾਮ ਬਿਸਾਰ ਗਵਾ। ਰੇ
ਮੰਤ੍ਰਿਯ ੦੦੫ ਤਾਰਨਾਮਾ ਵੈ। ੫੧ ਵੇਹਰਾ ਹਰਿ
ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਸਾਰ ਕੈ ਪਰਤ ਮੁੜ ਮੰਤ੍ਰਿਯਾਰਾ ਆਯਾਸੇ
ਕੁਸਿਧੀ ਫਿਰੈ ਕਰਤ ਨਾਮ ਹੀ ਚਾਰਾ ੫੨ ਸੋਟ

ਨਵੰਦੁ ਮਰਗਾਵਿਗੁਪਤਸਰਗਲਜਗਸੇਈਕ ੨੨੫
ਚਨਹਾਰਕਿਨਮੋਰਨਕੋਈਮੇਸੋਧਨੀਥਸਮਹਮ
ਹਾਗਾਭੁੰਕੀਸੋਗੁਮਪਰਗਾਮਪਰਮਪਾ
ਗਬਹੁਮਿਸਥਾਰਾਵਰਨਪਰਸੋਸੁਮਾਮੀਸੋ
ਈਮਰੁਸੀਗੀਬਹੁਬਿਧਰੰਗੀਸੁਖਦਾਤਹੈਮੰਤਰ
ਜਾਮੀਕਰਤੇਮਬਸੇਵਾਮਨਜਨਦੇਵਾਨੋਕਨਭੇ
ਵਾਸੋਸਹਮੇਮਗਾਗੀਮੇਮਚਰਨਸਾਤਿ
ਗੁਰਕੀਤਉਉਪਮਾਤਿਹਕੀਕਹੀਮੇਮਪਤ੍ਰਦੇ
ਹਰਗਸਤਿਸੰਗਤਿਮੇਪਾਣੀਮੇਮਕਰਨਹਾਰਕੋ

ਕੇਵਾ। ਪੁਰਨ ਜਨਮ ਉਦੇਤ ਕਾਰਿ ਤਵ ਕੁਟੈ ਗਾਰਵੇ
ਵਾ। ੫੪। ਸੇ। ਯਾ। ਸੇ। ਸੇ। ਬਿਰਾਗ ਕਰਮ ਨ ਮੀਤ
ਗਿਰੈ ਕੁਮਕੁਤਿ ਸੇਈ। ਬਿਪਕੀ ਜੈ। ਸੀਤ ਨ ਮੇਸ
ਖੋਹਤਾ ਨਿਵਾਸ। ਬਿਲਾਸ ਸਦਾ ਤਹਾਂ ਨਾ ਮਜ ਪੀਜੈ
ਇਕ ਹੀ ਕੋਗ ਨ ਗਾਵਸਦਾ। ਸੁਜਹਾਂ ਜਪ ਜਾਪ। ਬਿ
ਖਤਾ ਜੀ ਦੀ ਜੈ। ਪਰੇਸ ਕੀ ਠਿਰਤ ਹਾਂ ਨ ਹੀ ਮੈਰ ਬਿ
ਨਾ ਗਾਰਗਾ ਬੰਦ ਕੋ ਨ ਕਹੀ ਜੈ। ੫੫। ਦੋਹਰਾ॥
ਅਭੈਰ ਕਉ ਨਾ ਤਿਰਠ ਉਰ ਪੁਰ ਗਹਿਉ ਪੁਰਨ
ਧਨੀ। ਕਰਨ ਹਾਰ ਪੁਰ ਮੈ ਇਸ ਕਲ ਸੇ ਕੁਤਾ ਕੀ

ਪਰਗਟਿਗੁਪਤਸਰਗਲਜਗਸੋਈ। ਕਰ
ਨਹਾਰਬਿਨਮੈਰਨਕੋਈ। ਮੇਸੋਪਨੀਖਸਮਹਮਹ
ਗਗੁਕੀਸੋਗੁਅਪਰਅਪਾਰਾਅਪਰਅਪਾਰਾ
ਬਹੁਬਿਸਥਾਰਾਵਾਰਨਪਾਰਾਸੋਸੁਆਮੀ। ਸੋਈ
ਸਭੁਸੰਗੀਬਹੁਬਿਪਰੰਗੀਸੁਖਦਾਤਾਹੈਮੀਤਰਜ
ਮੀ। ਕਰਤੇਸਬਸੇਵਾਮੁਨਜਦੇਵਨੇਕਨਉਦਾਸ
ਸਹਮੇਮੋਗਹੀਮੇਅਚਰਨਸਰਗੀਸਤਿਗਾਰ
ਕੀਤਉਓਪਾਸਤਿਹਕੀਕਹੀਮੇ। ਪਤ੍ਰਦੋਹਰਾ
ਸਤਿਸੰਗਤਿਮੇਪਾਈ। ਨੇਕਰਨਹਾਰਕੋਉਦਾਪੁ

ਰਨਜਨਮਓਦੋਤਕਾਂ ॥ ੬ ॥ ਭੁਵਰੁਏਗਾਰਦੇਵਾ ॥ ੫੪ ॥
 ਮੇਮੋਸੋਬਿਚਾਰਕਰਮਲਮੀਤਗਾਰੇਕੁਮ
 ਭੀਤਸੋਈਬਿਪਹੀਜੈ ॥ ਸੰਤਨਮੋਸਖਹੋਤਨਿਵਾ
 ਸਾਬਿਲਾਸਸਦਾਤਹਾਨਮਜਪੀਜੈ ॥ ਏਕਹੀਕੋ
 ਗਾਨਗਾਵਸਦਾਸੁਜਹਾਜਪਜਾਪਬਿਖੇਤਜਿ

ਗਨੀ ॥ ੫੪ ॥ ਛਪੇ ਛਪੇ ॥ ਨਾਤਾ ਹਿਕੈ ਨਾਮ ਅਵਰ
 ਜਨ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਮਨ ਮੰਤਰ ਪਰ ਪੀਤੈ ਰੋਨਾਇ
 ਨਾਮ ਬੰਖੇ ॥ ਸਰਤ ਸਬ ਬੀਚਾਰ ਛਾਡਿ ਸਬ ਕੇ
 ਤਬ ਕਾਰੈ ॥ ਘਨੀ ਦੁਨੀ ਯਾਇ ਨ ਚਾਰੁ ਸੁਪਨਾ
 ਨਤ ਸੀਸਾਰੈ ॥ ਮੇਲੇ ਪਕਾਸ ਜਬ ਪਕੀਓ ਫੂਖਣ
 ਰਣ ਕ੍ਰਮ ਭੁੰਗੀ ॥ ਉਚਰੈ ਤਨਾਮ ਮਨਿ ਦਿਨ ਸ
 ਦ ਮਾਇ ਮੰਤਾ ਜਿਨ ਜਨ ਲੁਭੈ ॥ ੫੫ ॥ ਦੇਹ ਰਾ
 ਤਨਾਮ ਨਤ ਦੁਬਧਾ ਗਈ ਕੀਓ ਮੁਨਾਮ ਪਗਾਸਾ

ਛਾਡਿ ਦੀਓ ਜੰਗ ਰਸ ਬਏ ਕਨਾਮ ਪਤਾਮਾ
॥੫॥ ਲੋਟ ਨਛੁਦਾ ਬਿਨੁ ਰੁਗਤ ਨ ਰਮ ਕਾਤਿ ਨ
ਪਾਵੈ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਜਨ ਮੇਜ ਗਾਮੇ ਮਾਵੈ ਰੁਗਤ
ਦੁਖ ਸੁਖ ਬਹੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨ ਹੀ ਹੋਤ ਨਾਇ
ਗਾ ਹੋਤ ਨ ਬੇਰਾ ਨ ਰਨ ਹੀ ਤੇਰਾ ਬਿਨੁ ਰੁਗਤਿ
ਉਪਾਚ ਪਰੈ ਹਾਰਿ ਕੋ ਜਸ ਕੀ ਜੈ ਬਿਖਤਾ ਜੈ ਟੀਜੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ ਪਿਆਨ ਧਰੈ ਤਉ ਜੈ ਤਸਾਵੈ
ਨਉ ਨਿਯ ਪਾਵੈ ਮਨ ਕਾਰਿ ਮਾਵੈ ਸੋਸੇ ਵਾਗੁ ਰਵੈ

ਤਾ ਬਿਨਾ ਜਾਨਤ ਸਕਲ ਚਉਰਸੀ ਬਿਸਥਾਰ ਵੰਡ
 ਸੇਧਾ ਜਾ ਜੋ ਜਗ ਕੋ ਪ੍ਰਾਤਿ ਪਾਲਤ ਹੈ ਕਰਤਾ ਸਬ
 ਕੋ ਤੁਹੀ ਏਕ ਸਮਾਨੈ। ਚੇਰਨ ਸਾਹਨ ਪਸੁਨ ਮੇ ਪਾਨ
 ਨਜੀ ਸਬੈ ਹਾਰਿ ਏਕ ਸੇਜਾਨੈ। ਤਾਹਿ ਜਪੇ ਸੁਖ ਹੋ
 ਤਮ ਨ ਕਰ ਦੇਖ ਬੀਚਾਰ ਸੁਹੇਤ ਨ ਹਾਰੈ। ਏਕ ਹੀ
 ਕੇ ਜਸੁ ਗਾਵਸੁ ਦਾਸੁ ਰਤਾ ਜਗ ਮੇ। ਇਉਂ ਤਬ ਖਾ
 ਨੈ ॥੬੩॥ ਦੇਹ ਗਾ ਜੋ ਸੋਮ ਸਤ ਕਮੇ ਪਾਰਿ ਓਲੀਖਿ
 ਓਲੀਖਿ ਨਹਾਰਾ ਤੇਜੈ ਹੈ ਪਗਾਸੁ ਹੋ ਦੇਖ ਉਸੇ ਚ

ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੬੪ ॥ ਸੋਢਾਗਾ ਜੇਸੁ ਰਤਾ ਜਗਮੇ ਪਭ
 ਕੇ ਕੀਏ ਤੇ ਸੁਰਤਾ ਉਹ ਕੋ ਅਸਕੀ ਨੋ ॥ ਕੋਪਨਿ ਵਾਰ
 ਬਿਚਾਰ ਸਦਾ ਸੁਖ ਏ ਕਹੀ ਨਾਮਾਰਿ ਦੇ ਜਪ ਲੀਨੋ ॥
 ਛਰਦ ਏ ਪਪੰਚ ਸਬੰਗਾ ਹਿ ਸੰਤਨ ਸੇਵ ਸੁਪਾਰਸ
 ਪੀਨੋ ॥ ਪੀਤਿ ਰੁਲੀ ਹਰਿ ਕੋ ਹਿਤ ਕੀ ਬਿਨ ਤੇ ਸਬ
 ਕਾ ਮਕਾਸੀਨੋ ॥ ੬੫ ॥ ਸੋਰਠਾ ਕੀਏ ਸੁਰਬ ਸੁਖ
 ਮਾਨ ਪੀਤ ਰੁਲੀ ਉਹ ਨਾਮ ਕੀ ॥ ਸਿਟਹੈ ਮਾਵਨ
 ਜਾਨ ਮੇਸੇ ਸਿਮਰਨ ਸਾਰਹੈ ॥ ੬੬ ॥ ਸੋਢਾਗਾ
 ਦਸਦਾ ਮਨ ਰੇ ਪਰੁ ਕੇ ਗੁਨ ਮੇਸੇ ਸਮਾ ਛਰਹਾਥ

ਨਮੋਤੈ ਨਮੋਸੈ ਚੇਤਸ ਚੇਤਸੁ ਯਸੁ ਨਿਰਾਮ ਕੇਨਮ ਬਿਨਾ
ਪਛਤੈ ਹੈ ਜਗ ਬਿਖਮੀ ਰਚੇ ਰਚ ਸੇਸੁ ਨਿਸੇ ਬਿਖਮੀ
ਹਿਕ ਜਨਮੋ ਹੈ ਛਾਡਿ ਬਿਕਾਰ ਅਧਾਰ ਕੀ ਚਿਇ ਕਏ ਕ
ਹੀ ਸੇਵ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪੈ ਹੈ ੬੭ ਸਦੇ ਯਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਉ
ਪਜਾਤਿ ਮਨ ਕਾਰਿ ਸਤ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਮੇਧਾ
ਈ ਮੇਧ ਪੁਰੁ ਪੁਰਨ ਗੁਰ ਦੇਵ ੬੮ ਆਤਮਾ ਪੁਰੁ ਪੁਰ
ਨ ਗੁਰ ਦੇਵ ਮਿਲੈ ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਮੇਧਾ ਹਰਿ ਪੁਰ ਹਰਿ ਚਿ ਸਰਬ
ਕਏ ਕ ਹੀ ਗੰਗਾ ਮੇਧਾ ਸੁਨਿ ਤ ਕੇ ਉਪ ਦੇ ਸਰਿ ਦੇ ਜੇ ਆਵਹਿ
ਜੀ ਬਿਧਾ ਬਿਧਾ ਪਨਾਸੀ ਜੇਗ ਕਵ ਨ ਜਨ ਪਾਈ ੬੯
ਸੇਰ ਨਾਗ ਬਿਨਾ ਬਿਧਾ ਪਨਾਸੀ ਤ ਕਰਨ ਸੁਨੇ ਕਾ ਸੇਕ

ਗੈ। ਭੁਰਮਤਜੁਗਾਬਏਬੀਤਏਕਦਰਸਗੁਰਦੇਵਕਿ २੧੨
ਨਾ੭੦ ਅਭਿਸ਼ਾ। ਭੁਰਮਭੁਰਮਕਣੀਬਾਰਫੇਰਅਭ
ਅਭਿਓ। ਸਬਿਨਪੂਰਨਪੰਨਪਤਾਪਦਰਸਗੁਰਪਾਇਓ
ਸਬਿਨਸੇਸਗਲਕਲੇਸਭੁਰਮਭੁਰਿਗਾਇਓ। ਜੀਏਕ
ਹੀਏਕਮਰਾਧਏਕਕੋਹੋਇਰਾਇਓ। ੭੧ ਵੇਹਗਾ
ਅਮੀਮਤਪੀਤਿਪਾਤਿਓਤਹਾਂਕਾਰਿਸੰਤਨਸੇਪਿਤਿ। ਦੁਰਲ
ਭੁਮਾਨਸਜਨਮਹੈਲੀਓਛਿਨਕਮੇਜੀਤਾ। ੭੨ ਵੇਹਗਾ
ਜੀਤਲੀਓਜਿਹੈਮੇਸੰਜਨਮਾਅਮੀਮਕੀਜੀਤਿਰਿਦੇਤਿ
ਹਅਣੀ। ਦੁਤਨਮਾਰਾਬਿਚਾਰਪਾਹੈਕਾਰਿਹੋਇਕਗ

ਬਿਖੇਸਰਣੀ। ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨੇ ਸੰਗਨਾ ਮਾਮ
ਧਾਰਨ ਵੇਨਿ ਪਾਈ। ਜੋਤਿ ਪਕਾ ਸੁਭਾਈ ਚਰ੍ਹੇ ਓਰ ਮੇ
ਮੇਸੀ ਪੁਤ੍ਰਾ ਹਿਨ ਮਥਰਾਈ॥ ੭੩ ॥ ਵਿਹਰਾ ਪਾਰਮੰ
ਇਓਰੁ ਰੋਕ ਬਚਨ ਫਤੇਬੁਈ ਤੁਨ ਕਾਰ ਪਲੀਲਾਤੁ
ਮੁਤਰੀ ਕੀਆ ਕਹੈ ਉਪਮਾ ਅਪਰਮ ਪਾਰਾ॥ ੭੪ ॥
ਅਭੀਲਾ ਤੇਰੀ ਸੇਭਾ ਸਰਸ ਸਰੂਪ ਸੁਹਾਵਤੀ
ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਅਪਰਮ ਪਾਰਸੀ ਤਮਨੁ ਭਾਵਤੀ
ਕਹਿਨ ਸਕਾਤਿ ਬੀਚਾਰ ਪਾਰਨਹੀ ਪਾਈ ਮਾਨਿ
ਮਖਾਨ ਮਥਗੁਨ ਤੇਰੇ ਉਚਾਰਿਤਾ ਹੀ ਗਾਈ ਮੇ

੧੭੫ ਦੋਹਰਾ ਭਿਖਮਾ ਪੁਰੁ ਕੀ ਅਨਾਦਿ ਨਟੇ ਰਤ
 ਰਾਮ ਅਨਮੀਤਾ ਅਨਗਨ ਤੇ ਸੇਤਾ ਹਿੰਦੁ ਰਗਾਵ
 ਤਿਪੁ ਭੁਕੇ ਗੀਤਾ ੧੭੬ ਦੋਹਰਾ ਅਤਿ ਅਗਾਧੀ
 ਗਤਿ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਕਹਿਨ ਸਕਤ ਤੁਮਰਾ
 ਬਿਸਥਾਗਾ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਨ ਸੁਖ ਦਾਣੀ ੧੭੭
 ਗਤਿ ਵਛਲ ਸੁਭ ਤੇ ਹਿੰਦੁ ਰਾਣੀ ੧੭੮ ਅਪ
 ਰਾਛਿ ਦਾ ਅਨਮੋ ਬਿਚਾਰਾ ਅਮੋ ਸੋਨਿ ਹਾਰਾ ਜੈਸੇ
 ਜਮਾਗਾ ਕਰ ਜਾਤੁ ਰਾਗਾ ੧੭੯ ਅਮੋ ਸੋਨਿ ਹਾਰਾ
 ਕੋ ਸੋ ਸੁਰਾਰਾ ਕਿਹਾ ਅੰਗ ਸੰਗਾ ਕਿਅ ਮਾਰੂਪ

ਰੰਗਾ ੧੬। ਕਛੁ ਕੀਨ ਭੇਖਾ ਕੈ ਹੋ ਮਲੇਖਾ ਕੀਨੋ ਪਸਾਰ
ਕੈਨੋ ਰੰਕਾਰਾ ੮੦। ਉਪਸਾ ਅਪਾਰਾ ਕੀਨੋ ਚਾਰਾ ਨਉਤ
ਨਨਵੀਨ ਪਸਾਰਿ ਬਪ ਬੀਨਾ ੮੧। ਕਉ ਕਉ ਉਤਾਰਾ ਭੁ
ਰਸੀ ਬਦਾਰਾ ਅਪਰੀ ਅਪਾਰ ਮੇਸੋ ਨਿਹਾਰਾ ੮੨। ਨਵੀ
ਵਾਰ ਪਾਰਾ ਸਾਰਿ ਬਸ ਮਾਰਾ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤਾ ਨਹਿਤ
ਤਅੰਤਾ ੮੩। ਸਿਮਰੰਤ ਸੰਤਾ ਜਾਨਿ ਕੀ ਕੀਤਾ। ਚੈਅੰਗ
ਸੰਗਾ ਅਨਭੋਅਨੰਗਾ ੮੪। ਸਤ ਗੁਰ ਦਿਇਆ ਲਾ
ਤੈਵੰਤ ਜਾਲਾ ਦਰਸਨ ਬਿਸਾਲਾ ੮੫। ਸੋਗੁ ਅਪਾਰਾ
ਸੰਕਟਿ ਨਿਵਾਰਾ ਗੁਰ ਗੁਰ ਅੰਨਤਾ। ਸਿਮਰੰਤ ਸੰਤ

੮੬।। ਏਕੈ ਸਰੂਪਾ ਸ੍ਰੀ ਦਰਅਨੁਪਾ ਗਦਿ ਸਟੀਤ ਏਕਾ ਲੀ ੨੨੩੪
ਸਾ ਅਨੇਕਾ ੮੭। ਬਰਨੀ ਨਜਾਤਾ ਅਗਾਧ ਗਾਤਾ ਅਨਿ
ਮਾਇ ਅੰਤਾ ਗਕੀ ਅਕਥਾ ਹੀ ਜੀਤਾ ੮੮। ਸਿਖੀ ਅਪਾਰਾ
ਕਾਰਿ ਕੈ ਬਿਚਾਰਾ ਸਬਦੀ ਉਚਾਰਾ ਸਬਦੀ ਉਚਾਰਾ ਏ
ਕੈ ਨਿਹਾਰਾ ੮੯। ਕੁਵਭੈ ਉਤਾਰਾ ਹੁਇ ਹਰਖਦੀਤਾ ਪ
ਖਿਓ ਬਿਅੰਤਾ ੯੦। ਚਿਤਾ ਬਿਸਾਰਾ ਗਦਿ ਵਜੀਧਾਰਾ
ਅਨਮੋ ਅਨੰਦਾ ਸੁਕੁਤੇ ਰਫੰਦਾ ੯੧। ਹੁਇ ਕੈ ਖਲਾਸਾ
ਅਨੁਪੁਰਨ ਅਸਾ ਚਰਨੀ ਨਿਵਾਸਾ ੯੨। ਆਤਿ ਅਗਾ
ਧ ਅਚਰਤ ਕਥਾ ਤਿਹ ਕਾ ਕਵਰਨ ਸਮਾਰਾ ਜਗਤ
ਕੀਤੀਤ ਗੁਨ ਪਾਤਿ ਲਿਖਾ ਹੀਉ ਉਨ ਪਾਵੋ ਪਾਰਾ ੯੩। ਕੁਜੈ

ਗਾਪਾਗਤ ਛੁੰਦਾ। ਮਖੀ ਚੰਡ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕਥੇ ਬੇਦ ਚਾਰੀ। ਥਾਨ
ਚੈ ਮੰਤ੍ਰ ਵ੍ਰਹ ਬੀ ਮਹਿ ਮਾਮ ਪਾਰੀ। ਗਾਨਾ ਘੀ ਪਤ ਕੋਟਿ ਤੇ
ਵੇਂ ਹਜਾਰੀ। ਨਹੀ ਪਾਰ ਪਵੇ ਗਤ ਘੀ ਮਪਾਰੀ। ੮੪। ਕਈ
ਕੋਟਿ ਸਾਰ ਸੁਤੀ। ਮਾਕਾ ਬਿਚਾਰੀ। ਕਥੇ ਤਾਹਿ ਉਪਮਾਨ
ਪਾਵੇ ਸਮਝੀ। ਪਰੇ ਤੇ ਪਰੇ ਹੋ ਕਹਾ ਕੋ ਬਖਾਨੈ। ਉਸੀ ਕਾਕੀ
ਮਾਜੀ ਤਕਿ ਮਾਮ ਮੰਤ੍ਰ ਜਾਨੈ। ੮੫। ਕਈ ਕੋਟਿ ਮੰਨ ਤਕ
ਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਹਾਰੀ। ਨਹੀ ਕੀਤ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋ ਵਾਰ ਪਾਰੀ। ਕਹੈ ਨਾ
ਵਨ ਉਤਨ ਨਹੀ ਪਾਰ ਪਾਵੈ। ੮੬। ਮੁਖੀ ਏਕ ਰਸ ਨ ਕਹੈ
ਲੈ ਬਖਾਨੈ। ਭਰੇ ਨੀ ਰਸ ਰੁਰਲਈ ਬੁਦ ਮੰਨੈ। ਮਾਹਕੀ

ਜਗਤ ਜੋ ਤਜ ਪੇ ਨਿਸੁ ਬਾਸੁ ਰਏ ਕ ਬਿਨਾ ਮਨ ਨੇ ਕਨਮੁ ।
 ਨੈ ਪਰਨ ਪੇ ਮਪਤੀ ਤਸੁ ਜੇ ਬਤ ਗੋਰਮ ਫੀ ਮਟ ਕੁਲਾਸੁ
 ਮਾਨੈ ਤੀਰਥ ਦਾਨ ਦਯਾ ਤਪਸੀ ਜਮ ਏਕੁ ਪਛਾਨੈ ਪੁ
 ਰਨ ਜੋ ਤਿਜ ਗੋਪਾਟੇ ਮੇਤ ਬਖਸਿਸੁ ਤਾਰਿ ਨਿਖਾਇਸੁ
 ਜਾਨੈ ॥੧॥ ॥੨॥ ॥੩॥ ॥੪॥ ॥੫॥ ॥੬॥ ॥੭॥ ॥੮॥ ॥੯॥ ॥੧੦॥

॥੧॥ ॥੨॥ ॥੩॥ ॥੪॥ ॥੫॥ ॥੬॥ ॥੭॥ ॥੮॥ ॥੯॥ ॥੧੦॥
 ॥੧१॥ ॥੧੨॥ ॥੧੩॥ ॥੧੪॥ ॥੧੫॥ ॥੧੬॥ ॥੧੭॥ ॥੧੮॥ ॥੧੯॥ ॥੨੦॥
 ॥੨੧॥ ॥੨੨॥ ॥੨੩॥ ॥੨੪॥ ॥੨੫॥ ॥੨੬॥ ॥੨੭॥ ॥੨੮॥ ॥੨੯॥ ॥੩੦॥
 ॥੩੧॥ ॥੩੨॥ ॥੩੩॥ ॥੩੪॥ ॥੩੫॥ ॥੩੬॥ ॥੩੭॥ ॥੩੮॥ ॥੩੯॥ ॥੪੦॥
 ॥੪੧॥ ॥੪੨॥ ॥੪੩॥ ॥੪੪॥ ॥੪੫॥ ॥੪੬॥ ॥੪੭॥ ॥੪੮॥ ॥੪੯॥ ॥੫੦॥

੧੬ ਹੁਕਮੁ ਸਾਤਿ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਾ ॥
 ਜਠਰਨਾਮ ਹਸੀ ਮੁਖ ਬਾਕ ਪਾਤਸਾਹੀ ॥ ੧੦ ॥ ਕ
 ਮਾਏ ਸ਼ਰਾਮਾਤ ਕਾਯਮ ਕਰੀਮ ਰਜਾ ਬਖਸ਼ ਰਾਜ
 ਕਰਹਾ ਕੋਰਹੀਮ ॥ ੧ ॥ ਅਮਾ ਬਖਸ਼ ਬਖਸ਼ ਸਿੰਦਰਿਦਸ
 ਤਰਾਰਿ ਰਜਾ ਬਖਸ਼ ਰੋਜੀ ਦਿਲ ਪਜੀਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਹਿ ਵਿੰ
 ਨਸਾਹ ਬਖੀ ਦਿਹੋਰਹਨ ਮੀ ਪਾਕਿ ਬੇਗੀਨ ਬੇਚੀਨ ਚੀ
 ਬੇਨਮੀ ॥ ੩ ॥ ਨਸਾਜੇ ਨ ਬਾਜੇ ਨ ਫਉਜੇ ਨ ਫਰਸਾ
 ਖੁਦਾਵੰਦ ਬਖਸ਼ ਸਿੰਦਰਿਦ ਭੇਸ਼ ਅਰਸਾ ॥ ੪ ॥ ਜਹਾਂਪ

ਕਜ ਬਰਾਮਸਤਜਾ ਹਰਜਹੂਰਾ ਅਤਮੁਇਹ
 ਦਹਮਚੁਹਾਜਰਹਜੁਗਾ ॥੫॥ ਅਤਾਬਖੈਦੇਪਾਕ
 ਪਰਵਰਾਇਗਾਰਾ ਰਹੀਮਾ ਅਸਤਰੇਜੀਇਹ
 ਹਰਾਇਮਾਰਾ ॥੬॥ ਕਿਸਾਹਿ ਬਾਇਯਾਰਾ ਅਸਤਮੰ
 ਜਮਾਮਜੀਮਾ ਕਿਹੁਸਨਲਜਮਾਲਾ ਅਸਤਰਾਜ
 ਕਰਹੀਮਾ ॥੭॥ ਕਿਸਾਹਿ ਬਸਰਿਰਾ ਅਸਤਮਾਜਜ
 ਨਿਵਾਜਾ ਗਾਰੀਬਲਪਰਸਤੋਗਨੀ ਮੁਲਗੁਦਾ
 ਜਾ ॥੮॥ ਸਰੀਅਤਪਰਸਤੋਫਜੀਲਤਮਾਮਾਬਾ
 ਹਜੀਕਤਸਨਸੋਸਬੀਉਲਾਕਿਤਾਬਾ ॥੯॥ ਕਿਦਾ

ਨਸਪਯੋਹਸਤਸਾਹਿਬਸੁਭਿਗਾਹਕੀਕਿਤਸਲਸ
 ਅਸਤਜਾਹਰਜਹੁਗਾ ॥੧੦॥ ਸਨਾਸਿੰਦਣਾਇਲਮ
 ਮਾਲਮਖਣਗਇ। ਕਸਾਇਦਹੇਕਾਰਮਾਲਮਕ
 ਸਾਇ। ॥੧੧॥ ਗੁਜੰਗਰਿੰਦਹੇਕਾਰਮਾਲਮਕਬੀਰਾ
 ਸਨਾਸਿੰਦਣਾਇਲਮਮਾਲਮਮਮੀਰਾ ॥੧੨॥ ਦਾ
 ਸਤਾਨਾ ॥ ਮਰਾਮੇਤਬਾਰੇਬਰਣੀਕਸਮਨੇਸਤਾ
 ਕਿਟੇਜਦਗਵਾਹਮਸਤਯਜਦਾਯਕੇਸਤਾ ॥
 ॥੧੩॥ ਨਕਤਰਹਮਰਾਮੇਤਬਾਰੇਬਰੇਸਤਾ। ਕਿ
 ਬਖਸੀਵਦੀਵਾਹਮਹਾਕਿਜਬਰੀਸਤਾ ॥੧੪॥

ਕਸੇ ਭਉਲ ਕਰ ਅੰਕਨ ਦੇ ਮੇਤ ਬਾਰਾ ਹੁਮਾਂ ਰੋਜ
ਆਖਰ ਸਵਦ ਮਰਦ ਖਾ ਆਗਾ ॥ ੧੫ ॥ ਹੁਮ ਰਾ ਕ
ਸੇ ਸਾ ਯਹ ਆਖਦ ਬਜੇ ਰਾ ਬਰੇਦ ਸੁਤਦਾ ਰਦਨ
ਜਾਗੇ ਦਿਲੇਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਕਸੇ ਪੁਸਤ ਮਠ ਤਦ ਪਸੇ
ਸੇ ਰਨ ਰਾ ਨਰੀ ਰੰਦ ਬਜੇ ਮੇਸ਼ ਅੰਗੁ ਗੁਜਰਾ ॥
੧੭ ॥ ਕਸੇ ਮਸ ਹਫੇ ਖਫੀ ਯਹ ਗਰ ਟੀ ਖਰਮ
ਨਫ ਚਿਜੇ ਅਜੀ ਜੇਰ ਸੁਮ ਅਠ ਕੁਨਮਾ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁ
ਰਿਸ ਨਹਿ ਚਿਕਾਰੇ ਕੁਨਦਾ ਚਿਹਨ ਨਰਾ ਕਿਨਦ
ਲਖ ਬਰਾ ਰਾਟ ਬਰੇ ਬੇਖ ਬਰਾ ॥ ੧੯ ॥ ਕਿਪੇ ਮਾਂ

ਸਿਕੰਨ ਬੇਦ ਰੰਗਾ ਅਮਦੰਦਾ ॥ ਮਿਯਾ ਤੇ ਗੁਤੀ ਰੋਤੁਛੰ २੩੮
ਗਾ ਅਮਦੰਦਾ ॥ ੨੦ ॥ ਬੁਝਾ ਚਾਰ ਗਿਦ ਰਾਮਿ ਯਾਂ ਅੰ ॥
ਮਦਮਾ ॥ ਬੁਤਦ ਬੀਰਤੀ ਰੋਤੁਛੰ ਗਾ ਅਮਦਮਾ ॥ ੨੧ ॥
ਚੁਕਾਰਾ ਅਜੁ ਹਮ ਹੀ ਲੰਤੋ ਦਰਗੁਜ ਸਤਾ ॥ ਹ
ਲਾਲ ਅਸਤ ਬਰਦਨ ਬਸਮ ਸੇਰਦ ਸਤਾ ॥ ੨੨ ॥
ਗਿਦ ਸੁਸੇ ਕੁਰਾਂ ਮਨ ਕੁਨਾ ਮਿਯੇ ਭੁਥਾ ਗਾ ਵਗਾਰ
ਨਾਰਿ ਤੁਰੇ ਈ ਮਨੀ ਰਾਹਿ ਚਿਕਾਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਨਦਾਨ
ਮਕਿ ਟੀ ਮਰਦਰੇ ਬਾਹੁ ਪੇਦਿ ॥ ਮਗਾਰ ਹਰਿਗਿ
ਤੀ ਰਹਿ ਨਿਯਾਰਦ ਬਹੇਚਾ ॥ ੨੪ ॥ ਹਰਾਂ ਕਸਬੀ

ਕਉਲੇਕੁਗਾਮਾਯਨਦਸਾ॥ ਨਜੇ ਬਸਤਨੇਕੁਸੁਤਨੇ
ਬਾਯਨਦਸਾ॥ ੨੫॥ ਬਰੰਗੇਮਗਸਾਜਿਯਾਹਪੇਸੁਆ
ਮਦੰਦਾ॥ ਬਯਕਬਾਰਗੀਦਰਖਰੇਸੁਆਮਦੰਦਾ॥
੨੬॥ ਹਰੰਕਸੁਜਿਦੇਵਾਰਾਮਦਬਰੰਨਾ॥ ਬਖੁ
ਰਦਨਯਕੇਤੀਰਸੁਦਗਰਕਖੁਰੀ॥ ੨੭॥ ਕਿੰਬੇਰੀਨਿਯਾ
ਮਦਕਸੇਜੇਦਿਵਾਰਾ॥ ਨਖੁਰਦੰਦਤੀਰੇਨਗਸੁਤੰਦਖੁ
ਆਗਾ॥ ੨੮॥ ਨੁਟੀਦਮਾਕਿਨਾਹਰਾਬਿਯਾਮਦਬਜੰਗਾ
ਚਸੀਦਿਨਯਕੇਤੀਰਤਨਬੇਦਰੰਗਾ॥ ੨੯॥ ਹਮਆਖੁ
ਰਗਾਰੇਜਨਦਬਜਾਏਮੁਸਾਫਾ॥ ਬਸੇਖਾਨਖੁਰਦੰਦਬੇ

ਭੰਗਜਾਫਾ ॥ ੩੦ ॥ ਕਿਅਠਗਾਨਦਿਗਰਬਿਯਾਮਦ ॥ ੨੩੯
ਬਜੰਗਾ ॥ ਚੁਸੇਲੇਦਵਾਹਮਚੁਤੀਰਿਤਫੰਗਾ ॥ ੩੧ ॥
ਬਸੇਹਮਲਹਕਰਦੰਦਬਸਰਦਾਨਗੀ ॥ ਹਮਅ
ਜਹੇਸਰਗੀਹਮਚੁਦੇਵਾਨਗੀ ॥ ੩੨ ॥ ਬਸੇਹਮਲਹ
ਕਰਦਹਬਸੇਜਕਮਖਰਦਾ ॥ ਦੁਕਸਰਾਬਜੋਕ
ਸਤਜਾਹਮਸਪਰਦਾ ॥ ੩੩ ॥ ਕਿੰਮਾਂਖੂਜਹਮਰ
ਦੁਦਸਾਯਹਾਦਿਵਾਰਾ ॥ ਬਸੇ ॥ ਦਾਨਿਯਾਮਦਬ
ਮਰਦਾਂਨਵਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਵਰੇਗਾਅਗਾਰੇਇਓਰੀ
ਦਸੇ ॥ ਬਯਕਤੀਰਲਾਚਾਰਬਖਸਿਦਸੇ ॥ ੩੫ ॥

ਹਮ ਅਖਰ ਬਸੇ ਜਖਮ ਤੀਰੋ ਤੁਛੰਗਾ । ਦੁਸੁ ਏਥੇ
ਸੇਕੁ ਸਤੁ ਹਸੁ ਦਬੇ ਦਰੰਗਾ ॥ ੩੯ ॥ ਬਸੇ ਬਾਨ ਬ
ਰੀਦ ਤੀਰੋ ਤੁਛੰਗਾ । ਜਿਮੀ ਗਸਤੁ ਹਮ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲ
ਲ ਹਰੰਗਾ ॥ ੪੦ ॥ ਸਰੋ ਪਾਇ ਮੀ ਬੋਹਰੀ ਦਾ ਸੁਦਹ
ਸਕੀ ਮੇਦਾਂ ਪਰ ਅਜਗੀ ਇਚੰਗਾ ਸੁਦਹ ॥ ੪੧ ॥ ਤਰੀ
ਕਾਰਤੀਰੋ ਤਰੀ ਕੇ ਕਮਾਂ । ਬਰੰਯਾ ਮਦਯ ਕੇ ਹਾਇ ਹੁ
ਅਜਜ ਹਾਂ ॥ ੪੨ ॥ ਗਿਗਰ ਸੋਰ ਸੋ ਕੇ ਬਰੇ ਕੀ ਨਹ
ਕੇਸ਼ਾ । ਜਿਮਰ ਦਾ ਨਹ ਸਰ ਦਾ ਬਰੂਰ ਦੁਤ ਹੋਸ਼ਾ ॥ ੪੩ ॥
ਹਮ ਅਖਰ ਚਿਮਰ ਦੀ ਕਨ ਦਕਾਰ ਜਾਰਾ । ਸਕੀ ਬ

ਗਚਿਹਲਤਨਆਯਦਸਬੇਸੁਮਾਂਗ। ੪੧। ਗਚਿਰਾ ੨੪੧

ਗੇਜਹਨੇਸੁਦਹਬਰਕਹਧੇਸਾਸਬੇਸਹਬਰਆ
ਮਦਬਹਮਾਜਿਲਵਹਜੇਸਾ। ੪੨। ਹਰੇਕਸਕਿਕਉ

ਏਕਰਾਂਆਯਦਸਾ। ਕਿਯਜਨਦਾਂਬਰੇਗਹਿਨੁਮਾ
ਆਯਦਸਾ। ੪੩। ਨਪੇਚੀਦਮੁਏਨਰੀਜੀਦਤਨਾ

ਗਕਿਬੇਰੁਖਦਆਵਰਦਦਸਮਨਸਿਕੀਨਾ। ੪੪।

ਨਦਾਨਮਾਰੀਏਮਰਦਧੇਮਾਂਸਿਕੀਨਾ। ਗਦਿਦਉਲਤ

ਪਰਸਤਮਸਤਈਮਾਂਦਿਕੀਨਾ। ੪੫। ਨਈਮਾਂਪ

ਰਸਤੀਨਮਉਜਾਇਈ। ਨਸਾਹਿਬਸਨਾਸੀਨਮਹ

ਮਦਯੰਕੀ॥੪੬॥ ਹਰਾਕਸਾਕਿਟੀਆਪਰਸਤੀਕੁ
ਨਦਾ॥ ਨਪੇਮਾਂਖਦਸਪੇਸਪਸਤੀਕੁਨਦਾ॥੪੭॥ ਨ
ਈਮਰਦਰਾਜੁਰਾਹੀਮੇਤਬਾਰਨਸਤਾ॥ ਚਿਕਸ
ਮੇਕੁਰਾਨਮਸਤਯਜੁਦਾਯਕੇਸਤਾ॥੪੮॥ ਚਿਕਸ
ਮੇਕੁਰਾਂਸਦਕੁਨਦਾਇਖੁਤੀਆਗਮਰਾਕਤਰਾਹੀ
ਨਿਆਯਦਮਜੋਮੇਤਬਾਰਾ॥੪੯॥ ਅਗਰਚੇ
ਤੁਰਾਂਮੇਤਬਾਰਾਮਾਮਟੇ॥ ਕਮਰਬਸਤਹਪੇਸਵਾਮਾ
ਮਟੇ॥੫੦॥ ਕਿਫਰਜਮਸਤਬਰਸਰਤੁਰਾਣੀਸੁਖ
ਨਾ॥ ਕਿਕੁਉਲੇਖੁਦਾਮਸਤਕਸਮਸਤਮਨਾ॥੫੧॥

ਅਗਰਹਜਰਤੇਖਟੀਸਤਾਂਦਹਿਸਵਦਾ। ਬਜਾਨੇ ੨੪੨
ਦਿਲੇਕਾਰਵਾਜੈਹਿਸਵਦਾ॥੫੨॥ ਸੁਮਾਰਾਚੁਫਰ
ਜਮਸਤਕਾਰੇਕੁਨੀ। ਬਮੁਜਬਨਵਿਸਤਹਿਸੁਮ
ਰੇਕੁਨੀ॥੫੩॥ ਨਾਵਿਸਤਹਿਰਸੀਦੇਬਗੁਫਤਹਿਜ
ਬਾ। ਬਬਾਯਦਕਿਕਾਰਣੀਬਗੁਫਤਹਿਜਬਾ
॥੫੪॥ ਹਮੀਮਰਦਬਾਯਦਸਵਦਸੁਖਨਵਰਾ
ਨਸਿਕਮੇਦਗਰਦਰਦਹੀਨੇਦਿਗਰ॥੫੫॥ ਕਿ
ਕਾਜੀਮਰਾਗੁਫਤਬੇਰੀਨਿਆਮਾ। ਅਗਰਰਸਤੀ
ਖੁਦਬਖਾਰੀਕਦਮਾ॥੫੬॥ ਤੁਰਗਰਬਬਾਯ

ਦ ਬਕੁ ਉਠੇ ਕੁਰਾਂ ਬਨਿ ਜਨੇ ਸੁਮੰਗ ਰਸਾਂ ਨਮਹ
ਮੰਗ ॥ ੫੭ ॥ ਅਕਿਤ ਸੂਰੀ ਫਿਰ ਰਕਸ ਬਹੁ ਕਾਂਗ ਫੁਕ ਨਦ
ਵਜਾਂ ਪਸੁ ਲਾਕਾ ਤ ਬਾਹੁ ਮਕੁ ਨਦਾ ॥ ੫੮ ॥ ਨਜ਼ਰ
ਹਿੰਦੋ ਰੀਰਗ ਹੀ ਕਤ ਰਹਿਤ ਰਾਸਤਾ ਹਮਾ ਹਿਕੁ ਉਮੈ
ਰਾਤੁ ਹੁਕਮੇ ਮਰਾਸਤਾ ॥ ੫੯ ॥ ਬੀਆਤਾ ਬਮਨ ਬਦ
ਜੁ ਬਾਂਨੀ ਕੁਨੇ ਮਾ ਬਰੋਏ ਸੁਮੰਗ ਮਿਹਰ ਬਾਨੀ ਕੁਨੇ ਮਾ
॥ ੬੦ ॥ ਅਕੋ ਅਸਪਸੁ ਇਸਤ ਹਟੇ ਯਕ ਹਜ਼ਾਰਾ ਇ
ਆਤੁ ਬਿਗੀਰੀ ਬਮਨ ਟੰਗੀ ਯਾਰਾ ॥ ੬੧ ॥ ਸੁਹਿਨ ਸ
ਹਿਰਾ ਬੀਦ ਹੋਰਾ ਕਰੇ ਮਾ ਮਗਰ ਹੁਕਮ ਮਾ ਮਿਨਦ

ਬਜਾਹਾ ਜਰੇਮਾ ॥੬੨॥ ਅਗਰ ਰਾਹਿਬਿ ਆਪਣੇ २੪੩
ਬਠਰਮਾਨ ਮਨਾਹੁ ਜਰਤ ਬਿਯਯ ਮਹਮ ਹਜਾ
ਨਤਨਾ ॥੬੩॥ ਅਗਰ ਤਬ ਯਜ਼ਦਾ ਪਰਸਤੀ ਕ੍ਰਿ
ਨੀ ॥ ਬਕਾਰੇ ਮਰਾਈਨ ਸੁਸੰਤੀ ਕ੍ਰਿਨੀ ॥੬੪॥ ਬਾਬਾ
ਪਦਕਿਯੰਦੇ ਸੁਨਾ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਨੀ ॥ ਨਗਾਏਤ ਹਿਕਸਾਂਕ
ਸਖਰਾ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਨੀ ॥੬੫॥ ਤੁਮਸੰਨਦੇ ਸ੍ਰੀ ਸਰਵਰੇ ਨ
ਕਾਇਨਾਤੁ ॥ ਕਿਅਜਬ ਅਸਤਾਇਨ ਸਾਢਣੀ ਹ
ਮਸਫਤਾ ॥੬੬॥ ਅਜਬਾ ਅਸਤਾਇਨ ਸਾਢਣੀ
ਪਰਵਰੀ ॥ ਕਿਹੈ ਫੁਮਸਤੁਸੰਦਹੈ ਫੁਣੀ ਸਰਵਰੀ

ਕਿਹੈ ਫਾਮਸਤੁ ਸਦਹੈ ਫੁਟੀ ਸਰਵ ਗੀ ॥੬॥ ਗਕਿਅ
ਜਬਾ ਮਸਤੁ ਮਜਬਾ ਮਸਤੁ ਫਤਵਹਿ ਸੁਮਾਂ ਬ
ਜੁਜਰਾ ਸਤਿ ਸਿਖੁ ਨ ਗਾਫਤ ਨ ਜਿਯਾ ॥੬॥ ਮ
ਜਨ ਤੇਗ ਬਰਖੁ ਨ ਕਸ ਬੇਦ ਰੇਗਾ ॥ ਤੁਰਾ ਨੀ ਜੁਖੁ
ਨਾ ਮਸਤੁ ਬਾ ਚਰਖੁ ਤੇਗਾ ॥੬॥ ਤੁਰਾ ਫਲ ਮਸ
ਬਿਮਰਦ ਯਜੁ ਦਾਹਿ ਰਾਸਾ ॥ ਗਕਿ ਚਿਥੈ ਨਿਯਾਜ ਮਸਤੁ
ਓ ਬੇਸੁ ਪਾਸਾ ॥੭॥ ਗਕਿ ਚਿਥੈ ਮੁਹਾਬ ਸਤਸਾਹ ਨਾ
ਹਾ ॥ ਜਿਮੀ ਨਿਜ ਮਾਂ ਸਚ ਏ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ॥੮॥
ਦਾਵੰਦ ਏ ਜੁਦਾ ਜਿਮੀ ਨਿਜ ਮਾਂ ॥ ਕਾਨਿਦ ਮਸਤੁ

ਰਿਕਸਮਕੀਨੋਮਕਾਂ॥੧੨॥ਹਮਅਜਪਰਿਸੇਰੇ ੨੪੪

ਹਮਅਜਫੀਲਤਨਾ॥ਕੀਮਾਜਜਨਿਵਾਜਅਸ

ਤੁਗਾਫਲਸਿਕੀਨਾ॥੧੩॥ਕਿਓਰਾਚੁਣਿਸਮਅਮਾ

ਸਤਅਮਾਜਜਨਿਵਾਜਾ॥ਕਿਓਬੇਸਪਾਸਅਸਤੁ

ਓਬੇਨਿਯਾਜਾ॥੧੪॥ਕਿਓਬੇਨਿਰੀਨਾਅਸਤਵ

ਓਬੇਚਰੀ॥ਕਿਓਰਹਿਨੁਮਾਅਸਤਓਰਹਿਨਮੀ

॥ਕਿਬਰਸਰਤੁਗਾਫਲਰਜਕਸਮੇਕਰਾਂ॥ਬਰਾ

ਫਤਹਸੁਮਾਕਾਰਖੁਬੀਰਸਾ॥੧੫॥ਬਬਾਯਦਤੁ

ਦਾਂਨਸਪਰਸਤੀਕੀਨੀ॥ਬਕਾਰੇਸੁਮਾਚੇਰਹਦਸ

ਤੀ ਕਨੀ ॥ ੭੭ ॥ ਗਿਹਾਸੁ ਦਾ ਕਿਚੁ ਬਚਗਾ ਕੁਸ
ਤਹੁ ਚਾਰਾ ॥ ਪਕਿ ਬਾਕੀ ਬਿਮਾਦ ਮਸਤ ਪੇਚੀ ਦਹਮ
ਗਾ ॥ ੭੮ ॥ ਗਿਰਮਰ ਦੀ ਕਿਮ ਖਗਰ ਖਮੋ ਸਾ ਕੁਨੀ
ਗਕਿਮਾਤਸਾ ਦਮਾਰਾ ਬਦਉਰਾ ਕੁਨੀ ॥ ੭੯ ॥ ਗਿ
ਖਸੁਗਾਛ ਤਾਛਿਰਦੇ ਸੀਏ ਖਸੁਜੁ ਬਾਂ ॥ ਸਿਤਾਬੀ
ਬਵਦ ਕਾਰਾਮਾ ਹਰਮਨਾਂ ॥ ੮੦ ॥ ਪਕਿਮਾ ਬਾਰਗਾ
ਹਜਰਤ ਮਾਯਮਸੁ ਮਾਂ ॥ ਅਜਾ ਰੋਜ ਬਾਸੀ ਦਸੁ
ਹਦੁ ਸੁਮਾਂ ॥ ੮੧ ॥ ਵਗਾਰਨਾ ਹਿਤੁ ਈਹਮ ਠਰਾਮੁ
ਸੁਕੁਮਾ ਤੁਰਾ ਹਮਠਰਾਮੁ ਸੁਖਜਦਾ ਕੁਨਦਾ

८२॥ अगार क रंटी बरतु बसती कमरा ॥ २४५
दाई दबा स दतु रा बह र हिंदु रा ॥ ८३॥ ग किं
कारने कम सतं टी पर वरं नी नु य ज दं स न
मी बजं बरतु री ॥ ८४॥ तु राम न न दं न मा कि
य ज दं स न मा बर मा म दं जे त क र हं प र
ध र मा ॥ ८५॥ स न स द ह म ति न ब य ज दं म
जी मा न ब ह द ह म ति ब द उ र त म ज्जी मा ॥ ८६॥
अगार स द क रं रं गि ब र वी क स मा म रा मे
तु ब रं न टी ज र ह द म ॥ ८७॥ ह नु रं नि म ए

ਮੰਨਣੀ ਰਹਿੰਦੁ ਮਾ ਅਗਰ ਸਾਹਿ ਬੁਖਾ ਹੁਦ ਮਨ
ਅਜਰਵੁ ਮਾ ॥੮੮॥ ਖੁਸ਼ ਸਾਹਿ ਸਾਹਨ ਅਉਰੀ ਗਜੇ
ਬਾਗਿ ਚਿਤਾ ਲਾਕਟ ਸਤ ਸਤੁ ਚਾ ਬਕਰ ਕੇ ਬਾ ॥੮੯॥
ਚਿਹੁ ਸਨੁ ਲਮਾ ਅਮਤੁ ਰਉ ਸਨੁ ਜੀ ਮੀਗਾ ਖੁਦਾ ਵੰਦ
ਮੁਲਕ ਅਸਤ ਸਾਹਿ ਬਾ ਅਮੀਗਾ ॥੯੦॥ ਕਿਤਰਤੀ
ਬਦਾਨ ਸੁ ਬਤੁ ਵੀਰ ਤੇਗਾ ਖੁਦਾ ਵੰਦ ਵੇਗੇ ਖੁਦਾ
ਵੰਦ ਤੇਗਾ ॥੯੧॥ ਕਿਰ ਉਸਨ ਜਿ ਮੀਰ ਅਸਤੁ ਹੁਸ
ਨ ਲਜਮਾ ਲਾ ਖੁਦਾ ਵੰਦ ਬਖਸਿ ਦਹੇ ਮੁਲਕ ਮਾਲਾ
॥੯੨॥ ਕਿ ਬਖਸੁ ਸੁ ਕਬੀਰ ਅਸਤੁ ਦਰਜੀ ਗਕੇ ਹੁ

ਮਸਾਇ ਕਸਿਫੁ ਤੁਢੀ ਸੁਰਾ ਅਸ ਕੋਹਾ ॥੯੩॥ ਸਾਹਿਨ
ਸਾਹ ਅਓਰੀ ਗਜੇ ਬਾਅਲ ਮੀਨਾ ਕੇ ਵਗਾਇਦ ਓਰਸ
ਤੁਢੁਰ ਅਸਤਦੀ ॥੯੪॥ ਮਨਮਕਸਤਨ ਮਕੋਹ ਯਾ ਬੁ
ਤਪਰਸਤਾ ਗਕਿਓ ਬਤਪਰਸਤ ਮਨ ਬਤ ਸਿਕਸਤਾ
॥੯੫॥ ਬਬੀ ਗਰਦਸੇ ਬੇਵਫਾਈ ਜਮਾਂ ਪਸੇ ਪਸਤ
ਅਠਤਦਰਸਾਨ ਦਯਾ ॥੯੬॥ ਬਬੀ ਕੁਦਰਤੇ ਨੇਕ
ਯਜਦਾਨ ਪਾਕਾ ਗਕਿਅਜਯਕ ਬਦਹਿਲਖਰਸਾਨ
ਦਹਲਾਕਾ ॥੯੭॥ ਗਰਿਦੁਸ ਮਨਕਨ ਦਮਿਹਰ ਬਾਨ
ਅਸਤਦੀ ਅਸਤਾ ਗਕਿਬਖਸਿਦਰੀ ਕਾਰਬਖਸਿਦ

ਹਰਿਸਤਾ ॥੮॥ ਰਹਾਈ ਨਿਤੋ ਰਹਿ ਨੁਮਾਈ ਨਿਹ
 ਦਾ ॥ ਜੀ ਬਾਂਗਾ ਬਸਿ ਯਤ ਸੁਨਾਈ ਨਿਹ ਦਾ ॥੮੯॥ ਖ
 ਸਮਰਾ ਚੁਕੋ ਰੋਕੁ ਨਦਦੁ ਸਤ ਕਾਰਾ ॥ ਘੁਤੀ ਮਾਨ ਬੇਰੁ
 ਬਰਦ ਬੇ ਮਜ਼ਾਰਾ ॥੯੦॥ ਹਰਾਂ ਕਸ ਕਜੇ ਰਾਸਤ
 ਬਾਜੀ ਕੁਨਦਾ ॥ ਰਹੀ ਮੇ ਬਰਾਂ ਠਹਾ ਮਸਾਜੀ ਕੁਨਦਾ
 ॥੯੧॥ ਕਸੇ ਖਿੜ ਮਤ ਮਘ ਦ ਬਸੇ ਦਿਲ ਵਜਾ ॥ ਖ
 ਦਾਵੰਦ ਬਖਸੀ ਦ ਬਰਵੈ ਮਮਾ ॥੯੨॥ ਚਿਦੁ ਸਮ
 ਨ ਕਜਾ ਹੀਲ ਹਸਾਜੀ ਕੁਨਦਾ ॥ ਮਗਰ ਰਹ ਨੁਮਾ ਬ
 ਰਵੈ ਰਾਜੀ ਸਵਦਾ ॥੯੩॥ ਮਗਰ ਬਰ ਯ ਕਾਮ

ਇਦਦੋਦਹਿਹ ਜਾਗਾਨਗਾਹਿ ਬਾਨਓਰਾਸਵਦ ੨੪੭

ਕੋਰਵਗਾਰਾ ੧੦੪। ਤੁਰਾਗਾਰ ਨਜ਼ਰਹਸਤਲਸ

ਕਰਵਜ਼ਰਾ। ਕੋਮਾਰਾਨਿਗਾਹਸਤਿਯਜ਼ਦਾਸੁਕਰਾ

੧੦੫। ਕੋਓਰਾਗਾਰਾਮਸਤਬਰਮਲਕਮਾਲਾਟ

ਮਾਰਾਪਨਹਾਮਸਤੁਯਜ਼ਦਾਮਕਾਲਾ ੧੦੬। ਤੁਰਾ

ਫਲਮਸਉਟੀਸਿਪੀਜੀਸਗਾਇਆ ਕੋਆਲਮਥਿ

ਗਜ਼ਰਦਸਰੇਜਾਬਜਾਇਆ ੧੦੭। ਬੁਬੀਬਰਦਸੇ

ਬੇਵਾਫਾਈਜ਼ਮਾ। ਇਥਕਿਥਗਜ਼ਬਰਮਾਜ਼ਜ਼

ਖਰਾਸੀਮਕਨਾ। ਮਾਰਾਬਤੇਸਹਿਖਰਾਸੀਮ

ਕਿ ਬੁਰਾ ਜਸ ਤ ਬਰ ਹਰਮ ਕੀਨੇ ਮਕਾਂ १०੮॥ ਤੁ
ਗਰ ਜ ਬਰਮਾ ਜ ਜ ਬਰਾ ਸੀ ਮ ਕੁਨਾ ਕੁਸਮਰਾ
ਬਤੇ ਸਾ ਹੀ ਖਰਾ ਸੀ ਮ ਕੁਨਾ १०੯॥ ਹਰਾ ਰ ਬਾ
ਸਦਾ ਨਿੰਦੁ ਸਮਨ ਕੁਨਦਾ ॥ ਮਗਾ ਕੁਨੁ ਸਮਨੀ
ਰਾ ਬਸਦ ਤਨ ਕੁਨਦਾ १੧੦॥ ਖਸਮਦੁ ਸਮਨੀ
ਗਰਹ ਜਾ ਰਾਮ ਵਰਦਾ ॥ ਨਕਸਕੁ ਮੁਟਿ ਬਿਰਾਮ
ਜਾ ਰਾਮ ਵਰਦਾ १੧੧॥ ਹਿਕਾਇਤੁ ਦੁਸਰੀ
ਚਲੀ १॥ ਮਫਜ਼ ॥ ਸੀਵਾ ਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਠੱਤਾ ॥
ਅਰੀਜੇ ਅਰੀਜੇ ਮਰੂਧੇ ਮਰੇਖਾ ॥ ਅਗਾਧੇ ਅਬਾਧੇ ਅ

ਭਰਮੋ ਅਭੇਖਾ १ ਅਰਗੋ ਅਰੁਪੋ ਅਰੇਖੋ ਅਰੰਗਾ ਅ
ਜਨਮੋ ਅਥਰਨੋ ਅਭੁਤੋ ਅਰੰਗਾ २ ਅਛੇਵੋ ਅਕਰਮੋ ਅ
ਕਾਮਾ ਅਖੇਵੋ ਅਭੁਤੋ ਅਰੁਮੋ ਅਰੁਮਾ ३ ਅਰੇਖੋ
ਅਰੇਖੋ ਅਲੇਖੋ ਅਰੰਗਾ ४ ਖੁਦਾਵੰਦ ਬਖਸ਼ਿੰਦ ਏ ਰੰਗ
ਰੰਗਾ ५ ਹੀਕਾ ਇਤਸੁਨੀਦੇ ਮਰਾਜਾ ਹੀਦਿਲੀ ਪਾਨੀ
ਸਸਤਾ ਹੀਬੁਦਾ ਹੀਨਿਜ਼ਦ ਮਾਨੋ ਮਹੀ ਪਾ ६ ਕਿਓਰਾ
ਹਮੀ ਬੁਦਾ ਪਸਰੇ ਚਹਾਗਾ ਕਿਦਰ ਰਜ਼ਮਦ ਰਬਜ਼
ਮਾਮਾਂ ਮਖਤਹ ਕਾਗਾ ७ ਬਰਜ਼ਮਾ ਮੀਦਰ ਹਮਦੁ ਅਜ
ਸੇਰਮ ਸਤਾ ਕਿਦਾ ਬਕਰ ਕਾ ਬਾਮ ਸਤਾ ਗੁਸਤਾ ਖੁਦ

੨੪੮

ਸਤਾ ॥ ਚਹਾਰੇ ਸੁਰੇ ਪੇਸ਼ ਪਿਸਰਾਂ ਬਖੁੰਦਾ ਜੁਦਾ ਬ
ਰਜੁਦਾ ਕਰ ਸੀਏ ਜੁਰਨਿ ਸੁੰਦਾ ॥ ੮ ॥ ਅਬਿਪੁਰ ਸੀਦਦਾ
ਨਾਇਦ ਉਲਤ ਪਰਸਤਾ ਅਜੀਅੰਦਰੂ ਬਾਣ ਸਾਹੀ
ਕਸ ਅਸਤਾ ॥ ੯ ॥ ਸੁਨੀਦ ਅੰਚੁਦਾ ਨਾਇਦਾ ਨੁਸੁਨਿ ਗੰ
ਦਾ ਬਤੰਮ ਕਨਿ ਪਾਸੰਥ ਅਲਮ ਬਰਕੁ ਸੁੰਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਅਬਿ
ਗੁਫਤੰਦ ਖੁਸਦੀ ਨਦਾ ਨਾਇਨ ਗਜਾ ਕਿਯਾ ਜੁਦਾ ਸੁ
ਨਾਸਮ ਸਤਾ ਅਜੰਦਾ ਮੰਗਜਾ ॥ ੧੧ ॥ ਅਰਾਕੁਦ ਰਤੇ ਨੇਸ
ਤਈ ਗੁਫਤੰਦ ਨੀਸਤਾ ਸੁਖੁ ਨ ਗੁਫਤੰਦੇ ਬਿਕਰੰਤਾ ਸੁ
ਫਤੰਦ ਨੀਸਤਾ ॥ ੧੨ ॥ ਅਗਰ ਸੁਹਿ ਬਿਗੀਯਦ ਬਿਗੀਯ

ਮਜ਼ਬਾਬਾਨੁਮਾਂਯਮਬਤੋਹਲਣੀਬਾਸੰਦਾਬਾ ॥੧੩॥
 ਹਰਾਂਕਸਕਿਟਯਜ਼ਦਾਂਨਯਾਗੀਦਿਹਦਾ ॥ਬਕਾਰੇਜਹਾਂ
 ਕਾਮਗਾਰੀਦਿਹਦਾ ॥੧੪॥ ॥ਕਿਣੀਰਾਬਮਜ਼ਲਮਾਜ਼ਮਾ
 ਣੀਕਨੇਮਾ ॥ਵਜਾਂਪਸਬਕਾਰਮਾਜ਼ਮਾਣੀਕੁਨੇਮਾ ॥੧੫॥
 ਯਕੋਰਾਦਿਹਦਫੀਲਦਹਿਹਜ਼ਰਮਸਤਾ ॥ਹਮਸਤੀ
 ਓਮਸਤਜੀਜੀਰਬਸਤਾ ॥੧੬॥ ॥ਦਿਗਰਗਾਦਿਹਦਮ
 ਸਪਪਾਂਸਦਹਜ਼ਰਾ ॥ਜ਼ਿਜ਼ਰਸਾਖਤਹਜ਼ਨਿਚੂੰਨਓਬ
 ਹਾਰਾ ॥੧੭॥ ॥ਸਿਅੰਮਰਾਦਿਹਦਸੁਤਸੇਸਦਹਜ਼ਰਾ ॥
 ਮਹਨੁਕਰਹਬਾਰੇਹਮਹਜ਼ਰਨਿਗਾਰਾ ॥੧੮॥ ॥ਚੁਅਮ

ਗਾਇ ਹਰਮੰਗਾ ਯਕ ਨੁਖੁਟ ਨੀਮਾ ਅਜੰਮਰਦ ਅਜੰ
ਦਮਾ ਕਲਮ ਅਜੰਮਾ ॥ ੨੦ ॥ ਗਿਬਾ ਵਰੁਦ ਪਰਮ ਕੁ
ਲਖਾ ਗਿਕ ਜੰਗਾ ਗਿਗਰ ਨੀਮ ਨੁਖੁਟ ਸੁਬ ਬਸਤ
ਅਜੰਗਾ ॥ ੨੧ ॥ ਗਮੀਖਾ ਸਤ ਕੋਤੁਖ ਮਰੇਜੀ ਕੁਲਦਾ ਗਿਖੰ
ਰਦਮਾ ਅਜੰਮ ਇਸੁ ਬਰੇਜੀ ਕੁਲਦਾ ॥ ੨੨ ॥ ਦਠਨ ਕਰ
ਦਹਰਦੇ ਜਿਮੀ ਅੰਦਰੰਗਾ ਨਜਰ ਕਰਦ ਬਰੇਸੁ ਕਰ
ਸਾਹਿਬ ਗੰਗਾ ॥ ੨੩ ॥ ਚੁਸਸੁ ਮਾਹਿਗਾ ਸਤੰਦਦ ਰਮੰ
ਦਠਨ ਵਰੰਗਾ ਪਦੀਦਮ ਮਦਾਹਿਸ ਬਜਹੇ ਨਉ ਬਹਾ
ਗਾ ॥ ੨੪ ॥ ਗਿਬਰੇਜੀ ਦਦਹਿਸਾ ਲਤੁਖ ਮੇਕ ਜੰਗਾ ਗਿਬਪ

ਰਵਰਦਹਿਓਰਾਬਰੀਦਿਨਮਯੋਗ ॥ ੨੪ ॥ ਬਰੇ ॥ ੨੫੦
ਏਬੀਸਤਬਾਰਸਮਯੋਗ ॥ ਬਸੇਗਸਤਹਪਰਦਾ ॥ ਦਾਨ
ਹਿਮਯੋਗ ॥ ੨੫ ॥ ਚੁਨੰਤਿਮਾਦਹਸੁਦਦਉਲਤੇ ॥ ਦੇਲ
ਕਰਾਰਾ ॥ ਕਜੇਦਾਨਹਸੁਦਦਾਨਹਹਾਏ ॥ ਬਾਰਾ ॥
॥ ੨੬ ॥ ਖਰੀਦਹਿਮਯੋਗਨਕਦਦਹਿਹਜਰਟੀਲਾ ॥
ਚੁਕੋਹੋਰਵਾਂਹਮਚੁਦਰੀਮਾਇਨੀਲਾ ॥ ੨੭ ॥ ਬਰੀ
ਰਦਮਯੋਗਸਪਧਾਂਸਦਹਜਰਾ ॥ ਹਮਹਜਰਵਜੀ
ਨਹਮਹਨੁਕੰਰਹੀਵਾਰਾ ॥ ੨੮ ॥ ਖਰੀਦੇਦਸੇਸਦਹਜਰ
ਰੋਸਤਰਾ ॥ ਹਮਹਜਰਬਾਰੋਹਮਹਨੁਕਰਹਪਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥

ਵਾਂਟਾ ਲਨ ਚਿਸ਼ਹ ਰਾਮਾ ਜਮਾ ਬਿਬਸਤਾ ਆਕੀਨਾ ਮੇਅ
ਜਾਂਸ ਗਵੇਹ ਲੀਸੁਨ ਮਸਤਾ ॥੩੦॥ ਆਦਿ ਗਾਰਦਾ ਨਿ
ਰਾਬਾ ਤੁਮੰਗਾ ਆਟਨਾ ਨਰੁ ਯਾਰਾਂ ਪਸੀਦਾ ਮਸਤੁ ਦੁਸ
ਮਨਾ ਫਿਸ਼ਾ ॥੩੧॥ ਆਬਿਗੁਜ਼ਰੀ ਦਵਾਇਦੇ ਬਰੀਨੀ ਮ
ਤਸਾ ਲਾ ਆਬਸੇਗਾ ਸਤ ਜੇ ਦਰਿ ਲਤੇ ਬੇਜ਼ ਵਾ ਲਾ ॥੩੨॥
ਰਾਬਿਨ ਮਸਤ ਬਰਤਖਤ ਮਾਨੋ ਮਹੀਧਾ ਆਬਿਪਰਸ਼ਸ
ਦਰਾਮਾ ਮਦਸੁ ਹੋਹੰਤ ਨੀਧਾ ॥੩੩॥ ਆਬਿਗੋਯਾਦ ਬਧੇ
ਸੁਨਿਕਾ ਗੁਜ਼ਾ ਬਿਯਾਰਾ ਆਦਿ ਬਖਸ਼ੀਦਾ ਮਮ ਮਨ ਬਧਿ
ਸਰਾਸੁ ਮਾਰਾ ॥੩੪॥ ਆਦਿ ਰੇਕੁਲ ਮਜ਼ਨ ਕੁਲ ਮਬਰ

ਗੀਰਫਤਾ ਜਵਾਬੇ ਸੁਖਨ ਰਾਮਲਾਮ ਬਰਗਿ ਛਤਾ ॥ ੨ ॥ ੫੧
੩੫ ॥ ਗਬਿਗੁਫਤਾ ਚਿਬਖਸੀਦਿਏਸਾ ਹਜ਼ਾਰ ਬਕਾਗ
ਜਬਬੀਤਾਂ ਜੁਬਾਨ ਸਾਬਿਆਗ ॥ ੩੬ ॥ ਪਕਾ ਜਬਬੀ
ਤਾਂਬਿਗੋ ਯਦਜੁਬਾਂ ਚਬਖਸੀਦਿਹੁਸਦ ਹਰਕਸਕ
ਜਾਂ ॥ ੩੭ ॥ ਚੁਬਿਸਨੀਦਿਸੁਖਨ ਅਜਾ ਹੀਧਾਨਮਾਨਾ
ਫਰਿਸਤਾ ਹੀਸਿਫਤੁਚੀਮਲਾਯਕਮਕਾਨਾ ॥ ੩੮ ॥ ਬਿ
ਯਾਰੀਮਰਾਪੇਸੁਬਖਸੀਦਿਹੁਮਨਾ ਚਰਾਗੇਜਹਾਂਆ
ਫਤਾਬੇਯਮਨਾ ॥ ੩੯ ॥ ਗਬਿਗੋ ਯਦਾਰਿਮਰਦੀਦਬਾਂਜੇ
ਮੁਹਿੰਮਾ ਕਿਮਾਂਹਮਬਸਾਟੀਲਬਖਸੀਦਿਅਮਾ ॥ ੪੦ ॥

ਨਿਰਗੁਣਿ ਪਰਸੀਦਿ ਅਸਪਸ਼ਟਿ ਕਰਦਾ ਕਿ ਬਾ
ਜੇ ਬਿਖਸੀਦਿ ਬਾਜੇ ਬਾਬਿ ਮੁਰਦਾ ॥ ੪੧ ॥ ਸਿਖਮ
ਰਾਬਿ ਰਸੀਦਿ ਸੁਝਾਨੁ ਮਾਗੁ ਕੁਝ ਤੇ ਬਿਬਖਸੀਦਿ
ਏਯਾਨੁ ਮਾਗੁ ॥ ੪੨ ॥ ਬਿਗੁਣਤਾ ਕਿ ਬਾਜੇ ਕਾਰਾ ਮਮਦਿ
ਬਬਖਸਮੁ ਰੂਥੇ ਸੁਮਾਰਾ ਮਮਦਿ ॥ ੪੩ ॥ ਫੁਲਮ
ਮਰਾ ਬਿਪਰਸੀਦਿ ਕੇਏ ਨ ਕਬਖਤਾ ਸਜੁ ਵਾਰਦੇ ਹੀ
ਮਸਾਯਾਨਤਖਤਾ ॥ ੪੪ ॥ ਕੁਝ ਗਸਤ ਬਖਸਤੁ ਮਾ
ਰਾਫਣੀ ਮਾਯਾ ਕੇਦਾਨੁ ਮੀਰੀ ਗਰਨੁ ਖਦੀ ਮਾ ॥ ੪੫ ॥
ਸਦਰਗਰੁ ਕਮਤਾਂ ਬਿਯਾਰੇ ਮਧੇ ਸਾਹਮ ਹਫੀਲੁ ਮ

ਸਭਾ ਕੀ ਆਕਸ਼ਹਰ ਰਾਕਸ਼ਾ ਸੁਦਾ ਗਿਰੀ ਗੀਧ
ਟਨਾ ਰਾਇਨਾ ਮਸੁਦਾ ॥੫੨॥ ਗਿਰੀ ਮੇ ਨੁਖ ਦਰਾਇਗ
ਰਸੁਹ ਬਸਤਾ ਗਿਰੀ ਮੇ ਅਜੇ ਸਹਰਾਇ ਹਲੀ ਸੁਦ
ਅਸਤਾ ॥੫੩॥ ਖਸੁ ਅਮਦ ਬਤਦ ਬੀਰਮਾ ਨੇ ਮਹੀਧ
ਅਖਤਾ ਬਸਾ ਦੇਵਾ ਦਰਾਜ ਹ ਦਿਲੀਧਾ ॥੫੪॥ ਗਿਰੀਧੇ
ਦਾ ਅਜੇ ਮਰਦ ਸਾਹਨ ਸੁਹੀ ਸਜਾ ਵਾਰਤ ਬਤਾਅ
ਸਤੁਤਾ ਜੇ ਮਹੀ ॥੫੫॥ ਬਜੇ ਬਦ ਅਜੇ ਮਰਦ ਤਾਜੇ
ਨਗੀ ॥ ਬਰਾਂ ਅਕਲਤੁਦ ਬੀਰ ਹਜਾ ਮਾਠ ਗੀ ॥੫੬॥
ਸਿਓਹ ਸਤ ਬੇ ਅਕਲਾ ਮਾਧੁਦ ਹਮ ਗਜਾ ਨਗਾਠ

ਤਾਰਖੁਸਤਰਨਗਠਤਾਰਨਗਜਾ॥੫੦॥
 ਤਾਰਿਓਰਾਬਸਾਹੀਦਿਹਮਾ॥ਜਿਨਉਲਤਖੁਨਸਰਾ
 ਅਗਾਹੀਦਿਹਮਾ॥੫੧॥ਗਿਯੇਬਕਜਰੋਰਸਾਹਨ
 ਸਹੀ॥ਕਿਸਾਹਿਬਸਉਰਮਸਤਵਮਾਕਮਹੀ॥
 ੫੨॥ਪ੍ਰਤਾਬਸਕਜੋਗਸਤਰਾਜਹਾ॥ਲੀਪਾਅਖ
 ਥਾਠਤਾਬਿਬਖਸੀਦਮਾਨੋਮਹੀਪਾ॥੫੩॥ਸਿਪਿਸਰ
 ਟਿਗਰਸਾਹਮਾਜਾਦਕਰਦਾਨਦਾਨਸਪਰਸਤੋਨ
 ਮਾਜਾਦਮਰਦਾ॥੫੪॥ਕਿਓਰਾਬਰੋਜਰਸੀਘਾਸਨ
 ਨਿਸਾਂਦਾ॥ਕਲੀਦੇਕੁਹਨਗੀਜਰਾਬਰਕੁਸਾਦਾ॥੫੫॥

ਧਰਮਾ ਸਾਹਿਬੁ ਆਜਾ ਵਗਸਤਾ ॥ ਬਿਧਿ ਸੋਸਿੰਦ
 ਬਰ ਵਰਵਾ ਸੁਟ ਬਰ ਸਤਾ ॥ ੬੩ ॥ ਬਿਧਿ ਹਸਾ ਕੀਆ
 ਸਾਗਰ ਸਿਧ ਕੀਆ ॥ ਬਿਮਾਰ ਬਕਾਰ ਸਤ ਵਰਵ ਕੁਤ
 ਜੀਗਾ ॥ ੬੪ ॥ ਬਮਨ ਵਿਹ ਕਿ ਬਖਤ ਮਾਜਾ ਈਕੁ ਨਮਾ
 ਜਿਤੇ ਗੋਖਰ ਸਕਾਰ ਵਾਈਕੁ ਨਮਾ ॥ ੬੫ ॥ ੬੬
 ਅਠਹੂ ॥ ਹਿਕਾਇਤ ਚ ਸਤਿ
 ਸਰੀ ॥ ੬੭ ॥ ਸੀਵਾ ਹਿਕਾਇਤ ਕੀ ਫਤਹ ॥ ਖਦਾ ਵੰਦ
 ਨਾਨ ਸੁਨਿ ਹੋਵਾ ਵਗਾਰਾ ਰਜਾ ਬਖਸ਼ੈ ਰੋਜੀ ਦਿਹੋ
 ਰਹੁ ਨਰਾ ॥ ੬੮ ॥ ਅਮਾਂ ਬਖਸ਼ੈ ਬਖਸ਼ਿੰਦ ਓਹ ਸਤਗੁਰੀ ॥ ਕੁ

ਸਾਇਸ ਕੋਨੇਰ ਹਨੁ ਮਾਇਸ ਪ੍ਰਯੋਗਿ ॥ ੧ ॥
 ਤਸੁਨੀਦ ਮਯ ਕੋਨੇ ਕਮਰ ਦਾਗੀ ਅਜਦਾ ॥ ਰਵ
 ਸਮਨ ਬਰਵਰ ਦਗਰ ਦਾ ॥ ੨ ॥ ਮਾਮਾ ਮਛ ਕੋਨੇ
 ਸਾਹਿਰੀ ਦੇਖਣ ਰਾਜਾ ॥ ਗਰੀਬ ਸਨਿਦਾ ਜੋਗੀ
 ਮੁਲਗਾਟਾ ਜਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਰਜ ਮੋਬ ਬਾ ਮੋਹ ਮਹਬੀ
 ਦਬ ਸਤਾਗੀ ਬਿਸੀ ਯਾਰ ਤੇਗ ਸਤਹੁ ਸੀ ਯਾਰ
 ਸਤਾ ॥ ੪ ॥ ਨੀਵਾਲ ਹਾਪੀਆ ਲਹਾ ਜਿਰਜ ਮੋਬ ਬਾ
 ਤੁਗਾਣਤੀ ਕਿਵੀ ਗਰਯ ਲੇਸੁਦਾ ਜੀ ਬਜਮਾ ॥ ੫ ॥ ਜਿਤ
 ਰੇਤੁ ਫੰਗ ਹਮ ਚੁਨਾਂ ਮਾਮੁਖ ਤਹੁ ਸੁਦਾ ॥ ਤੁਗੀ ਟੀਕਿਦ

ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਦਤ ਹਸੁਦਾ ॥ ੧ ॥ ਚੁਮਾਲ ਸਾਗੀਰਾਨਸ
ਤਮਤਿ ਯਸਾ ਅਜੀਮਾ ॥ ਕਿਮਲ ਕਸਬ ਸੇ ਅਸਤ ਬਖਸ
ਸੁਸਕ ਹੀਮਾ ॥ ੨ ॥ ਅਜੇ ਬਾਦ ਸਾਹੀ ਬਿਆਖਰ ਸੁਦ
ਅਸਤਾ ॥ ਨਿਸਸਤੀ ਦਵਜੀਰਾਨ ਓਪੇ ਸਪਸਤਾ ॥ ੩ ॥ ਜੀ
ਭੋਪ ਸਾਕਿਰਾ ॥ ਬਾਦ ਸਾਹੀ ਵਿਹਮਾ ॥ ਕਿਰਾਤਾ ਜਾਇਕ
ਬਾਲ ਬਰਸਰ ਨਿਹਮਾ ॥ ੪ ॥ ਕਿਰਾਮਰਦਾ ਅਜਖਾ
ਨਹ ਬੋਰੀ ਕੁਨਦਾ ॥ ਕਿਰਾ ਬਖਤਾਇਕ ਬਾਲ ਬਰਸਰ
ਨਿਹਦਾ ॥ ੫ ॥ ਬੋਰੇ ਸਾਅੰਦਰਾ ਮਾਮਦ ਕੁਸਾ ਦੇਵਰ
ਸੁਮਾ ॥ ਬਗੁਟਤਾ ਸੁਖਨ ਸਾਹਿਯੇ ਸੁਨਿਨਰਸਮਾ ॥ ੬ ॥ ਨ

ਪਾਇਨ੍ਰਸਤੋਨਚਸੁਮੋਜੁਬਾਂਗਨਹੋਸਨਾਯਾਤਾਯਬ
 ਤਕਸਾਂ॥੧੩॥ਨਹਉਭੈਨਹਿਮਤਨਹੀਨਾਹਿਨਹੋਸਾ
 ਨਬੀਨੀਨਬੀਨਾਅਗੀਹਰਦੁਗੋਸ॥੧੪॥ਰਗਾਂਕਸ
 ਰਿਹਸਤਾਅਜਮਾਇਸੁਬਵਦਾਯਵਜੰਦਉਰਦੀਬ
 ਦਸਾਹਿਸੁਸੁਵਦਾ॥੧੫॥ਅਜਬਮਾਂਦਨਾਇਦੈ
 ਰਣੀਯਦਾਬਾਸੁਖਨਬਾਰਨੀਗਰਕਨਦਬਾਸਵਾ
 ਬਾ॥੧੬॥ਬਕੀਂਗਸੁਨਰਅਮਦਦਰੀਂਗਸੁਗਿਰੀ
 ਠਤਾਜਵਾਬੇਸੁਖਨਰਾਬਰੀਂਗਸੁਗਾਰੀਠਤਾ॥੧੭॥
 ਚਪੇਰਾਸਤਸਕਰਦਚਰਖੇਜੁਬਾਂਗਾਬਰਾਂਦੁਰਦਸੁਖ

ਨਨੁਕੈ ਬਦਲਾਂ ॥ ੧੮ ॥ ਕਿਏ ਸਾਹੁ ਸੀਮਾਰ ਮਾਜਾ
ਦਮਗਜਾ ॥ ਚਿਰਾਮੇ ਤੁਰੀ ਏਵਰੀ ਕਾਰਨਗਜਾ ॥ ੧੯ ॥
ਕਮੇਰਾ ਸੁਵਦ ਕਾਰਣੀ ਦਰਜਮਾ ॥ ਵਜਾਹ ਸੁਭੇ ਮੇਬ
ਸਤਜਾ ਹਰਜਗੇ ॥ ੨੦ ॥ ਕਿਏ ਹਸੁਭੇ ਮੇਬੇ ਤੁਰੀ ਏਵ
ਹਨਗਾ ॥ ਕਿਏ ਸਾਹਿ ਸਾਹਾਨ ਹਮਹ ਬਹਰ ਬਰਾ ॥ ੨੧ ॥
ਨਦਰਜੀ ਗਾਧ ਸੁਭੇ ਨਦੁ ਸਨਾਮ ਦਾਦਾ ॥ ਨਾਮੀ ਗਾ ਸੁਤ
ਬਰਹਰ ਫਦੁ ਸੁਮਨ ਨਿਹਾਦਾ ॥ ੨੨ ॥ ਨਮਾਗਾ ਮਦੁ ਸੁ
ਮਨ ਨਮਾਜਾ ਰਦੇ ਸੁਤਾ ॥ ਯਦੁ ਬੇਗਦਾਰਾ ਮਾਦੁਰਾ
ਬਧੇ ਸੁਤਾ ॥ ੨੩ ॥ ਨਵੀ ਸਿੰਦ ਹਰਜਾ ਨਹਰ ਫੇ ਨਿਹਦਾ

ਸੁਖਨਰਾਬਹਜ਼ਾਇਸੁਹਰਫੇਦਿਹਟਾ॥੨੪॥
 ਨਉਸਤਾਰਹੰਦਾਦਜਾਏਸੁਖਨਾਠਰਾਮੋਸਰਗਿਚੈਬ
 ਕਾਰੇਕੁਹਨਾ॥੨੫॥ਬਬਦਮਸਦਹਤਕਸਨਦਾ
 ਦਨਾਦਿਗਰਾਬਹਿਸਨਾਮਓਚੁੰਤੁਗੋਯਣਹੁਨਰਾ
 ੨੬॥ਨਚੀਨਦਾਦਿਗਰਜਨਬਚਸਮੇਖਦਸਾਨਬ
 ਦਕਾਰਕਸਕਰਦਨਜਰੇਬਦਸਾ॥੨੭॥ਨਜਰਕਰ
 ਦਕਸਬਰਨਹਰਫੇਹਰਾਮਾਨਿਗਹਿਦਾਸਤਬਰ
 ਸੁਕਰਯਜਨਦਾਮੁਟਾਮਾ॥੨੮॥ਨਜਰਰਾਬਬਦਕਾ
 ਰਦੀਗਰਬਬਸਤਾਸਨਾਸੀਤੁਤਹਜ਼ੀਕਓਕੋਰਹ

੨੪੬

ਗੁਰਮਤਿ
 ਨਾਨਕ
 ਜੀ

ਗੁਰਮਤਿ
 ਨਾਨਕ
 ਜੀ

ਸਤਾ ॥ ੨੯ ॥ ਬਦਮਰਾਨਦਾਰਨ ਬਦਕਾਰਕਾਰ
ਨਦਰਜੰਗਪਾਸਤਹਜਾਰਾ ॥ ੩੦ ॥ ਨਦਰਕਾਹਦੁਜ
ਟੀਨਾਦਿਲਾਬਿਸ਼ੁਕਨੀ ॥ ਬਖਾਨਹਿਸੁਮਰਬਾਜਨਹਿ
ਰਹਜਨੀ ॥ ੩੧ ॥ ਬਨਾਕਸਦੁਆਏਨਰੀਯਾਦਸੁਖਨਾ
ਬਖਾਹਸਖਰਾਸੀਨਜੇਟੀਸੁਖਨਾ ॥ ੩੨ ॥ ਬਬਦਕਾਰ
ਕਸਦਰਨਦਾਦੰਦਪਾਇਆ ॥ ਕੀਓਪਾਈਗਸਤੁਗੇਈਬ
ਛਾਇਆ ॥ ੩੩ ॥ ਬਦੁਜਦੀਮਿਤਾਰਾਨਆਲੁਦਹਦਸਤਾ
ਬਖਰਸੇਹਰਾਮੇਕਸਾਯਨਦਸਤਾ ॥ ੩੪ ॥ ਬਖਦਦਸ
ਤਖਾਹੰਦਨਗੀਰੀਦਮਾਛਾਨਰਈਯਤਖਰਾਸੀਨਾਮ ॥ ੦

ਜਜ੍ਜਵਾਨਾ ॥੩੫॥ ਗਿ ਗਰਜਨਨ ਪ੍ਰਦਦ ਸਤਾ ਅੰਦਾ
 ਖਤਨਾ ਰਣੀ ਯਤੁ ਖਲਾ ਸਹਨ ਬਰਤਾ ਖਤਨਾ ॥੩੬॥
 ਬਖੁਦਦ ਸਤਾ ਰਿਸ਼ਵਤਨਾ ਮਾ ਲੁਦ ਹਕਰਨਾ ॥੩੭॥
 ਅਜਸਾ ਹਦੁ ਸੁਮਨ ਬਰਾਵੁ ਰਦਗਾਰਨਾ ॥੩੮॥ ਨਜ
 ਏ ਅਨੁ ਗਾਇ ਹਦਵ ਕੁਤ ਜੰਗਾ ॥੩੯॥ ਬਕਾਰ ਸੁਦਿ ਹਦ
 ਤੇਗਤ ਰਕਸ ਖੰਦੰਗਾ ॥੪੦॥ ਨਰਾਮ ਸੁਦਿ ਹਦ ਅਸ
 ਪਰਾਵ ਕੁਤ ਕਾਗਾ ਨਜਾ ਯਸੁ ਅਨੁ ਗਾਇ ਹਦਦਰ
 ਦਿਯਾਗ ॥੪੧॥ ਕੀ ਬੇਦ ਸੁਤ ਚਿਹ ਸਤਗੋ ਪਰਹੁ ਨਰ
 ਬਾ ਮਾ ਲੁਦ ਗੀਦ ਰਨ ਬਸਤਨ ਕਾਮਗ ॥੪੨॥ ਨਗੀ

ਅਦ ਕਸੇ ਬਦ ਸੁਖ ਨ ਜਿਉ ਥਾਂ। ਕਿਓ ਬੇਜੁ ਥਾਂ
 ਸਤ ਜਾ ਹਰ ਜਹਾਂ ਨਾ। ੪੨। ਸੁਨੀ ਦਨ ਨ ਬਦ ਸੁਖ ਨ
 ਕਸ ਰਾ ਬੋਗ ਸਾ। ਕਿਓ ਹਸਤ ਬੋਗ ਸੁਗਈ ਬੋਹ ਸਾ
 ੪੩। ਕਿਪ ਸਪਰਦ ਹੁੰਦੁ ਗਈ ਸੁਨੀ ਦਨ ਨ ਕਸਾ।
 ਜਾਖ ਦਸਨਾ ਕੀ। ਕਿਓ ਗਈ ਸੁਹਸਾ। ੪੪। ਕਸੇ ਕਾ ਚਰ
 ਦਰਾ ਨ ਗੀਰੇ ਦੇਇ। ਕਿਓ ਹਸਤ ਬੋਬੀ ਨਿਓ ਨ ਕਥੇ
 ੪੫। ਨਹ ਚਿਓ ਟਿਗਰ ਹਸਤ ਜੁਯਾ ਖਾਖਾਇ
 ਕੀ ਹੀ ਸਤ ਵਰੰਗ ਦਰੰਗ ਟਿਯਾਇ। ੪੬। ਬੋਹ ਸਾ
 ਦਰਾ ਮਾਇਦ ਹਮ ਹਵ ਕਤ ਜੀਗਾ। ਕਿਓ ਸੁਸਕਨ ਦੁਪਾ

ਏ ਬਤੀ ਰੇਤੁ ਫੰਗਾ ॥੪੬॥ ਕਿੰਦਰ ਕਾਰੰ ਇਨ ਸਾਫਰ
ਹਿੰਮਤ ਮਸਤਾ ਕਿੰਦਰ ਪੇਸ਼ੁ ਰਬਾਇ ਚਿਅ ਜੁਜ
ਅਸਤਾ ॥੪੭॥ ਨਹੀਲ ਕੁਨ ਦਵੁਤਤ ਦਰਕਾਰ ਜਗ
ਨਹੈ ਬਤ ਕੁਨ ਦਵੁਤ ਸਮਨਾ ਬੇਸੁਮਾਰਾ ॥੪੮॥ ਹਰਾਹੁ ਰਾਗਾ

ਜੀ ਹਸਤਗਾ ਜੀ ਬਦਵਾ ॥ ਬਕਾਰੇ ਜਹਾਂ ਰਜ ਮਸਾਜ

ਨਦਾ ॥੪੯॥ ਕਸੇਰਾ ਕਿੰਟੀ ਕਾਰਾ ਮਾਪਦ ਪਸੰਦਾ ॥ ਵ

ਜਾਂਸਾ ਹਬਾਸ ਦਜਾਹਾਂ ਅਰਜ ਮੰਦਾ ॥੫੦॥ ਸੁਨੀਦੀ

ਸੁਕੁਨ ਦਰਦ ਨਾਦੁ ਜੀ ਰਾਗਿਅ ਕਲਸ ਨਸ ਮਸਤ

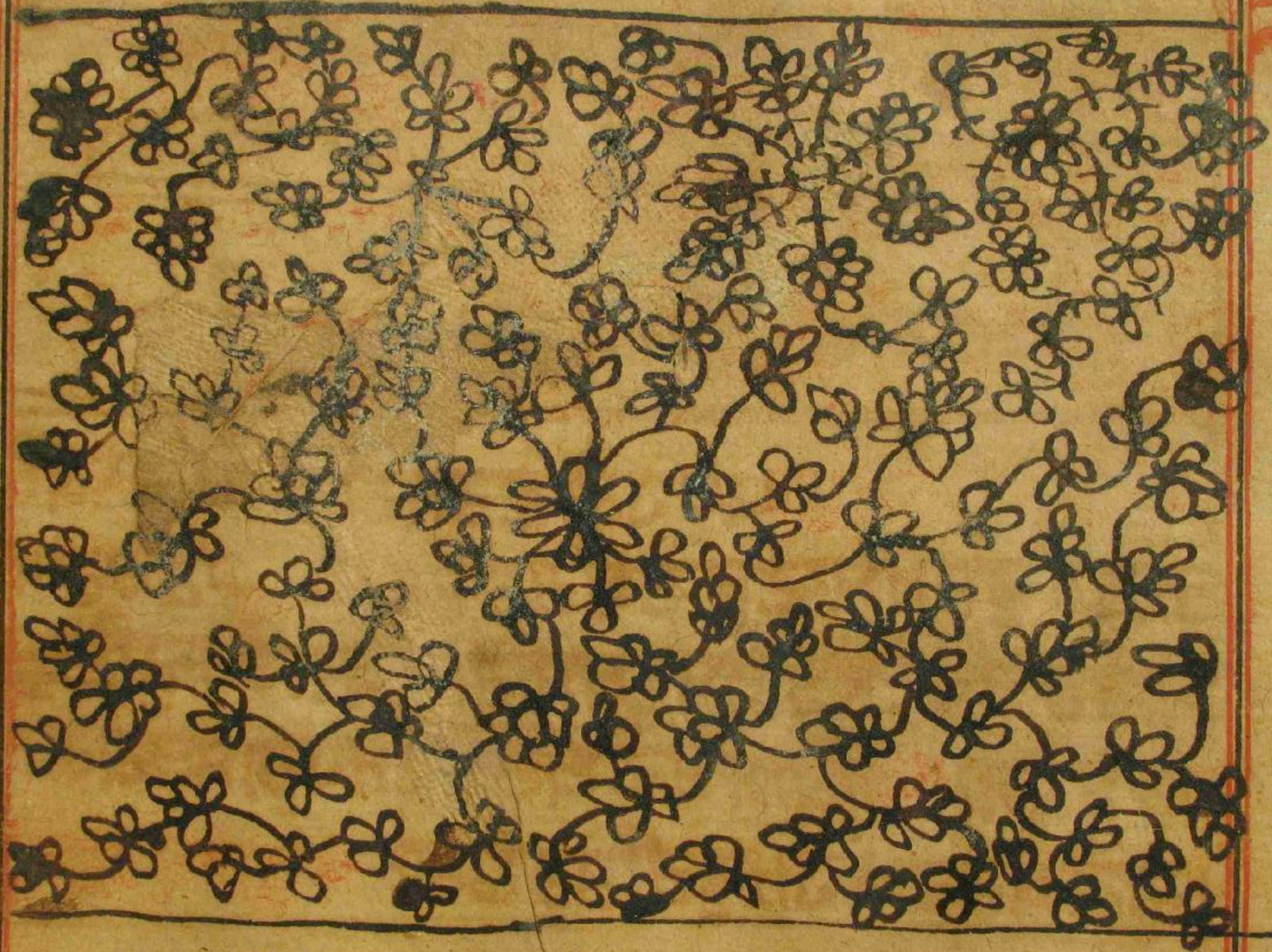
ਪੈਸ ਮਪ ਜੀਰਾ ॥੫੧॥ ਕਸੇਰਾ ਸੁਨਾਸੁਦ ਬਾਮਨੁ ਨਿਬਿਰੀ

ਮਰੇਰਾ ਬਾਇ ਹੁਤਾ ਜਤ ਪੁਤ ਮਹੀ॥੫੨॥ ਬਿਬਖਸੀ
 ਦਓਰਾ ਮਹੀ ਤਿਖਤਤਾ ਜਾ॥ ਗਰੇਰਾ ਸਨਾ ਸੀਰਣੀ ਯਤ
 ਨਿਵਾਜਾ॥੫੩॥ ਬਹੋਰਤ ਦਰਾ ਮਾ ਹਵ ਕੁਤ ਕਾਰਾ॥
 ॥੫੪॥ ਹਰਾਂ ਕਸਾ ਕੇਰਾ ਅਕੁਲ ਯਾਰੀ ਦਿਹਦਾ॥ ਬਕਾ
 ਰੇਜਹਾਂ ਕਾ ਮਗਾਰੀ ਦਿਹਦਾ॥੫੫॥ ਬਾਇ ਹਸਾ ਕੀ ਮਾ
 ਸਾਰੇ ਸਬਜ਼ ਕੰਗਾ॥ ਰਿਸਾਰਾ ਬਕਾਰਾ ਮਸਤ ਦਰਵ
 ਕੁਤਜੀਗਾ॥੫੬॥ ਬਾਇ ਹਸਾ ਕੀ ਮਾ ਸਾਰੇ ਨੈਨ ਪਾਨਾ
 ਕੁਨ ਦਪੀਰ ਸਦ ਸਾਲ ਹਰਾ ਨੇਤ ਦੰਨਾ॥੫੭॥

੨੫੮੨
 ਸੋਨੇ
 ੪੪੪
 ੪੪੪
 ੪੪੪
 ੪੪੪

॥੫੮॥ ॥੫੯॥ ॥੬੦॥ ॥੬੧॥ ॥੬੨॥ ॥੬੩॥ ॥੬੪॥ ॥੬੫॥ ॥੬੬॥ ॥੬੭॥ ॥੬੮॥ ॥੬੯॥ ॥੭੦॥

ਮਕਯਾ ॥ ਹਿਕਾਇਤ ਚਰਣੀ ਚੰਦੀ ॥ ੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥
ਹਿਕਾਇਤੀ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ਕੀਰਤੀ ਦਿਹਿ ॥ ਸਤ ਰਾਜ
ਰਹੀਆ ॥ ਰਹਾਈ ॥ ਹੋਰ ਰਹਿਨੁ ਮਾਏ ਕਰੀਆ ॥ ੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥
ਭਜਾਇ ਦਾਨੁ ਸੁਨਿਹੈ ॥ ਦਾਨੁ ਕਰਾ ॥ ਰਜਾ ਕਪੂ ਸੁਰੇਜੀ ॥
ਦਿਹੈ ਹਰਿ ਹੁਠਰਾ ॥ ੨ ॥ ਹਿਕਾਇਤ ਸੁਨਿਹੈ ॥ ਮਧ ਕੋ ਨ ਕ
ਜਨਾ ॥ ਚੁਸਮਾ ਸਾਦਕ ਦੇ ਬਜੇ ਏ ਚਮਨਾ ॥ ੩ ॥ ਕਿਰਗਾਪ
ਦਰਗਾ ਜਹੇ ਏ ਉਤ੍ਰ ਦੇ ਸਾ ॥ ਬਸੀ ਗੰਜ ਬਾਨਹਮ ਚੁਏ ਖ
ਲਾਸ ਕੇਸਾ ॥ ੪ ॥ ਕਿਆ ਮਦ ਬਰਾਏ ਹਮ ਹਰਾ ਸਲਗੀਗਾ
ਚੁਕੈ ਬਰਕਮਾ ਹਮ ਚੁਤੀ ਰੇਤੁ ਠੰਗਾ ॥ ੫ ॥ ਚਮੀ ਖੁਸਤਰੀ

ਨਮਾਂਦੀ ਦਫ਼ਿਰਾਜ ਹਾਂ ਬੇਸੁਮਾਰਾ ਪਸੰਦ ਸਨਿਯਾ
ਸਦਕਸੇਕਾਰ ਬਾਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਹਮ ਖਰੋਯ ਕੇਰਾਜ ਹੋਏ
ਸੁਭਟਾ ਸਿੰਘਾ ਪਸੰਦ ਮਦਸ ਹਮ ਚੁਗੁਰ ਗੰਨੀ ਹੀ ਗੰ
॥ ੧੩ ॥ ਹਮ ਹਿੰਓ ਮਦਾ ਹਰਾਜ ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਾਂਦਾ ਜੁਟਾ ਬਰ
ਜੁਟਾਂਦੇ ਗੰਮ ਜਾਸਨੀ ਸਾਂਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਬਪਰ ਸੀਟੀ
ਕੋਟੇ ਦੁਖ ਤਰੇਨ ਕਥੋਇੰ ਤੁਰਾ ਕਸ ਪਸੰਦ ਮਾਖਇ
ਦੰਜੀ ਹਾਂ ਬਿਜੇਇੰ ॥ ੧੫ ॥ ਰਵਾਂ ਕਰਦ ਜਨ ਰਦਾ
ਰਨ ਪੇਸ਼ਾ ਬਿਗੋਯਾ ਦਕਿੰਟੀ ਰਾਜ ਹੋਏ ਉੜਦੇ ਸਾ
॥ ੧੬ ॥ ਕਿਓਨਾ ਮੰਬਸਤ ਸੁਬਫੁਤਾ ਮਤੀ ਚੁਮਾ ਹੋਏ

ਓਰਾਸਾਮੰਬਰਕੁਨਮਾ ਕਸੇਈਪਸੀਦਾਆਇਦ
 ਓਗਾਇਹਮਾ ॥੬॥ ਬਰੋਯਦਸਖਨ ਦੁਖਤਰੇ
 ਕਤਨਾ ਕਸੇਤੇਪਸੀਦਾਆਇਦਓਗਾਬਿਕੁਨਾ ॥ ੭ ॥
 ਨਿਸਾਦੰਦਬਰਕਾਖਓਹਫਤਖਨਾਚੁਮਾਹੋਮਹੀਅਫ
 ਤਾਬੇਯਮਨਾ ॥੮॥ ਦਹਨੇਦਹੁਲਰਾਦਹਨਬਰਕੁਸਾ
 ਦਾ ਜਵਾਬੇਸੁਖਨਰਾਉਜਰਬਰਨਿਹਾਇ ॥੯॥
 ਕਿਣੀਰਜਹਰਾਜਹਾਂਬੇਸੁਮਾਰਾਕਿਵਕੁਤੇਤਰਦਦ
 ਬਿਅਮਖਤਹਕਾਰਾ ॥੧੦॥ ਕਸੇਤੇਪਸੀਦਾਆਬਦਤ
 ਈਜਮਾਂ ॥੧੧॥ ਦੁਜਾਂਪਸਬਦਾਆਦੀਆਇਦਹੁਮਾਂ ॥੧੨॥

ਲਕਮਾਠਤਾਬੇਸਹੀ॥੧੧॥ਅਜੀਰਾਜਹਾਕਸਨਿਆ
ਮਦਨਜਰਾਵਜਾਪਸਅਜੀਹਾਬੁਥੀਪਰਗੁਹਰਾ॥੧੨॥
ਨਜਰਕਰਦਬਰਰਾਜਹਾਨਾਜੀ॥ਪਸੰਦਸੁਨਿਯਾਮਦ
ਕਸੇਦਿਲਿਨਗੀ॥੧੩॥ਸੁਮੀਥਰਵਜਾਰੋਜਮਉਕੁਟੰਗ
ਸਤਾ॥ਕਿਨਜਮਬਥਰਖਾਸਤਦਰਵਾਜਹਬਸਤਾ॥੧੪॥
ਕਿਰੋਜੋਦਿਗਰਸਾਹਜਰਗੀਸਿਪਿਹਰਾ॥ਬਰਮਉਰੰਗ
ਬਰਮਦਚਰਉਸੁਨਗੁਹਰਾ॥੧੫॥ਦਿਗਰਰੋਜਹੋਟੇਰਾ
ਜਹਾਖਾਸਤੰਦਾ॥ਦਿਗਰਗੁੰਨਹਬਾਜਾਰਮਾਸਤੰਦਾ॥੧੬॥
ਨਜਰਕੁਨਬਰੋਟੇਤੁਟੇਦਿਲੁਬਾਇ॥ਕਿਰਾਤੇਨਜਰਦ

ਰਬਿਅਯਾਦ ਬਜਾਇ॥੨੩॥ ਬਪਹਨ ਅੰਦਰ ਅਮਦਗੁ
ਲੇਅੰਜਮਨਾ॥ ਕਿਜਰਾ ਬਰੰਗਾ ਅਸਤੁਸੀਮਾ ਬਤਨਾ॥੨੪॥
ਰਵੰਗਾ ਸਤਦਰਗਾ ਜਹਾ ਬੇਸੁਮਾਰਾ ਗਲੇ ਸੁਰਖ ਚੰਗੀ ਬਜੇ
ਨਉ ਬਹਾਰਾ॥੨੫॥ ਰਬਿਦੁਜ਼ਦੀਦਾ ਦਿਲਗਾ ਜਹਾ ਬੇਸੁਮਾਰਾ
ਰਬਿਅਫਤਦਾ ਜ਼ਿੰਦੀ ਚੰਗਲੇ ਕਾਰਜਾਰਾ॥੨੬॥ ਰਬਿਜ਼ਦਬੰ
ਗਾ ਬਰਵੈ ਕਿਖਾਤੁ ਨਖੇਸਾ॥ ਕਿਣੀ ਉਮਦਹਰਾ ਜਹਾ ਉੜਦੇ
ਸਾ॥੨੭॥ ਵਜ਼ਾਦੁਖਤਰਹਾ ਸਤਣੀ ਬਛੁੜਾ ਮਤੀ॥ ਨੁਮਾ
ਹੇਠਲਕਹਾ ਮਨੁਹੂਰੇ ਪਰੀ॥੨੮॥ ਸੁਅਥਰਦਰਾ ਮਦਰੁ
ਸਾਹੇਠਲਕਾ॥ ਠਰਿਸਤਹਿ ਸਿਫਤ ਓਚੁ ਜਾਤਸੁ ਮਥ

ਕਾ ॥੨੯॥ ਕਿਰਾਣੁ ਉਸ ਤੁਇ ਕਬਾਲ ਆਰੀ ਦਿਹਦਾ ॥ ਕਿ
 ਈਸਾ ਹਰੇ ਕਾ ਮਗਾਰੀ ਦਿਹਦਾ ॥੩੦॥ ਪਸੰਦਾ ਮਮਦ ਗਜ
 ਹਸੁਰੁ ਟਸਿ ਪਨਾਮਾ ॥ ਕਿਰੈ ਸੁਨਤ ਬੀਅਤਿ ਸਲੀਖਤੁ
 ਦਾਮਾ ॥੩੧॥ ਰਵਾ ਕਰਦ ਬਰਵੈ ਵਕੀਲ ਸਾਗੀਰਾ ॥ ਕਿ
 ਏਸਾ ਹਿਸਾਹਾ ਨਰ ਉਸਨ ਜੁਆ ॥੩੨॥ ਕਿਣੀ ਤਰਜੁ ਲਾਣਾ
 ਇਬਰਗੇ ਸਮਨਾ ॥ ਚੁਲਾ ਯਕੁਸੁ ਮਾਨ ਅਸਤੁ ਈਰਾ ਬਕੁ
 ਨਾ ॥੩੩॥ ਬਿਰੀ ਯਦ ਯਕੇ ਖਨੁ ਹਬਾਨੁ ਮਗਸਤਾ ॥ ਕਿਰੈ ਸ
 ਮੇਅਜੈ ਹਰਦੁ ਮਾਹੁਤਰਾ ਸਤਾ ॥੩੪॥ ਕਿਣੀ ਰਾਮਨ ਹਰ
 ਗਜਨ ਕਰਦਾ ਮਕੁਲਾ ॥ ਕਿਸੁ ਉਲੇ ਕੁਰਾਨੁ ਮਸਤਕੁ ਸ

ਮੇਰਸੁਲਾ ॥ ੩੫ ॥ ਬਰੋਸਾ ਅੰਦਰ ਰਾਮਦਾ ਅਜੀਨਾ ਸੁਖ
ਨਾ ਬਜੀ ਬਸਦ ਰਾਮ ਅੰਦਰ ਨੇਨਕਤਨਾ ॥ ੩੬ ॥ ਕਸੇ
ਫਤਹ ਮਾਰ ਕਨਦ ਵਖਤ ਕਾਰਾ ਵਜ੍ਹਾ ਸਾਹਮਾਰਾ ਸ
ਦਦਣੀ ਦਿਆਗਾ ॥ ੩੭ ॥ ਬਿਕੇਸੀ ਦੇ ਮੇਦਾਂ ਨੇ ਜੇਸੀ ਦੇ
ਜੀਗਾ ॥ ਬਿਧੇਸੀ ਦੇ ਖੁਫਤਾਂ ਨੇ ਪੈਲਾ ਦਰੰਗਾ ॥ ੩੮ ॥ ਨਿਸਸ
ਤਹਿ ਬਰਾਂਰ ਥਚੁ ਮਾਰੇ ਮੁਨੀਗਾ ॥ ਬਬਸਤੀ ਦੇ ਸਮਸੇਰੰਜ
ਸਤੰਦਤੀਗਾ ॥ ੩੯ ॥ ਬੀਮੇਦਾਂ ਦਰਾਮਾ ਅਚਰੁ ਗੁਰਗੀਦ
ਸੇਗਾ ॥ ਚੁਸੇਗਾ ਅਸਤੁ ਸੇਗਾ ਅਛਕਨੇ ਦਿਲਾ ਦਿਲੇਗਾ ॥ ੪੦ ॥
ਅਬਿਕੇਸੀ ॥ ਖੁਫਤਾਂ ਦੇ ਜੇਸੀ ਦੇ ਜੀਗਾ ॥ ਬਿਕੇਸੀ ਦੇ ਮੇਦਾਂ ਨੇ

ਤੀਰੇਤੁ ਠੰਗਾ ॥ ੪੧ ॥ ਚੁਨਾ ਤੀਰੁ ਬਾਰਾਂ ਕਨ ਦੰਕਾਰ ਜਾਰਾਂ ॥
ਕਿਲਸੁ ਕਰ ਬਕਾਰਾਂ ਮਾਮਟ ਸੁਥੇ ਸੁਮਾਰਾਂ ॥ ੪੨ ॥ ਚੁਨਾਂ ਬ
ਨ ਬਾਹੀ ਦਤੀ ਰੇਤੁ ਠੰਗਾ ॥ ਬਸੇ ਮਰਦ ਮਾਮੁ ਰਦ ਹਸੁ ਦ
ਜਾਇ ਜੰਗਾ ॥ ੪੩ ॥ ਸੁਹੇਨ ਮਰਾਜ ਸਿੰਘ ਦਰਾਮਟ ਬਜੰਗ
ਚਕੋ ਬਰਕ ਮਾਂਹ ਮਦਤੀ ਰੇਤੁ ਠੰਗਾ ॥ ੪੪ ॥ ਬਜੰ ਬਸੰਦ
ਰਾਮਟ ਚੁਮ ਠਰੀਤ ਮਸਤਾ ॥ ਯਕੇ ਗੁਰਜ ਮਜ਼ਦੀ ਲਏ
ਕਰ ਬਦਸਤਾ ॥ ੪੫ ॥ ਯਕੇ ਤੀਰ ਜੁ ਦ ਬਾਨੁ ਏ ਪਾਕਾ ਮਰਦ
ਕੀ ਗਜ ਸਿੰਘ ਮਜ਼ਾ ਮਸਪਾ ਮਾਮਟ ਬਿਗਰਦਾ ॥ ੪੬ ॥
ਦਿਗਰ ਗਜ ਹਰ ਸਿੰਘ ਦਰਾਮਟ ਬਰੇ ਸੁੰਘ ਧਰਵਾ
ਨ

ਨਹੇ ਏਹੁ ਦਰਾਮਦ ਬਯੋਸਾ ॥੪੭॥ ਚੁਨਾਤੇਗਜਨ ਬਾ
ਨੁਏ ਸੇਰਤਨਾ ॥ ਬਿਅਛਤਾ ਦਰਨਾ ਸਿੰਘ ਚੁਸਰਵੇਚ ਮਨਾ
॥੪੮॥ ਅਕੇਸਹਰਾ ਮੀ ਬੋਰਾ ਦਿਗਰਜੇ ਪਪਰਾ ॥ ਖਰਾਮੀਦ
ਹਬਾਨੇਰੁਰਾ ਸਿੰਘ ਦਹਦੁਗਾ ॥੪੯॥ ਬਿਜਦਤੇਗ ਬਾਜੋਰ
ਬਾਨੁਸਿਪਰਾ ॥ ਬਿਬਰਖੇਜੁ ਸੇਠਹ ਬਸੇ ਚੁਗੁਹਰਾ ॥੫੦॥
ਸਿਅਮਰਾਜ ਹਬੁਟੀ ਦਰਾਮਦ ਦਿਲੋਗਾ ॥ ਚੁਬਰਬਰਹ
ਆਹੁਦਗਰਗੀਦ ਸੇਰਾ ॥੫੧॥ ਚੁਨਤੀਰਜਦਹਰਦੁਅ
ਬਰੁਸਿਕੀਜਾ ॥ ਬਾਅਛਤਾ ਦਮਮਰਸਿੰਘ ਚੁਸਾਖੇਤਰੀਜਾ
॥੫੨॥ ਚੁਰਾ ॥ ਰਾਜਹਜੇ ਸਿੰਘ ਦਰਾਮਦ ਮੁਸਾਫਾ ॥ ਬਿਯੋਸ

ਅੰਦਰੀਸੁ ਦਰੁ ਅਜ ਕੋ ਹਕਾਫਾ ॥੫੩॥ ਹੁਮਾਂ ਖਰਦ ਸਰਬ ੨੬੫
ਤਕਿ ਯਾਰੇ ਰੁਮਮਾ ਜਿ ਜੈ ਸਿੰਘ ਪਸੇ ਯਕ ਨਿਅਮ ਦਕ ਦਮਾ ॥
੫੪॥ ਯਕੇ ਸੁਹਿ ਠਿਰੰਗੀ ਪਲੰਦੇ ਦਿਗਰਾ ਬੋਮੇ ਦੰਦਰਾਮ
ਦਰੁ ਸੇਰੇ ਜੁ ਬਗਾ ॥੫੫॥ ਸਿਅਮ ਸਹ ਅੰਗਰੇ ਜਰੁ ਅਣ
ਤਾਬਾ ਰੁਮਮ ਸਹ ਹਬਸਿ ਰੁਮਗਰੇ ਦਰਾਬਾ ॥੫੬॥ ਯਕੇ
ਗਬਿ ਜੁ ਦਨੇ ਜਹਮੁ ਸੁਤੇ ਦਿਗਰਾ ਸਿਅਮ ਰਾਬ ਪਾਓ ਰੁ
ਅਮਰਾ ਸਿੰਘਰਾ ॥੫੭॥ ਚੁਨਾ ਮੋਬਿ ਅਣ ਤਦਨ ਬਰਖਾਸ
ਤਬਾਜ਼ਾ ਸੁਏ ਅਸਮਾਂ ਜਾਂ ਨਪਰਵਾਜ਼ ਸਾਜ਼ਾ ॥੫੮॥ ਦਿਗ
ਰਕਸੁ ਨਿਅਮ ਦਤਮੀਨਾ ਇਜੰਗਾ ਕਿਪੇ ਸੇ ॥੫੯॥ ਦਾਦਿ

ਵਰਨਿਹੰਗਾ ॥੫੯॥ ਸੁਹਸੁਬਿਸੁਤਾਂਦੀਦਰਮਦਬਣਉ
 ਜੁਸਿਪਾਹਿਖਾਨਹਾਮਦਹਮਹਮਉਜਮਉਜਾ ॥੬੦॥
 ਬਰੇਜੇਦਿਗਾਰੇਸੁਨੀਅਤਿਪਨਾਹਾਬਮਉਰੀਗੰਦ
 ਰਮਦਚਮਉਰੀਗਸਾਹਾ ॥੬੧॥ ਦੁਸੁਏਯਲਾਹਮ
 ਹਬਸਤੰਦਕਮਗਾਬੀਮੇਦਾਂਨਜਸਤੰਦਸਿਪਰਬਰਸਿ
 ਪਗ ॥੬੨॥ ਬਗੁਰਰੀਦਨਾਮਮਦਦੁਮਬਰੇਮੁਸਾਛਾ
 ਅਕੇਗਸੁਤਹਾਂਇਲਯਕੇਗਸੁਤਜਾਛਾ ॥੬੩॥ ਚਕ੍ਰ
 ਚਕ੍ਰਬਰਖਸਤਤੀਰੇਤੁਛੁਗਾਖੁਤਾਖੁਤਦਰਮਦਹ
 ਮਹਰੀਗਾ ॥੬੪॥ ਜੀਤਰਿਜੀਤਪੋਜੀਤਗਤਬਰ

ਜਿਨੇਜਹਵਨਾਚਖਵਨਾਵਕਾਸਿਪਗ। ੬੫॥ ਯਕੇ ੨੬੬
ਦੇਵਆਮਦਕਿਜਗੋਨਿਸਾ। ਚੁਗੁਰਗੀਦਸੇਰਹਮ
ਚੁਪੀਏਦਸਾ। ੬੬॥ ਕੁਨਦਤੀਰਬਾਰਾਚੁਬਾਰਾਨਸੇਰ
ਬਰਖਸਾਮੀਦਰੂਬਰਕਓਹਮਚੁਤੇਗ। ੬੭॥ ਬੁਜ
ਸਾਮੀਦਰਆਮਦਦਹਾਨਿਦੁਹਲਾ। ਚੁਪੁਰਗਸਤਬ
ਜਾਰਜਾਏਅਜਲਾ। ੬੮॥ ਹਰਾਂਕਸਕਿਪਰਾਂਸਦਦਤੀ
ਰਸਸਤਾ। ਬਸਦਪਾਹਿਲੁਏਪੀਲਾਮੀਮਰਦਗੁਜਸਤ
੬੯॥ ਹੁਮਾਂਕਸਬਸੇਤੀਰਜਦਬਰਕਜਾ। ਬਿਅਫ
ਤਾਦਦੇਵੇਚੁਕਰਖੇਗਿਗਾ। ੭੦॥ ਦਿਰਦੇਵਗ

ਰਗਸਤਾਬਿਅਮਦ ਬਜੰਗਪਾਚੁ ਸ੍ਵੇਰੇਅਜੀਮਹਮਚੁ
ਪਗੰਪਿਲੰਗਾ॥ ੧੧॥ ਚੁਨਾਜਖਮਗੋਪਾਲਮੰਦਾਖ
ਤਸਖਤਾ॥ ਬਿਅਠਤਾਦਦਨੋਚੁਬੇਖਮਜੁਦਰਖਤਾ
੧੨॥ ਵਿਗਰਕਸਨੀਯਾਮਦਮਜੇਆਰਜੇ॥ ਕਿਆ
ਅਦਬਜੰਗੋਚੁਨੀਮਾਹੀਰੋ॥ ੧੩॥ ਸ੍ਵੇਰੇਚੀਨਸਰਤਾਜ
ਰੰਗੀਨੀਹਦਾ॥ ਬਲਾਏਗੁਬਾਰਸ੍ਵਦਹਨਬਰਕੁਸਾਦਾ
੧੪॥ ਸੁਬਅਮਦਯਕੇਠਉਜਰਾਸਾਜਕਰਦਾ॥ ਜਿ
ਦੀਰਵਜਾਹੀਬਾਜੀਮਾਗਾਜਕਰਦਾ॥ ੧੫॥ ਕਿਆ
ਯਸੇਸਾਮਦਸੇਸ੍ਵੇਰੇਹਤਹਤਾ॥ ਅਜੀਉਮਰਜੀਜੀ

ਦਗੀਜੀਹਿਯਾਤਾ ॥ ੭੮ ॥ ਬਰੇਜੇਦਿਗਰਰੇਸਨੀਯਾਤਿ ॥ ੨੬੭ ॥
ਇਕਗਾ ਬਰਮਭਿਰੰਗਾਦਰਾਮਦਰੁਸਾਹੇਦਿਗਰਾ
॥ ੭੯ ॥ ਸਿਪਾਹਿਸੁਦ ਬਰਖਾਅਜੁਜੇਸੁਜੰਗਾ ਰਵਾਂਸੁਦ
ਬਹਰਰੇਸੁਤੀਰੇਤੁਠੰਗਾ ॥ ੮੦ ॥ ਰਵਾਂਰਵਸੁਦਹਕੈਬ
ਰੇਕੀਨਹਕੈਸਾ ਕੈਬਾਜੁਇਮਰਦਾਬਰਾਂਵਰਦਜੇਸਾ
॥ ੮੧ ॥ ਚੁਲਸੁਕਰਤਮਾਮੀਦਿਗਮਦਬਕਾਮਾਯਕੈਮਾਂ
ਦਥਰਾਸਤਸੁਰੁਟਸਿੰਘਨਾਮਾ ॥ ੮੨ ॥ ਬਰੇਯਾਦਕਿਏਸੁ
ਹਿਰੁਸਤਮਜਮਾਂ ਤੁਮਾਰਕਿਕਨਯਾ ਬਿਗੀਰੀਕਮਾਂ
॥ ੮੩ ॥ ਬਰਜਮਾਮੀਦਰਾਮਮਦਰੁਸੇਰੇਕੀ ਯਾਨਪੁਸ

ਤੇਇਹਮਥਾਨੁਏਹਮਚੁਨਾਂ॥੮੨॥ ਅਬਿਧੋਸੀਦਖੁਫਤਾਨ
ਜੇਸੀਦਜਗਾ॥ ਬਕੇਸੀਦਚੁਸੇਰਮਰਦਾਨਿਹੰਗਾ॥੮੩॥
ਬਜਾਯਸਦਰਾਮਦਚੁਸੇਰੇਅਜੀਮਾ॥ ਬਕੇਬਰਕਮਾਕਰ
ਦਬਾਰਸਕਰੀਮਾ॥੮੪॥ ਚਪੋਰਸਤਓਕਰਦਖਮਕਰਦ
ਰਾਸਤਾ॥ ਗਰੇਵੇਕਮਾਂਚਰਖਚੀਨੀਬਰਖਾਸਤਾ॥੮੫॥ ਹਰਾਂ
ਕਸਾਕਿਨੇਜਹਿਥਿਅਠਤਾਦਮੁਸਤਾ॥ ਦੁਤਾਗਸਤਮੁਸਤੇ
ਹਮੀਚਾਰਗਸਤਾ॥੮੬॥ ਅਬਿਅਵੇਖਤਬਾਟੀਗਰੇਬਾਜਪ
ਰਾਚੁਸੁਰਖਅਜ਼ਦਹਾਬਰਹਮੀਸੇਰਨਗ॥੮੭॥ ਚੁਨਾਂਥਾਨ
ਅਠਤਾ॥ ਰੋੜੁਫੰਗਾ॥ ਜਿਮੰਕਿਸਤਕਾਨਸੁਸੁਦਹਲਾਲ

ਰੁਨਾ ਅਵੇਖਤ ਹਰਦੇ ਹਮ ਹਜਾਇ ਜੰਗਾ ਕਿਤੇਗਾ ਅਜ ੨੬੮
ਸਿਆਂਗਾ ਸਤਤ ਰਗ ਸੁਖ ਟੰਗਾ ॥ ੧੦੧ ॥ ਰੁਨਾ ਜੰਗ ਕਰਦੇ
ਦਸੁ ਬਹਤਾ ਬਸਾ ਮਾਧਿ ਅਛਤਾ ਦਸੁ ਰ ਛਤਨ ਬਰਦੇ
ਤਾਮਾ ॥ ੧੦੨ ॥ ਜਿਖੁ ਦਸਾ ਦਸੁ ਦਹਰ ਦੁਦਰਜਾਇ ਜੰਗਾ
ਚੁਸੇ ਰੋਯੀ ਮਨੋ ਦੁ ਅਬਰੋ ਪਿਲੰਗਾ ॥ ੧੦੩ ॥ ਰੁਹ ਬਸੀ ਬਰ
ਦੁਦੁੜ ਦੁਦੀ ਨਾਰਜੁ ਰਦਾ ਜਗਾਂਗਾ ਸਤਤ ਚੰਗੀ ਬਜਦੁ
ਦਗਾਰਦਾ ॥ ੧੦੪ ॥ ਸਿਆਮ ਰੋਜੁ ਚਉਗਾ ਬਿਬਤ ਦ
ਆਛਤਾ ਬਾ ਜਗਾਂਗਾ ਸਤਤ ਚਉਗਾ ਸੁਨ ਸੁਮਾ ਹਿਤਾ ਬਾ
॥ ੧੦੫ ॥ ਬਬਰਖਾ ਸਤਤ ਹਰਦੇ ਮਜ਼ੀ ਜਾ ਰੰਗਾ

ਫੰਕਰਦਹਰਸੁਇਤੀਰੋਤੁਏਗਾ॥੧੦੬॥ ਚੁਨਾਗ
ਰਮਸੁਦਮਾਤਸੇਕਾਰਜਾਗਾ॥ਕਿਫੀਲੇਨੁਦਹਿਹਜਾ
ਰਮਾਮਦਬਕਾਰਾ॥੧੦੭॥ ਬਕਾਰਮਾਮਦਹਮਸਪ
ਹਠਤਸਦਹਜਾਗਾ॥ਹਮਹਜੁਦਨਸਾਇਸਾਤਿਹਨ
ਮਦਾਰਾ॥੧੦੮॥ ਜਿਸੀਏਵਮਰਬੀਵੇਮੇਰਾਕ
ਗਾਇ॥ਬਕਾਰਮਾਮਦਹਮਸਪਚੁੰਬਾਦਪਾਇ॥
੧੦੯॥ ਬਸੇਕਸਤਹਸਰਹੰਗਸਾਇਸਤਹਸੇਗਾ॥ਬ
ਦਕਤੇਤਰਦਦਬਕਾਰੇਦਲੇਗਾ॥੧੧੦॥ ਬਗਰੀਦਨ
ਮਾਮਦਮਾਬਰੇਸਮਾਹਾ॥ਨਮੇਖੁਨਮਾਹੀਲਕੇਤੇਗਾ

ਮਾਹਿ ੧੧੦ ਬਜੀਰਾਮੀਂਦਰੁੰਗਓਗਹੋਏਗਾਜੀਆਂਗਝਿ ੨੧੦
 ਮੀਤੀਗਸੁਟਅਜਸੁਮੇਤਾਜੀਆਂ ੧੧੧ ਸਮੇਬਾਂਦਪਾ
 ਏਆਂਨਪੇਲਾਦਨਲਾਗਜੀਮੀਗਸਤਪਸੁਤੇਪੈਰਗਿਮਿ ੬
 ਸਲਾ ੧੧੨ ਚਰਾਗੇਜਹੰਨਖੁਮੇਬਾਦਹਖਰਦਾਸ
 ਹੇਤਾਜਦੀਗਰਬਰਾਵੁਰਦਸਰਦਾ ੧੧੩ ਬਰੇਜੇਰ
 ਹਾਰਮਤਪੀਦਮਾਛਤਾਬਾਬਾਜੀਲਵਹਿੰਦਰਮਾਵੇ
 ਖਤਜੁਰਰੀਤਨਾਥਾ ੧੧੪ ਗਦਿਗਰਰਵਸੁਮਰਦਾਂਨਬ
 ਸਤੰਦਕਮਗਾਯਮਾਨੀਕਮਰਦਾਸਤਬਰਰੋਸਿਪਰਾ
 ੧੧੫ ਬਰੇਸੁਅੰਦਰਮਾਸਦਬਜੇਸੀਦਜੀਗਾਬਰੇਸੁ

ਅੰਦਰਾਮਾਮਦਰੁਕੋਸਸਪਿਲੰਗਾ ॥ ੧੧੬ ॥ ਚੁਮਮਰੋਜਕੁ
ਸਤੰਦਦਹਿਹਜਾਰਠੀਲਾਨੁਦਹਿਹਜਾਰਾਮਸਪੋਚੁ
ਟਰੀਅਮਾਇਨੀਲਾ ॥ ੧੧੭ ॥ ਬਕਾਰਾਮਾਮਦਹਿਪਿਆਨੁ
ਹਸੀਸਦਹਜਾਰਾਜੁਦਨਮਰਦਸ਼ੇਰਾਂਨਾਮਜਮੁਦਹਕਾ
ਗ ॥ ੧੧੮ ॥ ਕੁਨਦਜਰਹੇਟੇਰਥਚਹਾਰੋਹਜਾਰਾਬਸ਼ੇਰ
ਅਏਕਨੰਗੀਗਾਮਾਮਪਤਹਕਾਰਾ ॥ ੧੧੯ ॥ ਕਿਮਜਤੀਰ
ਚਾਰਾਮਸਪਕੁਸਤਸਚਹਾਰਾਗਿਹਾਰਤੀਰਕੁਸਤਸਸ
ਰੇਬਹਿਲਦਾਗਾ ॥ ੧੨੦ ॥ ਸਿਯਾਮਤੀਰਜਟਹਰਦੁਮ
ਬਰੂਸੀਜਾਕੀਮਾਰੇਬਿਪੋਚੀਟਾਜਿਸਉਦਾਇਰੀਜਾ

੧੨੧। ਨਹਾ ਰਮਾ ਬਿਜਟ ਤੀਰਖ ਬਰਸ ਨੀਯਾ ਠਤਾ। ਕਿਰੁ ੨੧੧

ਰਮਸੁ ਬਰਖਾ ਸਤਧਰਮ ਸਨਤਾ ਠਤਾ। ੧੨੨। ਬਿਜਟ

ਚੰਨੁ ਅਮਕੈ ਬਰੇ ਨਾਜਨੀ। ਬਖਰਦੇ ਸਹਰਗ ਬਿਖ

ਠਤਦਾ ਜੀਮੀ। ੧੨੩। ਬਿਟਾਨ ਸਤਈ ਮਰਦ ਪਾਮਰ

ਦਹਗ ਸਤਾ। ਬਿਅਠਤਾ ਦਫ਼ਾ ਮਹਮਰੁ ਨੀਸੈ ਰਮਸਤਾ

੧੨੪। ਕਿਅਜ਼ਰ ਬਿਅਮਦ ਬਰਾਮਦਾ ਜੀਮੀ। ਪੁਰਾ

ਮੀਦਹ ਸੁਦਹਦੇ ਪੈਕਰੇ ਨਾਜਨੀ। ੧੨੫। ਬਾਕਦ ਸ

ਤਬਰਦਾ ਸਤਪਾਕਾ ਪਿਆਲਾ ਹਮਾ ਬਿ। ਬਨੀਜ਼ ਦੇ ਸਹ

ਅਮਦਰੁ ਪੁਰਾਂ ਉਕਾ ਬਾ। ੧੨੬। ਬਰੋਯਦ ਏਸਾਹਿ

ਅਜਾਦਮਰਦਾ ਚਰਾਖੁ ਫਤਹੁ ਸਤੀਤੁ ਦਰਖੁ ਨਗ
 ਰਦੁ ॥ ੧੨੭ ॥ ਬਗੋਯਦਾ ਕਿਏ ਬਾਨੁ ਵੇਨ ਕਬਖਤਾ ਚ
 ਗੋਤੋ ਬਿਅਮਦਦ ਰੀਜਾਇ ਸਖਤਾ ॥ ੧੨੮ ॥ ਅਗਰਮੁ
 ਰਦਹ ਬਾਸੀ ਬਿਯਾਰੇ ਮਲਾਸਾ ਵਗਾਰੀਤੁ ਹੁਸਤੀ
 ਬਯਜਦਾ ਸੁਪਾਸਾ ॥ ੧੨੯ ॥ ਅਜਗੁ ਫਤਹੀ ਹਾਂਖੁ ਸਾ
 ਅਮਦ ਸੁਖਨਾ ਬਗੋਯਦਾ ਕਿਏ ਨਾਜ਼ਨੀ ਸੀਮਤਨਾ ॥
 ੧੩੦ ॥ ਹਰਾਂਕਸਾ ਕਿਖਾਹੀ ਬਿਰੋਮਨਾਦਿ ਹਮਾ ਕਿਏ ਸੇ
 ਰਦਿਲ ਮਨਗੁਲਾ ਮੇਤੁ ਅਮਾ ॥ ੧੩੧ ॥ ਖਦਾਵੰਦ ਬਾਸੀਤੁ
 ਏਕਾਰਸਾ ਤਾਨੀ ਮਾਰਾ ਬਖਾਕ ਬਾਰਕੁਨ ਨਕਬਖਤਾ ॥ ੧੩੨ ॥

ਬਿਜਰਦ ਪਸਤ ਪਾਓ ਕੁਸਾਟ ਸੁਟੁਰ ਸੁਮਾ ਹਮ ਹਰਵ
 ਸੁਸਾਹਾਨ ਪੇਸੀ ਨਰ ਸੁਮਾ ॥ ੧੩੩ ॥ ਬਿਜਰਦ ਨਰਿ ਬਤ ਸੁਮਾ
 ਹਸਾਹੇ ਜਮਾਂ ॥ ੧੩੪ ॥ ਬਹੋ ਸਮਾਇ ਰਾਮਾਮਾਟੁਰ ਸੁਕੁਸਾ
 ਦਾ ਬਗੋਯਾਟ ਕਿਰਾਜਾਇ ਮਾਰਾਨਿ ਹਾਟਾ ॥ ੧੩੫ ॥ ਬ
 ਗੋਯਾਟ ਤੁਰਾਜਾ ਏਰਜੀਗਾਯਾ ਫਤਮਾ ਬਕਾਰੇ ਸੁਮਾਂ ਕਤਖ
 ਦਾਯਾ ਫਤਮਾ ॥ ੧੩੬ ॥ ਪਸੇਮਮਾਂ ਸੁਵਦ ਸੁਖਨ ਗੁਫਤਨ
 ਫਤਮਾ ਹਰਾਂਕਸਤੁ ਗੋਈ ਕਿਬਰਮਨ ਕੁਬਲਾ ॥ ੧੩੭ ॥
 ਬਿੰਦੀ ਹਸਾਕੀ ਮਾਜਮਾ ਏਰੋਜਹਾਮਾ ਕਿਮਾਰਾ ਬਕਾ
 ਰਮਸ ਤੋਰੋਜੇਤਮਾਮਾ ॥ ੧੩੮ ॥ ਤੁਮਾਰਾ ਬਿਨੀ ਹਤਾਂ ਸੁਵ

ਮਤਾਜੁ ਹਾਇਲਾ। ਗਿਗਉਹ। ਰਿਬਿਯਾਰੇਮ। ਆਛੁਦਹ
ਗਿਲਾ। ੧੪੦॥ ੐ਮਮਫਜ਼ਾ॥ ॥ ਹਿਕਾਇਤਪੰਜਵੀਂ
ਦਲੀ॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥ ਸੀਵਾਹਿਗਾਰਜੀਕੀਟਫਤੇ॥ ॥
ਤੁਈਰਹਿਨੁਮਾਇਓਤੁਈਦਿਲਕੁਸਾਇਆ। ਤੁਈਦਸ
ਤਗੀਰਮੰਦਰਿਦੇਸਗਾਇਆ॥ ੧॥ ਤੁਈਰਜਰੋਜੀਦਿਤੇ
ਦਸਤਗੀਰਾ। ਕਰੀਮੇਖਤਾਬਖਸ਼ਦਾਨਸਪਜੀਰਾ॥ ੨॥
ਹਿਕਾਇਤਸੁਨੀਦਮਖਕੇਕਾਜੀਅਸੀ। ਗਿਬਰਤਰਨ
ਦੀਦਮਕਜੋਦੀਗਾਰਸਾ॥ ੩॥ ਯਕੇਖਾਨਹਓਬਾਨੁਏਨਓ
ਜਵਾਂ। ਗਿਰਾਸਵਦਹਾਰੀਕਸੇਨਾਜਦਾਂ॥ ੪॥ ਕਿਸੇ

ਸਨਸਰੇਰਾਂਏਰੋਮੇਜ਼ਦਹਾਗੁਲੇਲਾਲਹਰਾਦਾਗਬਰ
 ਏਲਸੁਦਹਿ।੫।ਕਜ਼ਸੁਰਤੇਮਾਹਰਾਬੀਮਸੁਦਾ।ਰਸ
 ਕਸੋਖਤਹਮਜ਼ਮਿਅੰਨੀਮਸੁਦਾ।੬।ਬਕਾਰਮਜ਼ਸੁ
 ਏਖਨਹਬੇਰੂਰਵਦਾ।ਬਦੇਸ਼ੇਜ਼ਲਏਸੋਰਸੁੰਬਲਸੁਦ
 ਦਾ।੭।ਗਰਮਾਬੇਬਦਰੀਯਾਬਸੋਇਦਰੁਖਸਾ।ਹਮ
 ਹਿਖਾਰਮਾਹੀਸੁਦਦਗੁਕਰੁਖਸਾ।੮।ਬਖ਼ਮਓਛਿਤਾਦ
 ਹਿਹੁਮਾਸਾਯਹਮਾਬਾ।ਜ਼ਿਮਸਤੀਸੁਦਹਨਮਨਰਕਾਸਸ
 ਰਾਬਾ।੯।ਬਦੀਦਸੁਪਕੋਰਾਜ਼ਹਨਓਜ਼ਦੁੰਗਾ।ਕਿਹੁਸ
 ਨਲਜਮਾਲਮਸਤਜ਼ਹਰਜ਼ਹਾਂ।੧੦।ਸਾਏਤਾਹਿ

ਏਰਾਜ਼ਹੇਏਨੇਕੁਬਖਤਾ। ਤੁਮਾਰਾਬਾਦਿਹਜਾਇਨਜ
ਦੀਕਤਖਤਾ॥੧੧॥ ਨਬਸਤੀਸਰੇਕਾਜੀਆਵਰਤਰਾ
ਸਤਾ। ਵਜਾਪਸਾਕਿਣੀਖਨਹਮਰਾਮਜਤਰਾਸਤਾ॥
੧੨॥ ਸੁਨੀਦੀਸੁਖਨਰਾਦਿਸਮੀਦਰਿਨਿਹਾਦਾ। ਨਰਾ
ਜੇਦਿਗਰਪੇਸਮਓਰਤਕੁਸਾਦਾ॥੧੩॥ ਬਵਕੁਤੇਸੁਹ
ਰੇਰਾਚੁਖੁਸੁਖਫਤਹਟੀਦਾ। ਬਿਜਦਤੇਗਖੁਦਦਸ
ਤਸਰਓਬਰੀਦਾ॥੧੪॥ ਬਰੀਦਹਸਰਉਰਾਰਵਾਂਜਾਇ
ਗਸਤਾ। ਵਰਾਜਾਸਬਲਸਿੰਘਕਿਬਿਨਸੁਸਤਹਮਸ
ਤਾ॥੧੫॥ ਸਰਗਾਤੀਮਰਾਹਮਚੁਨੀਕਰਦਹਮਮਾਬ

ਪੇਸੇ ਤੁਈ ਸਰਸਨ ਮਦੁਰਦ ਹਮਾ ॥ ੧੯ ॥ ਅਗਰ ਸਰ ੨੧੪
ਤੁਖਾ ਹੀ ਸਰ ਤੁਮੇ ਦਿ ਹਮਾ ॥ ਬਜਾਨੇ ਦਿ ਲੇ ਬਰਤੁ ਅਸ
ਕਸੂਦਮਾ ॥ ੨੦ ॥ ਕਿ ਇਸ ਸਬ ਕਨਾਮਾ ਮਹਦ ਤੇ ਬ
ਸਤ ਹਈ ॥ ਬਗਮ ਜਹਰ ਸੁਮ ਜਾਨ ਮਨ ਕੁਸਤ ਹਈ ॥
੨੧ ॥ ਚੁਟੀ ਦਸ ਸਰੇ ਰਾਜ ਹੇ ਨਉ ਜਾਧਾ ॥ ਬਤਰ
ਸੀਦ ਗਾਠ ਤਾਕਿ ਦੇ ਬਦਨਿ ਸੰਗ ॥ ੨੨ ॥ ਚੁਨਾ ਬਦਤੁ
ਕਰਨੀ ਖੁਦਾ ਦੇ ਦਖੇਸਾ ॥ ਕਿ ਮਾਰਾ ਚਿ ਮਾਰੀ ਮਜੀ
ਕਾਰ ਬੇਸਾ ॥ ੨੩ ॥ ਜਿ ਤੇ ਸਤੀ ਮੂਥ ਬਾਜ ਮਾਮਦਾ
ਜਿ ਕਰਦ ਹਿਤੁ ਮਨ ਦਰਨਿ ਮਾਜ ਮਾਮਦਾ ॥ ੨੪ ॥

ਚੁਨੀ ਬਦਤ ਕਰਦੀ ਪ੍ਰਦਾਵੰਦ ਕਾਰਾ ਮਰਕਰਦ
ਬਾਸੀ ਚੁਨੀ ਰੋਜ਼ ਕਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਆਖਿ ਅੰਦਾਖੁਤ ਸਰਰਾ
ਰਾਂਜਾ ਜਿਦ ਸਤਾ ॥ ਬਰੇ ਸੀਨ ਹਓ ਸਰਾ ਬਿਜਦ ਹਰ
ਦੁਦ ਸਤਾ ॥ ੨੩ ॥ ਮਰਾ ਪਸਤਦਾਦੀ ਤੁਰਾ ਹੁਕਾਇਹ
ਦਾ ॥ ਦੁਜਾਂ ਰੋਜ਼ ਮਓਲਾ ਇਕਾ ਜੀ ਸੁਵਦਾ ॥ ੨੪ ॥ ਆਖਿ ਅੰ
ਦਾਖੁਤ ਸਰਖਾਨ ਹਮਾ ਮਦ ਬੁਥਾਜਾ ॥ ਬਾਅੰਲਾ ਸੁਕਾ
ਜੀ ਬਿਖੁ ਸਪਿਦਦ ਰਾਜਾ ॥ ੨੫ ॥ ਆਖਿ ਅੰਦਾਖੁਤ ਬਕਸ
ਰਾਜੀ ਪ੍ਰਦਦ ਸਤਾਖਾਕਾ ॥ ਬਿਗੁ ਠਤਾ ਕਿਖੇ ਜੇਦ ਯਾਰਾਂ
ਨਪਾਕਾ ॥ ੨੬ ॥ ਆਖਿ ਬਦ ਕਾਰ ਕਰਦੀ ਕਸੇ ਸੁਰ ਬਖਤ

ਕਿ ਕ੍ਰਾਜੀ ਬਜਾਂ ਕ੍ਰਸਤਯਕਜਖਮਸਖਤਾ ॥੨੭॥ ਬਹ ੨੭੪
ਰਜਾਕਿਯਾ ਬੇਦਖੂਨਸੁਨਿਮਾਂ ਗੁਮਾਂ ਰਾਹਗਿਰੰਦਹਮ
ਹਮਰਦਮਾਂ ॥੨੮॥ ਬਮਾਂ ਜਾਜਹਾਖਲਕਾਇਸਤਾਦਹਿ
ਕਰਦਾ ਬਜਾਏਕਿਸਰਕ੍ਰਾਜੀਅਫਤਾਦਹਿਕਰਦਾ
॥੨੯॥ ਬਿਟਾਨਿਸਤਹਮਹਿਅਚਿਰਤੇਮਰਦਮਾਂ ਕਿਣੀ
ਰਾਬਿਕ੍ਰਸਤਾਮਸਤੁਰਜਾਹਿਗੁਮਾਂ ॥੩੦॥ ਗਿਰੀਠਤੰ
ਦੁਓਗਾਬੁਬਸਤੰਦਸਖਤਾ ॥੩੧॥ ਬਿਗੁਠਤੰਦਕਿਣੀ
ਰਾਹਵਾਲਾਹਿਕੁਨਦਾ ਬਾਦਿਲਹਰਾਚਿਟਾਰਦਸ
ਜਾਇਸਾਦਿਹਦਾ ॥੩੨॥ ਬਿਠਰਾਮਦਜਲਾਦਰਾਸੇ

ਰਬਖਤਾ ਕਿਈ ਸਰਜਨਾ ਕੁਨ ਬਖਾ ਕਜਖਮ ਸਖਤਾ
३३॥ ਨਰਸੁਮ ਸੈਰਰਾ ਦੀ ਦਮਾਂ ਨ ਉਜੁਵਾਂ ਬਲਰਜ
ਦਰਮ ਦਰੁਸਰਵੇ ਗਿਰਾਂ ३४॥ ਬਗੁਠਤਾ ਕਿਮਨ
ਕਾਰ ਬਦ ਕਰਦ ਹਮਾਮਾ ਬਕਾਰੇ ਸੁਮਾਂਤ ਉਰਖੁਦ
ਕਰਦ ਹਮਾਮਾ ३५॥ ਨਮੁਦ ਹਇ ਸਾਰਤ ਬਰਸਮੇਬ
ਮਾਂ ਕਿਏ ਬਾਨੁਏ ਸਰਵਰੇ ਬਾਨੁਮਾਮਾ ३६॥ ਜਿ
ਹੁਕਮੇ ਸੁਮਾਂ ਮਨਖਤਾ ਕਰਦ ਹਮਾਮਾ ਕਿਈ ਕਾਰਣੀ
ਬਬੇਮ ਸਲਹਤ ਕਰਦ ਹਮਾਮਾ ३७॥ ਖੁਲਾਸਮ ਬਿ
ਦਿਹਮ ਹੁਦ ਕਰਦ ਮੁਖੁਲਾ ਕਿਮ ਹੁਦੇ ਖੁਦਾਮਸ

ਤੁਕਸਮੇਰਸੁਲ। ੩੮। ਗੁਨਹਬਖਸਤੋਮਨਖਤਾਕ
ਰਦਹਿਅਮਾ। ਕਿਏਜਿਗਰਜਾਮਨਗੁਲਮੇਤੁਅਮਾ॥
੩੯। ਬਗੁਛਤਾਰਾਜਹਪਗਰਾਣੀਸਦਕੁਸਮਾਨ
ਕਾਜੀਮਗਾਜੀਦਹਦਸਤਾਅਮਦਮਾ। ੪੦। ਕਿਓ
ਕੁਸਤਗਸਤਹਚਿਣੀਰਾਕੁਸਮਾ। ਕਿਧੂਨੇਅੰਜੀਬਰ
ਸਰੇਖੁਦਕੁਨਮਾ। ੪੧। ਚਿਖੁਸਤਗਕਿਣੀਰਾਖਲਾਸੀ
ਦਿਹਮਾ। ਦੁਮਨਹਜਰਤੇਕਾਬਹਅਲਾਹਰਦਮਾ। ੪੨।
। ਬਗੁਛਤਾਣੀਸੁਖਨਰਾਵਕਰਦਸੁਖਲਾਸਾ। ਬਖ
ਨਹਖੁਦਮਾਮਦਜੀਮੇਕਰਦਖਾਸਾ। ੪੩। ਬਸਤੀਦ

ਬਾਰੋਤਮਾਰੀਕੁਨਦਾ ॥ ਕੀਏਜੁਦਮਰਾਕਾਮਗਾਰੀਦਿ
ਹਦਾ ॥ ੪੪ ॥ ਵਰੇਗਾਮਜੁਕੁਬਾਯਲਜੁਦਮੇਸਵਮਾ
ਅਗਰਾਜੀਦਹਬਾਸਮਬਬਾਜੁਆਮਦਮਾ ॥ ੪੫ ॥ ਅਤ
ਏਨਕੁਦਜਿਸਰਾਬਾਰਕਸਤਾ ॥ ਰਵਾਂਨਹਸੁਏਕਾਬ
ਹਮਲਹਸੁਦਸਤਾ ॥ ੪੬ ॥ ਚੁਬੇਰੀਬਰਾਮਦਦੁਸੇਮੰਜਲ
ਸਾ ॥ ਬਯਾਦਮਾਮਦਹਖਨਹਜਾਂਦੇਸਤਸਾ ॥ ੪੭ ॥ ਬਬ
ਜਾਮਾਮਦਹਨੀਅਸਬਖਨਹਮਾਂ ॥ ਚਿਨਿਆਮਤਾਮਜੀ
ਮੋਚਦਭਿਲਤਾਰਿਗਾਂ ॥ ੪੮ ॥ ਬਟਾਨਸਤਮਾਲਮਕਜਾਂ
ਜਾਇਗਸਤਾ ॥ ਚਿਦਾਨੰਦਾਕਿਕਸਹਾਲਬਰਸਰਗੁਜਸੁ

ਤਾ॥੪
ਕੀਮਾ
ਨਾਇਕ
ਚਰਾ
॥ ० ॥
ਨਾਇਕ
ਗੰਗ
ਨਾਇਕ
ਟੀਕ

ਸਤਰ
ਭਾਗ
ਅਕੇਰ
ਬਾਜ
ਬਨਖ
॥
ਰੁਰਖ
ਟਰਮ
ਭਟਨਕ

ਬਖੁਤਾ। ੮॥ ਕਿਰਾਰੋਜੁ ਇਕੁ ਬਾਲਯਾਰੀ ਦਿਹੁਦਾ। ੨੧੦
ਯਜੁਦਾਂਗਿਰਾਕਾਮਗਾਰੀ ਦਿਹੁਦਾ। ੮॥ ਬਜੀ ਬਜੁਦ
ਰਾਮਦੁਸ਼ਹੇ ਦਿਛੇਗਾ। ਕਿਬਰਾਮਾਹੁਏਯਕਾ ਰਾਮ
ਦੁਸ਼ੇਗਾ। ੯॥ ਬਗਾਰਹੀਦਨਾਮਾਮਦੁਸ਼ਮ ਬਰੇਸਿ
ਆਹਿ। ਸਿਨਾਨੇ ਬਾਮੀਦਾਖਤਨੇਜੁਹਦੁਕਾਹ। ੧੦॥ ਚੁਨ
ਤਰਿਬਾਰਾਨਪਰਰਾਂਸੁਦਹਾ। ਜਿਮੀਆਸਾ। ਪੁਰਜਿਕ
ਰਗਸੁਸੁਦਹਾ। ੧੧॥ ਚਕਾਰਾਕੁਬਰਖਾਸਤਨੇਕੋਸਿ
ਨਾਂ। ਯਕੇਰੁਸਤਖੇਜੁਮਜੁਬਰਾਮਦੁਸ਼ਹਾਂ। ੧੨॥ ਚੁਸੁ
ਰੇਸਰਾਣੀ। ਮਦਮਸੇਜੁਦਹਿ। ਕਿਰੋਨੇਕਿਯਾਮਤਬਹ

ਮਸੇਸ਼ਵਰ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰੇਸ਼ਵਰ ਮਸੇਸ਼ਵਰ ਬਮਰਬੰ
ਸਪਾਹਾ ਬਰਾਬਰ ਮਸੇਸ਼ਵਰ ਮਾਂਗਰ ਬਸਾਹ
੧੫ ॥ ਕਿਤਨ ਹਾਂ ਬਿਸਾਂਦ ਅਸਤ ਸਾਹੇ ਅਰਬਾ ਬ
ਵਕਤ ਚੁਪੇ ਸੀਨ ਸਮਸਰੰਗਰ ਬਾ ॥ ੧੬ ॥ ਰੁਤਾ ਬ
ਸਨੁ ਮਾਂ ਨਦ ਸਵਦਦ ਸਤ ਗੰਗਾ ਰੁਦੁ ਜਦੇ ਸਵ
ਦਵਕਤ ਸੁ ਬਰਾਮ ਸੀਗ ॥ ੧੭ ॥ ਬੁ ਬਸਤੰਦ ਸਹਿ
ਰਾ ਬੁਰਦ ਨਿਜੁ ਦਸਾਹਾ ਰੁਮਾ ਹਮਫਕਨ ਹਮਚੁ
ਬੁਰਦੰਦਮਾ ਹਾ ॥ ੧੮ ॥ ਬਖਾਨੁ ਹਖੁ ਬਰਾਮ ਮਦਹ
ਸਾਹਿ ਬਸਤਾ ਹਮ ਹਕਾਰੁ ਜੁਟੀਵ ਮਰਦੀ ਗਿਜ

ਸਤਾ ॥ ੧੯ ॥ ੧੫੩-੬ ਬਮਜਲਸੁ ਜਿ ਦਾਨਾਇ ਦਿ ੨੭

ਲਾਸੁ ਖਨਰੁ ਦਾਇਨੁ ਹਾਂ ਵਜ੍ਹਾ ਸਾਹਿਬੁ ਜਿਲਾ ॥ ੨੦ ॥

ਅਖਿਓ ਸੀ ਦੁਜਰ ਬਠਤੁ ॥ ਕ੍ਰਿਬਾਇਆ ਬਜੀ ਬਰ

ਨਿਸੁ ਸਤੁ ਬਿਅਮਦੁ ॥ ਦਾਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ਰਵਾਸੁ ਦ

ਸੁਏ ਸਾਹਮਗਰ ਬਚੁ ਚਾਟਾ ॥ ਕਮਾਨੇ ਕ੍ਰਿਅੰ ਨੀ ਬ

ਤਰਕੁ ਸਾਨਿ ਹਾਟਾ ॥ ੨੨ ॥ ਬਪੇਸੇ ਸੁਹੇ ਮਗਰ ਬਾ

ਮਦਾਇ ਲੇਗਾ ॥ ਚੁਕੁਰ ਰੀਦੁ ਹਮ ਬਰੇ ਚੁਦ ਰਹਿੰਦ

ਹਿ ਸੇਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਦੁਆ ਕਰਦ ਕੇ ਸਾਹਮ ਜਾਣ ਬਖਤ

ਸਜਾਵਾਰ ਦੇ ਹੀ ਸਾਹਿਬ ਆਨ ਤਖਤਾ ॥ ੨੪ ॥ ਮਰਾ

ਕਾ ਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾ ॥ ੨੪ ॥ ਨਦ ਸਵਾ
ਰੇ ਪਾ ਕਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਲੇਸਾ ਹਾ ॥ ੨੫ ॥ ਗੰਧਾ ਕਰਤ ਰਹੁ ॥
ਨ ਸਤ ਅੰਗ ਬਿਦਿ ਹਾ ॥ ਗੰਧਾ ਕਰਨਾ ਰਿਖੁ ਨ ਸਮਝਿਤ
ਬਰਨ ਰਾ ਬਿਨਿ ਹਾ ॥ ੨੬ ॥ ਨੀ ਦਾ ਜ਼ਿਮਨ ਸਾ ਹਰਾਰ
ਈ ਸੁਖਾ ॥ ਹੁਮਾਨਾ ਤੁਰਾ ਬੇਖ ਬਰਕੰਦ ਖਨਾ ॥ ੨੭ ॥
ਸੁਨੇਦ ਈ ਸੁਖਾ ਨ ਸਾ ਹਾ ॥ ਲਾਟ ਤਨਾ ॥ ਬਰਨ ਜੀ
ਦ ਬਰਖੁ ਦਰੁ ਬਰਗੇ ਸਮਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਚੁਨਾ ਜੀ ਗਕਰ
ਦੇ ਦਈ ਕਾ ਹੀ ਜਾਂ ॥ ਨਦਾ ਨ ਮਮ ਗਰ ਸਾ ਹਾ ॥ ਬਾ ਮਦਤੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ॥ ੨੯ ॥ ਨਦਾ ਨ ਮਮ ਕੇ ਸੇ ਸਾ ॥ ਹਸਤ ਸੁਜਾ ਜਾਂ ॥ ਕੀ ਮਾਰ ॥